DIGITIZED

Q23:38·211
N10
76752

திருமயிலைப் புராணவசனம்.

மோசூர்-முனிசாமி முதலியார்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, REGISTERED 3 - MAY 1910 MADRAS.

306

Q23, 38.2M M
X10
76752

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
3 - MAY 1910
MADRAS.

திருமயிலைப்புராணவசனம்

306
1910

இது

மதராஸ் ... ஆபிஸ் டிராயிங் ஆசிரியராயிருந்த

மோதூர் முனிசாமி முதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

புரசை-புரப்பாக்கம்

ஸ்ரீ. ... பொன்னுசாமி முதலியாரவர்களால்

சென்னை:

கபாலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சௌமிய ௵ பங்குனி ௴

1910.

விலை அணா 4.] [Registered copyright.

சருக்க அட்டவணை.

		பக்கம்
1.	பொதியமலைச் சருக்கம்	10
2.	தலவிசேடச் சருக்கம்	15
3.	பார்வதியார் சாபச் சருக்கம்	17
4.	பார்வதியார் அருச்சனைச்சருக்கம்	25
5.	வேதம் பூசித்தசருக்கம்	28
6.	ஸ்ரீமாலவன் அருச்சனைச் சருக்கம்	33
7.	பிரமதேவர் பூசித்தசருக்கம்	47
8.	சுக்கிரன் அருச்சனைச் சருக்கம் ...	50
9.	தீர்த்தச் சருக்கம்...	54
10.	திருவிழாச் சருக்கம்	61
11.	திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் சருக்கம்	77
12.	வா[illegible]லார் நாயனார் சருக்கம்	89
13.	திருவள்ளுவ நாயனார் சருக்கம்	92

REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
3 MAY 1910
MADRAS.

[illegible]

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து மகாவித்துவான்

சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

தோத்திரக்கலிப்பா.

தொன்[illegible]மண் டலமதனில் [illegible] சீர்வாய்க்க
தண்ட[illegible] [illegible] புடைசூழக்
கொண்ட[illegible] [illegible] [illegible]டன்
பண்டையபல் [illegible] மாநகரில். ௧.

மன்னவர்க் [illegible] வேயோர்
அன்னவருங் [illegible] [illegible]
பன் [illegible] [illegible] [illegible]
தன் [illegible] [illegible] மரபதனில். ௨.

[illegible] மேலிருந்தங் [illegible] கனிதமுவி
[illegible] [illegible]
[illegible] றெவ்வெவரும் [illegible] வாழ்த்தியவோர்
[illegible] [illegible] தோன்றியென வந்துதித்தோன். ௩.

அவமாகுங் காலத்தை யாக்காமலெந்நாளுந்
தெய்வதலங்கள் பலவற்றைச் சேவித்து மிகவேத்தி
நவநவமாய்ப் பதிகங்க [illegible] வேபாடித்
தவமதனி லேசிறந்து [illegible] வாழ்ந்திடுவோன். ௪.

இலக்கியவி லக்கணத்தி [illegible] [illegible]
கலக்கமற நற்புலமைக் [illegible] பேர்பெற்றோன்
அலக்க [illegible] [illegible] யன்பாக [illegible]
[illegible] [illegible] கொண்டிடுவோன். ௫.

கற்றவரை நேசிக்குங் கருத்துடையோன் சிவஞானப்
பற்றுடையார் தமைச்சிவமாய்ப் பாவித்துப் பணிந்திடுவோன்
நற்றவத்தி லேமனத்தை நாட்டுமுயர் மேதாவி
உற்றவடி யார்தம்மை யுறவினராய் நேசிப்போன். ௬.

எத்தலமுங் கைகூடு மெழின்மயிலை [illegible]நகரில்
அத்தன்கபா லீசனருஞ் சரித்[illegible]னையும்
இத்தலமெங் கணுமறிய வெள்[illegible]
சத்தியரு பர்தல[illegible]ற் கனிவா[illegible] சொற்றனனே. ௭.

சாதனங்கண் டிகைத்து சாத்தியங்கண் டுதற்பெ[illegible]மான்
மாதினங்க ளிலையென்றே மனதார வேருழக்கிற்
கர்தரவோ டேயிருக்கு மருந்தைசைவ சிகாமணியார்
மூதறிஞ னெனவோங்கு முனிசா[illegible]நாவலனே. ௮.

திருநெல்வேலி ஜில்லா

எட்டயாபுரம் சமஸ்தான வித்துவான்

திருமயிலை வி. சுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றியவிருத்தம்.

கனந்தந்து பாவலரைக் காப்பதிலும் விசேடமனங் கனிந்து நல்ல
மனந்தந்து திருமயிலை மான்மியத்தைக் கத்தியமாய் வரைந்தன்பர்க்குத்
தினந்தந்து வருமோசூர் முனிசாமிச் செம்மலுநஞ் செறிந்த கல்வித்
தனந்தந்து புகழ்பெற்றான் நீடூழி வாழ்ந்துவருந் தயைபெற்றானே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்,

திருவாய்மலர்ந்தருளிய.

திருமயிலைத் திருப்பதிகம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
3 MAY 1910
MADRAS.

பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்ட புன்னையங் கானல் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
ஞெட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௧)

மைப்பயந் தொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பயந்த நீற்றான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னைப்பசி யோண விழாவு மருந்தவர்க
டுய்ப்பனவுங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௨)

வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகிற்
றுளக்கில் கபாலீச் சரத்தான்றொல் கார்த்திகைநாட்
டளத்தேந் திளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௩)

ஊர்திரை வேலை யுலாவு முயர்மயிலைக்
கூர்தருவேல் வல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனிற்
கார்தரு சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னாதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௪)

மைப்பூசு மொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பூசு நீற்றான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னெய்ப்பூசு மொண்புழுக்க னேரிழையார் கொண்டாடுந்
தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௫)

மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா.

ண்டலானே றூரு மடிக ளடிபரவி
நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

மலிவிழா வீதி மடநல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனி யுத்திரநா
ளொலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (எ)

தண்ணா வரக்கன்றோள் சாய்த்துகந்த தாளினான்
கண்ணார் மயிலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பண்ணார் பதினெண் கணங்கடம் மட்டமிநாட்
கண்ணாரக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (அ)

நற்றா மரைமலர்மே னான்முகனு நாரணனு
முற்றாங் குணர்கிலா மூர்த்தி திருவடியைக்
கற்றார்க ளேத்துங் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பொற்றாப்புக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௯)

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமணுடையைப் போர்க்கு
மிருஞ்சாக் கியர்க ளெடுத்துரைப்ப நாட்டிற்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச் சரத்தான்றன்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௧0)

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
றேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
ஞானசம் பந்த னலம்புகழ்ந்த பத்தும்வல்லார்
வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம் . . . . கபாலீச்சுரர்.
தேவி திருநாமம் . . . . . கற்பகவல்லியம்மை.
விநாயகர் திருநாமம் . . . . நிருத்தகணபதி (கூத்தாடும்விநாயகர்.)
சுப்பிரமணியர் திருநாமம் . சிங்காரவேலர்.
தலவிருக்ஷம் . . . . புன்னை.

உ

சிவமயம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
4 - MAY 1910
MADRAS.

நூன்முகம்.

கற்றதும் கற்றநர் கவின்மல ரடிகளை
[illegible] முறைமையின் வணங்குவாம்.

உலகனைத்தினையும் பெறாது பெற்றெடுத்து, உயிருக்குயிராய், ஒப்பிலாததாய் விளங்கி, கருணையாமமுதத்தை யுயிர்கள் கடைத்தேறுமாறு காவாதளித்தாக், திருவருட்பெருஞ்செல்வசிறிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகட்கு ஞானப்பாலையூட்டி, வைதிகசைவப்பயிரைச் செழிக்கச்செய்தவரும் ஞானப்பூங்கோதையாகிய நமதன்னை ஸ்ரீ உமாமகேஸ்வரி யோர்கால் உலகுய்யும்பொருட்டு மயிலாக வுருவாகி சாக்ஷாத்பரம்பொருளாம் நமதப்பன் சிவபிரானைத் துதித்ததனால் மயிலையம்பதியென்னும் காரணப்பெயர் பெற்றதும், வாயிலார் நாயனார் வேளாண்மரபிலவதரித்து சிவானுபூதிச்செல்வராய் ஞானபூசைசெய்து கொண்டிருந்து முத்திபெற்றதும், தொண்டைநாட்டுத்தேவாரம் பெற்ற முப்பத்திரண்டு சிவத்தலங்களுள் ஒன்றாயதும், சுக்கிரன் பூசித்த வெள்ளீச்சுரர், ஸ்ரீராமர்பூசித்த இராமலிங்கேச்சுரர், விரூபாக்ஷன் பூசித்த விரூபாக்ஷீச்சுரர், காரணீச்சுரர், வாலிபூசித்த வாலீச்சுரர், மல்லிகேச்சுரர், அகஸ்தியர் பூசித்த தீர்த்தபாலீச்சுரர், வேதம்பூசித்த வேணீச்சுரர், முதலிய பல தலங்கள் சூழப்பெற்றதும், ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார் க்ஷேத்திர வெண்பா பாடப்பெற்றதும், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அவதாரமு மயிக்கியமுமானதுமான இத்திவ்விய தலத்திற்கு ஸ்ரீ கைலாயபரம்பரைத் திருவண்ணாமலையாதீனம் ஸ்ரீ-அமுர்தலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகளியற்றிய மூலபுராணத்திற்கு ஒருவாறு இணங்கத்தகிய ரூபப்புராணமாக இயற்றியுள்ளேன். இதனைக்கண்ணுறும் அறிஞர்கள் குறைபாடுளவேல் திருத்தி, விடயத்தைக் குணமெனக்கொண்டு களிப்பரென்று கருணாநிதியாகிய நம்பெருமான் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

இங்ஙனம்
தாழ்மையுள்ள
மோசூர்-முனிசாமி.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS,
REGISTERED
3 - MAY 1910
MADRAS.

திருமயிலைப்புராணவசனம்.

* காப்பு.

நிருத்தகணபதி.

நேரிசைவெண்பா.

யானைமுகத் தானை யருண்மதஞ்சேர் சென்னியனை
வானை முகந்துடைக்கு மாக்கரனை—ஞானமயக்
கூந்தாங் கற்பகத்தைக் கூடினே னென்பனுவ
லேத்தா ரெவரே யினி. க

கபாலீசுவரர்.

கங்கைச் சடையானைக் கண்ணுதலைக் கற்பகத்தை
யங்கை யனைத்துவிக்கு மம்மானைத்—துங்கமுறுங்
காபா லியைப்புளத்துக் காதலித்தே னென்னகுறை
கோபாலா வென்றுரைத்துக் கொண்டு. உ

கற்பகவல்லியம்மை.

முறுவ லரும்பி முகமலர்ந்தென் பொல்லாக்
கறுவினையைக் காய்ந்துக் கனியும்—நறுவிய
கற்பகத்தைச் சேர்ந்திட்டேன் காதலித்த பெற்றுகந்தேன்
அற்பகனு நீங்கேனி யான் ங

* இக்காப்புச் செய்யுட்கள் இப்புராணத்தை வசனரூபமாக்கியோரால் ஆக்கப்பெற்றன.

சிங்காரவேலர்.

வள்ளிக் குகந்த மணாளனை வீறுகந்த
புள்ளிக் குலமயிலூர் புத்தேளைத் — தெள்ளுமொழிச்
சிங்கார வேலனையான் சிந்தித்தேன் நீங்கிலனே
யிங்கா வென்றுருகி நின்று. ௪

நாமகளார்.

வெள்ளைக் கமலத் தவிசிலுறை வித்தகியைப்
பிள்ளையென வேன்றருளைப் பேணியிடும் — தள்ளாத
என்னுணர்த்தி மேலிருந்தி யேத்தியறி யாமைதனைத்
தன்னிடத்தி லேகுவித்தேன் றான். ௫

சமயகுரவர்-வாயிலார்நாயனார்-பூம்பாவையம்மையார் திருவள்ளுவ நாயனார்.

சம்பந்தர் நாவரசர் சார்நாவ லூராளி
நம்புதிரு வாதவூர் நம்பரொடு — பம்புபுகழ்
வாயிலார் பூம்பாவை மாதாதி பங்கிபுகழ்
வாயிலா நல்லுரைகொள் வாம். ௬

அவையடக்கம்.

குற்ற மலியக் குயின்றிடினு மிப்பனுவல்
பொற்ற மயிலைப் புனிதன்பேர் — பற்றுதலால்
காணார் குறைநல்லோர் கண்ணுவார் காபாலி
மாணார் திருப்பெயரை மன். ௭

கணபதி துணை.

*கடவுள் வாழ்த்து.

கலிவிருத்தம்.

கஞ்சரானனத்தவர்கதிர்பொங்காழிகால்
நஞ்சரானனத்தவர்நாளும்வாழ்த்துறுங்
குஞ்சரானனப்பெருங்கோவின்பொற்சரண்
வஞ்சரானநற்கவிவழாதுவாழ்த்துவாம்.

பொழிப்புரை.—பிரமதேவரும், அவருக்குமேலான பாஞ்சசன்னியமேந்திய விஷ்ணுமூர்த்தியும், காந்திபெற்ற பாற்கடலின்ற விடத்தையுண்டருளிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாகிய தவவலிமையுடைய சிறந்த அகத்தியரும், வாழ்த்தப்பெறும் கஜானனராகிய சிறந்த விநாயகக்கடவுளுடைய பொலிவுபெற்ற திருவடிகளை, அழுக்காறுடையவராலும் எமதுபாடல் குற்றமுறாவண்ணம் வாழ்த்துவாம். என்றவாறு. நத்து-சங்கு. நத்தவர்-சிறந்தவர்; ஈண்டு அகத்தியர். வஞ்சரால்+நம்+நற்கவி.

கபாலீசுவரர்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொன்பூத்தகலைமலர்ப்புத்தேளும்பூவைவண்ணப்
புனிதனுநி
தென்பூத்த கடவுளருஞ்சதுர்மறையும்பரவவருட்
டிமிலேற்றண்ணல்
கொன்பூத்த மயிலைநகர்ப்பூம்பாவை யீசனெனுங்
குழகன்றான
மின்பூத்ததிருவடித்தாமரையையன்பின்வணங்கி
யென்றும் வியந்து வாழ்வாம்.

பொ-ரை—பொற்றாமரை வாசரான பிரமதேவரும், காயா வண்ணரான விஷ்ணுமூர்த்தி முதலியதேவரும், சதுர்வேதங்களும், துதிசெய்யவிளங்கும் முசிப்பினையுடைய அருண்மயமான இடபவாகனராகிய பூம்பாவையீசனென்னும் கபாலிநாதருடைய ஞானவொளி

* இக்கடவுள் வாழ்த்து இப்புராணத்தைச் செய்யுளாக இயற்றிய அமுர்தலிங்கத்தம்பிரான் ஆசிரியரால் இயற்றப் பெற்றன.

தனும்புந்திருவடிகளை அன்புடன் நாடோறும் துதித்து நற்பேறு பெற்று வாழ்வாம். எ-று. தியில்-முகப்பு.

கற்பகவல்லியம்மை.

கொங்குலாமலர்க்குழலும் பிறைநுதலுங்கயல்விழியுங்
குமுதவாயுந்
சங்கமாமணிமிடறுங்கழைப்புயமு மலர்க்கரமுந்
தரளமாலை
துங்கமாகிரிமுலையுங் கொடியிடையும் பதுமவடித்
துணையுமுள்ள
வெங்கணாயகியையெழின்மயிலையிற்கற்பகக் கொடியை
யிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

பொ-ரை:—தெய்வமணங்கமழும் அட்டமிப்பிறைபோலும் திருநெற்றியும், கயல்போலும் கிருபாநோக்கமும், செவ்வல்லிபோலும் திருவாயும் வலம்புரிபோலும் அழகிய கண்டமும், மூங்கில்போலும் திருத்தோளும், செங்கமலம்போலும் திருக்கரங்களும், முத்தமாலை அணிவுறும் மலைபோலும் திருத்தனங்களும், கொடிபோலும் இடையும், செந்தாமரைபோலும் திருவடிகளுமுடைய எமது தலைவியாகிய திருமயிலையில் வீற்றிருக்கும் கற்பகத்தாயினை வணங்கி வாழ்வாம். எ-று.

கூத்தாடும் விநாயகர்.

நல்வளஞ்சேரருட்புலவரிருசெவிகட்கமிர்தெனவெந்
நாளுமோங்கச்
சொல்வளமும்பொருள்வளமுமளித்திந்நூற்கிடையூறு
தொலைத்தாளென்றே
பல்வளமும்பெரும்புகழும்படைத்திலகுமயிலைநகர்
பதியாய்வாழும்
வெல்வளஞ்சேர்கூத்தாடுமைங்கரக்குஞ்சரத் திருதாள்
வியந்துவாழ்வாம்.

(பொ-ரை.) அருமையான நல்வளமுடைய புலவர்களின் இருசெவிகட்கு அமுதுபோல இனிமைபயக்கும் சொல்வளமும் பொருள்வளமுமருளி, இந்நூற்கு இடையூறு வாராவண்ணம் காத்தருளவேண்டுமென்று, பலவளங்க ளிரம்பிய திருமயிலைப் பதியை வாசயோக்கிய

யாகக் கொண்டுவாழும் கஜமுகாசுரனை வீட்டியருளிய நிருத்தகணபதியின் உபய திருவடிகளைப் போற்றிவாழ்வாம். எ-று.

சிங்காரவேலர்.

நீர்பூத்தசடாமகுடத்தெம்மானின்றளித்தவொரு
நேயன்றன்னை
சீர்பூத்தகுருமணிமாமகுடமுடனிந்திரன்மகளிப்பாற்
சென்றதேவை
வார்பூத்தமுலையுமையாடிருமுலைப்பால்பருகியவாய்
மணியைஞான
ஏர்பூத்தசிங்காரவேலவனையுங்கண்மணியை
யிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(பொ-ரை.) கங்காதரரான சிவபெருமானால் பெற்றருளினவரும், மணிமயமான கிரீடமணிந்து பரணில் தினைக்காவல்பூண்டமணிபோன்ற வள்ளிநாச்சியாரிடம் சென்று மணந்தவரும், அம்பிகையாருடைய ஞானப்பாலை உண்ட திருவாயையுடையவருமாகிய மேன்மையுள்ள சிங்காரவேலனென்னும் குமாரக்கடவுளை வணங்கி வாழ்வாம் எ-று. இதண்-பரண். சீர்மை-மேன்மை.

திருஞானசம்பந்தர்.

வீழியிதழ்மடந்தைதன்மெய்யத்தியைப்பெண்ணுருவாக்
கும் வேந்தைதவாவு
மாழிபுடைசூழ்மதுரையமணிருள்கீண்டெழுந்தசுட
ரவியவ்வூர்
வாழிறைவன்வெப்பகலவருளமுதம்பொழிந்தவியன்
மழலையஞானக்
காழிநகர்மறையோனைக்கவுணியர்தங்குலக்கொழுந்தைக்
கருதிவாழ்வாம்.

(பொ-ரை.) விழுதங்கனிபோலும் அதரமுடைய ஒருபெண்ணின் எலும்பை அங்கம்பூம்பாவை என்னும் பெயருண்டாம்படி முன்போலும் பெண்ணாக்கின தலைவரும், அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த மதுரையில் வசித்த சமணர்களாகிய இருளைக் கெடுத்தெழுந்த ஞானசூரியனும், அந்நகர் அரசனான கூன்பாண்டியனுக்கு நேர்ந்த

வெப்புநோய்விலகத் தமதருளாகிய அமுததாரையைச் சொரிந்த மேகமானவரும், சீர்காழியென்னும் நகரத்தில் ஞானபூசுரருமான கௌணியகுலக் கொழுந்தாகிய ஆளுடையபிள்ளையாரைத் தியானித்து வாழ்வாம். எ-று. அத்தி எலும்பு.

திருநாவுக்கரசர்.

இற்றூணின்மரகதத்தினொளிபகலுமிருள்காட்ட
வெழுந்துகாமன்
விற்றூணைமேலெடுத்துவிளையாடுந்திருவாரூர்
விளங்கவந்தோன்
கற்றூணைப்பிடித்துவளை கடல்கடந்தோனிருபாத
கமலமென்னும்
பொற்றூணைப்பிடித்துநமக் கடாழிகடந்துமுத்தி
புகுதலாமே.

(பொ-ரை.) வீடுகடோறும் பதித்துள்ள, மரகதத் தூணங்கள் [illegible]விலும் இருளைவீசலால் தனக்குரிய இரவெனமதித்து மன்மதன் வில்[illegible]ம்பையும் எடுத்து விளையாடப்பெறும் திருஆரூரில் (சைவசமயம்.) விளங்கஉதித்தவரும், கற்றூணைப் (பஞ்சாக்கரமகிமையால்.) புணையாகப்பற்றிக் கடலைக் கடந்தவருமாகிய ஆளுடையஅரசுகளுடைய இரண்டு திருவடிகளாகிய அழகியதூணத்தை யாம் புணையாகப்பற்றினால் நமக்குத் துன்பசாகரம் கடந்து முத்திக்கரையையடையக்கூடும். எ-று. பிடித்து—பிடித்தால்.

சுந்தரர்.

அறைகழலாரூரர்தமை மணமறுகிற்றூதுவிடுத்
தருளினனை
நிறைவழுவாப்பரவைபடிந்துயர்ந்தமுலைக்கிரிசார்ந்து
நிலமேலோங்க
முறைதவறாத்திருப்பதிகமாரிபொழிந்திடும்புயலை
முதியஞான
மறையவனையெமையாளுஞ்செந்தமிழ்ச்சுந்தரனையாம்
வணக்கஞ்செய்வாம்.

(பொ-ரை.) ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளையுடைய வீதிவிடங்கப்பெருமானை அழகியவீதியில் (பரவையாரில்லத்துக்குத்)

தூதெழுந்தருள விடுத்தவரும், கற்புநீங்காத பரவையென்னும் சமுத்திரத்திற்படிந்து, அவரது தனங்களாகிற மலையிலிருந்து, உலகமுய்யும் வண்ணம் சைவமுறைதவறாத் திருப்பாடல்களாகிற மழைபொழியும் மேகமானவரும், ஞானபூசுரருமாகிய ஆளுடையநம்பிகளையாம் வணங்குவாம். எ-று.

மாணிக்கவாசகர்.

கலிவிருத்தம்.

மாதுபாகனுக்கு மெய்வாசகத்தமி
ழோதியேமூகையை யோதுவித்தருள்
சீதவார்பொழிறிகழ்தேன்றொடுந்திரு
வாதவூரடிகளைவணக்கஞ்செய்குவாம்.

(பொ-ரை.) அம்பிகைபாகராகிய சிவபெருமான் விஷயமாக உண்மைவாசகமாகிய திருவாசகமென்னுந் தமிழ்வேதத்தைப் பாடித் துதித்து மூகைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தருளிய குளிர்ந்த சோலைகளை வானையளாவப்பெற்ற திருவாதவூரிலவதரித்த ஆளுடை[illegible]களை யாம்வணக்கஞ்செய்வாம். எ-று.

நந்திதேவர்.

வடகயிலைத்திருவாயிற்காவலனைச்சிலாதரன்றன்
மகவைத்துத்திப்
படவரவையரைக்கசைத்தபரமனைச்செஞ்சடையின்மதி
பதித்தகோவைத்
தடவரைக்கைச்சிலையெம்மான்றிருமுன்னர்
நெருங்குமலர்த்தவிசோனாதிக்
கடவுளர்மேற்படும்பிரம்பொன்றுடையதிருநந்திதனைக்
கருத்துள்வைப்பாம்.

(பொ-ரை.) வடகயிலைத் திருவாயிற்காவலை மேற்கொண்டவரும், சிலாதரமுனிவருடைய திருக்குமாரரும், பாம்பினை அரையில் கச்சையெனவீக்கினவரும், சந்திரசூடரும் மேருவில்லராகிய சிவபெருமானுடைய சந்நிதியில் நெருங்கும் பிரமாதியர்மேற் றாக்கும் பிரம்பையுடையவருமாகிய நந்திதேவரைக் கருத்துள் வைத்துத் தியானிப்பாம். எ-று.

பைரவதேவர்.

செயிரவச்சூழ்ச்சிசெய்சியச்சோரியை
யயிரவத்தவின்வரமருளுமையினைக்
கயிரவப்பழனஞ்சூழ்காழிமாநகர்
வயிரவக்கடவுளைவணக்கஞ்செய்குவாம்.

(பொ-ரை.) சண்டைச்சூழ்ச்சியையுடைய நாரசிங்கத்தின் உதிரத்தையாக்கும் வலிமையைச் சிவபெருமானிடம்பெற்றவரும், காழிநகரத்தில் சிறப்புடன் வீற்றிருப்பவருமாகிய வயிரவக்கடவுளை வணங்குவாம். எ-று.

சரசுவதி.

நிலமுதற் படைத்தவ வேதப் நாவினின்
நிலவுதன் றுணைவியாமெழில்கொள்பாரதி
புலவுறும்வெண்கமலமேலிறையும்வாணிதன்
மலரடிமுடிமிசைவணக்கஞ்செய்குவாம்.

(பொ-ரை.) சிருட்டிகருத்தாவாகிய பிரமதேவரின் மனைவியராய் அவர் நாவில் வசிப்பவரும், பாரதியென்னும் திருநாமமுடையவரும், வெண்கமலத்தில் வசிப்பவருமான வாணிதேவியாரின் மலர்போலுந் திருவடியை வணங்குவாம். எ-று.

காரைக்காலம்மையார் கண்ணப்பநாயனார் மங்கையர்க்கரசியார் மற்றுமுள்ள திருத்தொண்டர்கள்.

கலிநிலைத்துறை.

சங்கரற்கன்பாய்ப்பாடல்சமைத்தபேயம்மைதானும்
அங்கரற்கம்பாற்கண்ணையகழ்ந்தப்பியேனன்பொற்றாளும்
மங்கையர்க்கரசியாதவனசமூழற்றுமுள்ள [வாம்.
துங்கமெய்த்தொண்டர்பாதத்துகளுநந்தலைமேற்கொள்

(பொ-ரை.) சங்கரற்குத் திருவந்தாதியாலே சூட்டிய காரைக்காலம்மையாரும், சிவபெருமானுக்குத் தமது கண்ணையப்பிய கண்ணப்பநாயனாரும், பாண்டிமாதேவியருமாகிய இவர்களின் ஸ்ரீபாததூளிகளை யாம் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று.

சண்டேசர்.

மண்ணியெனுநதிநடுவின்மணல்குவித்துச் சிவலிங்க
வடிவமாக்கிக்
கண்ணியவான்பான்முழுமேலாட்டுதலுந்தாதைசினந்
தலைமேற்கொள்ளத்
துண்ணெனவேயெழுந்துசுடர்மழுவாலேயவன்றாளைத்
துணித்தவீரத்
திண்ணியனைச்சண்டேசன்றனைப்பூதம்பணிந்தன்பாற்
சிந்தைசெய்வாம்.

(பொ-ரை.) மண்ணியாற்றிலே சிவலிங்கமாக மணலைக்குவித்து அதில் பசும்பாலை அபிஷேகிக்க, அதைக்கண்ட பிதா சினங்கொண்டு கோலாற்புடைக்க, நடுக்கலின்றியெழுந்து சிவாபசாரஞ்செய்த அத் தாதையின் தாள்களைத் துணித்துப் பெரும்பேறு பெற்ற சண்டேசுவரருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து தியானிப்பாம். எ-று.

ஆதிசைவர்.

புத்தமுதமனையதமிழ்ப்பொலியுமிசைவளர்மயிலா
புரியென்றோது
முத்திகரைத்தினமுநான்மறையாகமந்தெரிந்த
மூதார்வைகுந்
சுத்தசிவவேதியரைப்பரசிவகாரிய பரராய்த்
துகளற்றோங்கு
முத்தமசைவத்தவரைத்தொழுதவர்தாட்கமலமேம
துளத்தில்வைப்பாம்.

(பொ-ரை.) புத்தமுதம்போலும் தமிழ்விளங்கும் திருமயிலைத் தலத்தில் நான்குவேதமும் இருபத்தெட்டுஆகமமும் தெரிந்துவசிக்கும் சுத்தசிவவேதியரும் முப்போதும் திருமேனிதீண்டி வழிபாடியற்றும் உத்தமசைவவேதியருமாகிய ஆதிசைவமுனிவர்களைத் தொழுது அவர் திருவடிகளை எமதுள்ளத்தில் பதிவிப்பாம். எ-று.

உ

கணபதி துணை.

முதலாவது,

பொதியமலைச்சருக்கம்.

நீர்வளமும் நிலவளமுமுடைய இப்பரதகண்டத்தில் பாண்டிய நாட்டில், சொர்ணமும், ஒளிதங்கியமணிகளும், மலர்நிறைந்தமரங்களும், பாபநாசஞ்செய்யும் தாமிரபர்ணியென்னும் நதியும், தன்னு சிகரத்தினுடையதாய் விளங்கும் பொதியமலையென்பதொன்றுண்டு. விந்தபர்வதத்தையடக்கினவரும்சமுத்திரத்தை அகங்கையிலேற்றுப் பருகினவருமான அகத்தியமுனிவர் இம்மலையைத் தமக்கு வாசஸ்தானமாகக் கொண்டனரென்றால், இதன்மகிமை யிவ்வாறானதென்று கூறுதற்குமுடியுமோ? வண்டுகளுடைய இனிய ஓசைகளும் தென்றலின் தெள்ளியவாடைகளும் கிளிகளின் இனியபேச்சுகளும் குயில்களின் மதுரகானங்களும் அம்மலையில் ஓயாதுவிளங்கும். அப்பொதியமலையானது முனிவர்களுடைய பாழிகளையுடையதாயிருத்தலாலும் பலசுகங்களைப்பொருந்தியிருத்தலாலும்கொன்றைமரங்கள்மாலைமாலையாகப் பூச்சரங்களைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருத்தலாலும், கொடிகள் பக்கத்தில் படரப்பெற்றிருப்பதாலும் *சிவபெருமானைப்போல விளங்காநிற்கும். மேலும் இம்மலை பூமியைஅளப்பதுபோல் அடியளவுந்தாழ்ந்தும், ஆகாயத்தை அளப்பதுபோல் வானமளாவியும் உயர்ந்துமிருத்தலால், விஷ்ணுவெனவும், துதிக்கத்தக்கதாயிருக்கும். தன்னிடமாய் பலபொருள்களைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டு நான்குபுறமும் முகமுடையதாய்க் † கலைமானைக்கூடிநிற்றலால் பிரமனைப்போலும் விளங்கும் மேகங்களும் யானைகளும் மேலுலாவப்பெறலாலும் பலயாதர்கூட்டங்கள் கலக்கப்பெறலாலும், ‡சதுரக்கள்ளிகள் ஆங்காங்கு நிமிர்ந்து நிற்றலாலும், அரம்பைகள் வாசம்பண்ணலாலும், §இந்திரனெனவும் மதிக்கலாகும். அன்றியும், சிங்கங்கள் மேலுலவலாலும், பலதருமங்கள் இடையறாது வளர்த்தலாலும், யானையைப்பெறலாலும் உமாதேவியோ என்று மதிப்பதற்கும் இடமாகும். ||மாதவன்மேல் வளரப்பெறலாலும் அடைந்தோர்க்கெல்லாம், அளவிறந்த செல்வங்களை யளித்தலாலும், பல இலக்ஷணங்களைப் பலபடக்கொண்டிருத்த

* மேற்கூறியவிசேடங்களைச் சிவபெருமானுக்கு ஒப்பிடும்போது பாழி என்பது வலிமை என்றும், கொடிஎன்பது உமைஎன்றும் கொள்க.

† கலைமான்—ஒருவிதமான், சாத்திரரூபமான சரஸ்வதி. [ஸ்திரீகள்.

‡ சதுரக்கள்ளி வச்சிராயுதத்திற்குவமை. அரம்பை—வாழை, அரம்பா

§ இந்திரன்மேகத்தையும் ஐராவதத்தையும் வாகனமாகவுடையவன்.

|| மாதவன்—பெரியதவன்; அகத்தியன்; இலக்குமிநாயகன், விஷ்ணு.

லாலும், *இலக்குமிபோலும் விளங்கும். †கலைக்கூட்டங்களால் நிரம்பியிருத்தலாலும், ‡தாலமேல்வளருந்தன்மையாலும், பலசொற்களுக்கும் பயிலிடமாக இருத்தலாலும், சரஸ்வதியெனவுந்தகுந்ததாகும். கற்பக நிழல்கலந்திருத்தலாலும், §மலையையடக்கியமாதவரோடிருத்தலாலும் மேகபடலங்கள் கூந்தல்போல விளங்கலாலும், இந்திராணியென்றுங் கூறலாகும். இத்தகைமையையுடைய இம்மலையில் ஆகாயவாசிகளான பிரகஸ்பதி சூரியன் சந்திரன் மற்றும் கிரகங்களெல்லாம் ஒருங்கு வந்து வசித்தாற்போல், சோதிவிருக்ஷங்களும் சோதிக்கொடிகளும் செம்மணிகளும் முத்தங்களும் பலவர்ணமான மற்றும்மணிகளும் ஆங்காங்கு விளங்காநிற்கும். புனிதர்களாகிய மகாதபஸ்விகள் கோடிகணக்காக இங்குவசிப்பர். மதயானைகள் தமது பிடிகளோடும் கன்றுகளோடும் மராமரங்களின்கிளைகளையும் சந்தனத்தழைகளையும் கொணர்ந்து தபசிகளுக்குத் தபச்சாலைகளை வகுத்துக்கொடுக்கும். பசுக்களோ பூசாகாலமுணர்ந்து முனிவர்களின் ஆச்சிரமத்துக்குவந்து பாத்திரங்களில் பாலைச்சொரிந்துபோகும். எப்புறம்பார்த்தாலும் காளிந்திபோல யானைமதங்கள் ஆறாயோடும். கங்கையைப்போலத் தூய்மையான நீரருவிகள் செல்லாநிற்கும். செந்தாதுகலந்த நீரருவிகள் வாணிநதிபோலப்பாயும்.

அகத்தியர்வனம்.

இத்தகைய பொதியமலையில் சந்தனவிருக்ஷங்கள் நிரம்பிய சோலையினடுவில், பிரமதேவரும் பிரமைகொள்ளக்கூடிய ஆலயமொன்றுண்டு. அந்தத் திவ்வியாலயத்தில் கண்டவர் கண்களைக்கவரும் சந்திரப் பிறையராய்ச் சூரியமண்டலம்போன்று விளக்கும் சடாமகுடராய், திரிபுண்டரதாரராய், பிறைகள் மூன்றுஒன்று கூடிநின்றாற்போலத் திரிபுண்டரமும் வலம்படரும் கண்மணிபூண்ட களத்தராய், ஆற்றொழுக்குபோலும் திருக்கரத்தால் பூணூலராய், தண்டுகமண்டல தாரராய், கடலையேந்திய திருக்கரத்தால் தமதுசீடருக்குச் சின்முத்திராமாத்திரமாய்ச் சகல வேதார்த்தங்களை விளக்குபவராய், புலித்தோலாடையுடைசூழ்ந்த இடையராய், அகத்திய முனிவர் வீற்றிருந்தனர்.

நைமிசமுனிவர்வருதல்.

இத்தகைய அகத்தியமுனிவரை ஆவலோடு கண்டு சேவிக்க கருதி, விபூதி உத்தூளனரும், ருத்திராக்ஷதாரணரும், காவியுடைதரி

* இலக்குமி விஷ்ணுமார்பில்வாழ்பவள்.

† (கலை—சாத்திரம், மான்.)

‡ (தாலம்—பனையேடு, பிரமன்நாவு)

§ மலையைஅடக்கியமாதவன்—விந்தயடக்கிய அகத்தியர், மலையின் சிறகறுத்தடக்கிய பெருந்தவமுடைய இந்திரன்.

தவரும், சதா சிவநாமங்களை உச்சரிப்பவரும், சென்றதைக்கருதாதும் இனிச்சேர்வதை நினையாதும் தமது மனத்தைத் தியானத்திலேயே வைப்பவரும், உலகர் புகழினும் உள்ளமும் நாவும் புகழாத உத்தமருமான நைமிசவன மகருஷிகள் ஒருங்குகூடிவந்து சந்தனப்பொதியத் செந்தமிழ்முனிவரைக்கண்டு சந்திரசூடராகிய அந்திவண்ணரைக் கண்டதுபோல மகிழ்ந்து, சாட்டாங்கம்புரிந்து, "தவநிதியே! குணமலையே! தருமங்களையெல்லாம் தம்புடைவைத்துத் தவலறப்போற்றும் தயாளுவே! உமாதேவியின் பாணிக்கிரகணகாலத்தில் தென்பூமி * தென்பூமியாகும்படி நிலைபெறுத்தவந்த நிமலரே! விந்தத்தையடக்கும் வித்தகரே! விருத்திரனைக்காட்டுவிக்க வேலையையுண்டவரே! சமயவாதம்பூண்ட வைணவரின் வாயடக்கும்படி விஷ்ணுமூர்த்தியைச்சிவமூர்த்தியாகக் காட்டினவரே! உமது பிரபாவத்தை யாம் என்னென வறிந்து போற்றக்கடவேம். வடமொழியாகிய முனிவர் பாஷையைத் தென்மொழியாக உலகம்வழங்குச்செய்த உத்தமா! தேவரீரிடம் இகபரசாதனமானதும் இருவினைப் பிணிப்பையொழிப்பதுமான நற்சிரவணத்தைச் செய்ய ஆவல்கொண்டுயாங்கள்படர்ந்தனம்,, என்றனர்.",,

அகத்தியர்முனிவர்விடைபகரல்.

இதனைப் பரிவினோடு கேட்ட முனிபுங்கவர் மனமகிழ்ந்து, "அந்தணரே; ஆசியுண்டாகுக. உமக்குத் தோன்றிய நல்லுணர்வுக்கு மனமுகந்தனம். இவ்வெண்ணம் உங்களுக்குத்தான் தோன்றத்தக்கது. ஆசுபாச பிசாசினால் அலைப்புண்டு மயங்குவார்க்கு ஆகத்தக்கதன்று என்று மகிழ்ந்தனர். கேட்டமுனிவர்கள் நமக்கு ஓர்நற்காலம்பிறந்தது என்று குதூகலித்து, "ஐயனே! இருவினைச்சிமிழ்ப்புண்ட ஆத்மகோடிகளுக்கு அவ்விருவினையை ஒழிப்பதற்காக நம்பெருமானால் படைக்கப்பட்ட அண்டங்கள் அனந்தம்; அவற்றுள் ஒன்றானது பிருதிவியண்டம்; அவ்வண்டத்தின் நடுவண் விளங்குவது மேரு; அதன் தக்ஷிணபாகம் ஐம்பதுகோடியோசனைவிசாலமுடையது; அவற்றுள் நமது கைலாசபதியானவர் ஆத்மகோடிகள் உய்யும்படி கோயில்கொண்டதலங்களோ? அளவிறந்தன. அவற்றுள், ஆத்மகோடிகளுக்கு எளிதில் மோக்ஷலாபத்தை யீயவல்லதானதலம் எதுவோ? அதனையுணர விரும்பியே இவணடைந்தனம். தேவர்வாக்கில் தெளிவிக்கில் அது இடமாகக் கொள்ளத்தக்கதாகும். தயைகூர்ந்து விடையளிக்க வேண்டுகின்றேம்" என்று மன்றாடி வந்தித்தார்கள்.

அகத்தியர் அதனைக்கேட்டருளி உள்ளமகிழ்ந்து உமது இவ்விடத்தை யருளுவம்; பூர்வம் உமாபிராட்டிக்குச் சிவபெருமான் ஏகாந்த

* தென் அழகு.

மாக "இது மிக்க மந்தணமானது" என்று தெரிவித்தது; தியானித்த மாத்திரத்தே சகலபாவங்கள் போக்குவது; இத்தலவைபவத்தை எமதையனான முருகப்பெருமான் மிக்கவைபவத்துடன் எமக்கருளிச் செய்திருக்கிறார். சிவத்தலங்களுக்குள் சாரத்தின் சாரம்போல், தெளித்தெடுத்துக் கூறுந்தலங்கள் * பதினாறு; அவற்றுள்ளும் அதிஸாரமாகத்தேர்ந்தெடுத்தது † ஐந்துதலங்கள். அவற்றுள், இது ஒன்றெனமதிப்பீராக.

இத்திருமயிலைத் தலவைபவமானது, பதினெண்புராணங்களுள் சைவபுராணமாக வகுக்கப்பட்ட வாமனம்-இலிங்கம்-கூர்மம்-வராகம்-மச்சம்-காந்தம்-பௌஷியம்-பிரமாண்டம்-மார்க்கண்டம்-சைவம்-என்னும்பத்துபுராணங்களுள் சைவபுராணத்தும், காந்தபுராணத்தும், தனித்தனி விதந்துகூறப்படுவது. இத்தலமகிமை கேட்போர்க்கு இகசாதனசித்தியை அருளுவதன்றிப் பரஸாதனத்தையும் ஐயமின்றிப்பாலிக்கும்.

நாட்டுவளம்.

இத்தலம் தெய்விகத்தோடு பரதகண்ட தக்ஷிணபாகத்தில் துண்டீரநாட்டில் விளங்குகின்றது. அந்தத்துண்டீரநாடோ? தெய்விகனான ஆதொண்டையனென்னும் திரையனால் ஆளப்பட்டது. (சக்கிரவர்த்தி. கடற்றிரையால் ஒதுக்கப்பட்டவராதலால் திரையனெனப்பெயர் பெற்றார். விரிவை, வடதிருமுல்லைவாயில் புராணத்திலுணர்க). அது மேகக்கூட்டங்கள் தவழப்பெற்று உலகமாதுக்கு முலைத்தடம்போல விளங்குவதான நந்திதுர்க்கத்தில் காமதேனுவின் பாலால் பெருகிய க்ஷீரநதியால் (பால்யாறு) விளங்குவது. பூதேவியானவள் தனதுபிள்ளைகளிடம் கருணைகூர்ந்து சொரியும் முலைப்பாற்போலப் பெருகும். பாலாறானது குறிஞ்சி (மலைநாடு) ப்பொருள்களானமிளகு ஏலம் முதலியவற்றையும், வேடர்களுடைய வார்வலை கயிற்றுவலை அம்பு வில் தாணி முதலியவற்றையும், தினை ஐவனம் (ஐவனம்-மலைநெல்) முதலியதானியங்களையும் வாரிக்கொண்டு முல்லைநிலத்தையடைந்து (காடுசார்ந்தஇடம்) அங்குவசிக்கும் ஆயரையும் ஆயர்மகளிரையும் அலைத்து, அங்குவிளையும் வரகு சாமை துவரை முதலிய தானியங்களையும், தயிர் மோர் வெண்ணெய் நெய் பால் முதலியவற்றையும் கண்ணனைப்போலக் களவாடிக்கொண்டு; பின்மருதம்புகுந்து, (நாடு) வயல்களில் சோம்பிநின்ற சோம்பரையெல்

* பதினாறு தலங்களாவன:—சிதம்பரம்-திருவெண்காடு-காசி-காஞ்சி திருவானைக்கா-மதுரை-திருக்காளத்தி-வேதாரணியம்-சோமநாதேச்சுவரம்-மங்களகிரி-திருவாலங்காடு-திருமுல்லைவாயில்-ஸ்ரீபருப்பதம்.-கோகர்ணம்-இராமேஸ்வரம்-திருமயிலை ஆம்.

† காஞ்சி-காசி-திருக்காளத்தி-சிதம்பரம்-திருமயிலை-ஆகும்.

லாம் தட்டியெழுப்பித் தமது தமது கற்பனையில் செலுத்தி உழவர்க்கு மிகுகளிப்புதந்து; நெய்தனிலத்தில் (கடல்சார்ந்த இடம்.) அடைந்து பனையளவு உயர்ந்து அங்குவாழும் பரதர்களின் பொருள்களான உப்பு சங்கம் பவழம் முத்து முதலியவற்றையும் வாரிக்கொண்டு மணமகள் மணமகன்வீட்டுக்குப் போகும்போது பிறந்தகப்பொருளையும் பிறர் தரும்பொருளையும் பெற்றுப் பெருங்களிப்போடு செல்வதுபோலக் கடல்புகுந்து கலந்துவாழும். இப்பாலாற்றின் பெருமை புகழ்ந்துவைக் குந்தகுதியது. காமதேனுவின் பாலே ஆறாகப் பெருகிற்றென்றால், தொண்டைநாட்டின்வளம் சொல்லுக்கடங்குமோ?

நகரவளம்.

முனிவர்களே! உங்கள் அன்புடைய கேள்விகளினிளங்க, எமக்கு அகங்களிகூறுகின்றது. இத்தகைய தொண்டைநாடென்னும் திருமங்கையின் திருமுகம்போல் விளங்குவதல்லவா? யாம்சொல்லப்படும் திருமயிலை. இத்திருமயிலையானது மாடத்தால் ஆகாயத்தையளாவும்; வானரமங்கையர் பூரமங்கையரோடு கூடிக்குலாவி நண்புகொள்வதற்குவருத்தமில்லாமல் இறங்கவும் ஏறவும் ஏற்ற ஏணிபோல நீண்டுள்ள மாளிகைகளால் அலங்காரமுடையது. நான்குபுறமும் மதிலாலும், அகழிகளாலும், அலங்காரமுடையது. சோலைகளை[illegible]ங்கில்; கற்பகச் சோலைகளென்றே கருதலாகும். தொழிற்சாலைகளாலும், யானைக் கூடத்தாலும், குதிரைப்பந்திகளாலும், அலங்காரமடைந்த புறநகரும்; நடையாலும் உடையாலும் கன்னெறிபொன்றாலும் ஈட்டமையக்கி அகத்தடக்கி இன்பமூட்டும். பரத்தையர் வீதிகளாலும், அநுலோமர் பிரதிலோமர் சங்கராசாதிகளாலும் நிரம்பிய இடைகழிமும்; யாகாதி கருமங்களை அடுக்கடுக்காயியற்றித் தேவருக்குத் திருப்தியளித்து மழையை வேண்டியஅளவு பெய்விக்கும் பூசுரர்களாலும், சாம தான பேத தண்டங்களால் நீதிமுறையை வேதமுறைப்படி நடத்தும் அரசர்களாலும், சொன்னமுறைகோடாமல் வாணிபஞ்செய்து முதலுக்கு ஏற்ற இலாபத்தைச் சேர்த்துத் தனபதிபோல் விளங்கும் வணிகர்களாலும், கங்கைகுலம் விளங்க கற்றல் கேட்டலிற்பெரியராய் விருந்தோம்பி வேளாண்மைசெய்யும் வேளாளர்களாலும் செறிவுற்றுவிளங்கும் அகநகரமுமுடைத்தாய் விளங்கும்.

"வேதஓசைகள் மல்கிய வேதபாடசாலைகளும், ஆதுலர்க்கு அன்னமூட்டும் அறச்சாலைகளும், நாற்றிசையிலுள்ள நகரத்தில் வாழ்பவர்கள் தமக்குவேண்டிய வளங்களை வைத்ததை எடுத்துச்செல்வதுபோல் வந்து வாங்கக்கூடிய பண்டங்கள்நிறைந்த கடைவீதிகளும், ஆடலறாத அரங்கங்களும், பாடலோயாத பாடசாலைகளும், மலிந்துவிளங்கும்.

செய்குன்றுகளிலும் நிலாமுற்றத்திலும் உலாவித்திரியும் அப்ஸரஸ்திரிகளைப்போன்ற மங்கையர்கள் ஆடலாலும், பாடலாலும், அம்

மனை கழங்கு பந்து முதலிய விளையாட்டினாலும், தம்முடன் ஆடும் அரமங்கையரைத் தோற்பித்து, அவர்கள் அரைமங்கையர்களென்று கருதும்படி செய்யும் விசேஷத்தையுடையது. முனிவர்களே! நமது கருணாமூர்த்தியான கபாலிநாதர் கற்பகாம்பிகையுடன் வீற்றிருந்து ஸ்கந்தருடனும் கஜானனருடனும் களிகூர்ந்து, பக்தகோடிகளுக்கு இகபரத்தை அருளுவதற்கு இது அதிட்டானமென்று கருதி வீற்றிருப்பாரேல், இத்திருமயிலை நகரத்தை யாமென்னவென்று கருதி வந்திப்பது, சொல்லுந்தரமில்லாத் தொன்மையுடைய தென்றே கருத வேண்டும்.

பொதியமலைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

THE REGISTRAR OF BOOKS
4 MAY 1910

உ

இரண்டாவது.

தலைவிசிட்டச் சருக்கம்.

இவ்வாறு அகத்தியமுனிவர் திருமயிலையின் வைபவத்தை மகா சந்தோஷத்துடன் கூறியருள, அவ்வுரையான் மகிழ்ந்த முனிவர்கள் ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கினவர்களாய், அவர் திருவடிகளை வணங்கிப் பலவாறு துதித்து "பிறவிக் கடலிலாழ்ந்து வருந்தாவண்ணம் அருள்புரிந்த ஆண்டவனே! தேவர் உத்தமோத்தம தலமென்று கூறிய திருமயிலைத் தலத்தின் விசிட்டங்களை விரிவாக அநுக்கிரகிக்க வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்கள்.

அப்போது அகத்தியமுனிவர் அம்பிகைபாகரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருமயிலைத் திருத்தலத் திசையைநோக்கிப் பணிந்துகொண்டு சரீரம்புளகிக்க ஆனந்தவருவிசொரியும் கண்களையுடையராய்த் தம்மருகிலுள்ள முனிவர்களைநோக்கி, ஐம்புலன்வென்ற அந்தணர்களே! யாம் சொல்லுவதை அன்புடன் கேட்கக்கடவீர்கள். வேதசாரமான பதினெண் புராணங்களுள் சிறந்த சைவபுராணத்தில் ருத்ரசம்மிதையில் கூறத்தக்க இத்தலமான்மியமானது உங்களால் கேட்கத்தக்கது. இத்தலமானது சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியான திருக்கைலாயமே இவ்வுருவமாக இருக்கிறதென்று நினைக்கத்தக்கது. இந்நிலமகளுக்குத் திலகம்போல்வது. தேவர்களால் விரும்பத்தக்க அமுதம்போல்வது. நீங்காப்பிறவிநோயை அடியோடு போக்கத்தக்க ஔஷதம்போல்வது. தேவநாயகரான சிவபெருமான் திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கும் அத்தலத்தினெல்லையில் ஓர்க்ஷணப்போதாவது ஒருவன் வசிக்கப்பெற்றால், சுமைபோல் அடர்ந்துள்ள பாசபந்தங்கள் தொலைய இப்பிறவி அகலப்பெறுவன். எவர்களாயினும் பூர்வம் செய்த தபோபலத்தால் அத்தலத்தில்வந்து வசித்து இறந்தாலும்,

அல்லது பிறந்தாலும், அத்தலநாமத்தை ஒருமுறை யுச்சரித்தாலும், சிவபெருமானருளைப்பெறுவார்கள். வேறுதேயத்திலிருந்து இத்தலத்தின் நாமத்தை நினைத்தாலும் பாபங்களெல்லாம் அகலப்பெற்றுச் சிவனருள்பெறுவார்கள்.

இத்தகைய மேன்மைவாய்ந்த இந்த க்ஷேத்திரத்தை யக்ஷர்கள் அசுரேசர்கள் கின்னரர் கிம்புருஷர்கள் சித்தர்கள் ஒப்பிலாத வசு தேவர்கள் நாகராஜர்கள் மருத்துவர்கள் பிரம விஷ்ணுக்கள் நாடோறும் தோத்திரஞ் செய்வார்கள். சிவபெருமானுடைய திருவாக்காகிய வேதங்களும் ஆகமங்களும் பலசாஸ்திரங்களும் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும் சொரூபியாய் சரஸ்வதியும் விட்டுநீங்க மனமின்றி யிடைவிடாமல் வசிப்பார்கள். முனிவர்களே! குருபத்னி கமனத்தால் வந்த பாபமும் பிரமஹத்திபாபமும் பொன்னைத்திருடின பாபமும் பொய்பேசலால் வரும்பாபமும் மதுபானத்தால்நேர்ந்த பாபமும் அத்தலத்தை அடையும்போதே அகன்றொழியும். வண்டுமொய்க்கும் வாசமலரணிந்த அளகமுடைய கற்பகவல்லியாரோடு பெருமான் வீற்றிருக்கும் மகிமையால், அத்தலம் எல்லாத்தலத்திலுஞ் சிறப்புடையதாகும். அப்பெருமானை எவர்கள் பக்தியோடு பணிகின்றார்களோ அவர்கள் மெய்ஞ்ஞானத்தையடைந்து பரமுத்தியையும் அடையப்பெறுவார்கள். சிருஷ்டிகாலத்திலேயே நமதுசிவபெருமான் இத்தலத்தில் லிங்கரூபமாக வீற்றிருந்து அன்பர்களுக்குச் சர்வபோகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் பிரசாதித்தருளும் பேரருட்பெருக்கு பேசுந்திறத்ததன்று. அப்பெருமானைக்கண்டு சேவியாத கண்களுங் கண்களா? அவன் திருவருட்டிறத்தைப் புகழாத நாவும் நாவா? அவன் சந்நிதியில் பணிந்தெழாத் தேகமுந் தேகமாகுமா?

அன்பர்களே! நவக்கிரகங்களுள் ஒருவனும் அசுரகுருவுமாகிய சுக்கிரன் தனதுதேகத்திற் பொருந்திய பிணியைநீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு இத்திருமயிலையில் வந்து ஞானசொரூபனை கபாலீசுவரனைப்பூசித்து, அவர்திருவருட்பிரசாதம் பெற்ற விசேஷத்தால், இத்திருமயிலைக்குச் சுக்கிரபுரியென்னும் ஒரு திருநாமமுண்டு. பிரமாதிசகலதேவர்களும் அழியும்படியாக வருகிற ஊழிப்பிரளயமும் இந்நகரை யழிக்காது. இத்தலத்தில் சப்ததீர்த்தங்கள் [illegible] மூழ்குவோர்க்குப் பல சித்திகளைத்தாநின்றன. அவற்றுள் சிறந்ததாய்ச் சந்திரகங்கை என்று சொல்லப்படும் ஓர்தீர்த்தமுண்டு; அதில் இப்பூலோகத்தவரே யன்றித் தேவமுனிவர்களும் தேவர்களும் பிரமதேவர் மகாவிஷ்ணு சித்தர் வித்தியாதரர்களும் இவர்கள்பத்தினிகளும் பல இஷ்டசித்திகளையடையும்படி எந்நாளும் மூழ்காநிற்பர். அதன் தீர்த்தமானது சதானந்தமுனிவரின் வரவிசேடத்தால் வற்றா பெருகிநிற்கும். திரிபுரசங்காரராகிய அச்சிவபெருமான் வீற்றிருக்

கும் ஆலயத்தின் வடபுறத்தில் அஷ்டபுஜங்களிலும் அழகுபொருந்திய இரத்நாபரணங்கள் விளங்கும்படி சூலபாணியாய்ப் பைரவியென்னுஞ் சத்தியானவள் காவல்கொண்டிருப்பாள். அன்றியும் அவ்வடபுறத்திலேயேவில்லேந்தியகையராய் யானைவாகனத்தையுடையவராய்ச் சாத்தாவென்னும் பைரவமூர்த்தியும் இருப்பர். இத்தலத்தில சிவபெருமானை யர்ச்சித்தலும் தபம் ஜபம் தியானஞ்செய்தலும் பிதிர்ப்பூசைநடத்தலும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தலும் மிக்க பலனைத்தரும். பலசமயங்களுள் சுத்தசைவசமயமும், பலவகைமோக்ஷங்களில் சைவசித்தாந்தமோக்ஷமும், பலமந்திரங்களுள்பஞ்சாக்ஷரமும், எப்படி சிறப்புடையனவோ? அதுபோலவே, சர்வதீர்த்தங்களிலும் இக்கபாலீச்சுரருடைய சந்திரகங்கை மிக்கஉத்தமமானது என்று அகத்தியமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். கேட்டநைமிசமுனிவர் ஆனந்த பாஷ்பஞ்சொரிய பரமானந்தராய் ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். பின்னும் அகத்தியரை நோக்கி "எம்பெருமானே! இன்னும் அந்தக்ஷேத்திரத்தைப் பற்றிய திவ்யசரித்திரங்களையும் அருளவேண்டும்." என்று மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ள அம்முனிவர்களைநோக்கி, அகத்தியர் பார்வதியாருக்குச் சிவபெருமான் விபூதிமகிமையருளினதும், அதில் பாராமுகஞ்செய்த பிராட்டியாருக்குச் சாபந்தந்ததுமான சரித்திரத்தைக் கூற வாராயினர்.

தலவிசிட்டசருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றாவது.

பார்வதிச்சருக்கம்.

கைலாயவர்ணனை.

புலப்பகைகடந்த புரிபெருந்தவத்தர்க்கு சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீகைலாசமானது, பிரமதேவன் பூமியைப்படைத்து அத்தேவியின் திருமேனிமுற்றும் பலமணிகளைப்பதித்து நடுவில் சிறந்தவோராணிமுத்தினை அமைத்ததை [illegible] வெள்ளியநிறமுடைத்தாய் விளங்காநிற்கும். மற்றும் இதன் விசேடத்தை வகுக்கத்துணியில், பாற்கடலானது முன் சிவபெருமானுக்கு விஷத்தைத்தந்த பெரும்பழியை மாற்றிக்கொள்ள [illegible] தாமரையுருக்கொண்டு தாங்கா நின்றதோ? என்னும்படி நிலவும். தெரிசனத்திற்குச் சென்ற பிரமதேவன் அக்கைலையில் காந்தியால் பொன்னுருமாறி வெள்ளுருவுடைய, உடன்வந்த நாமகளாகவும் தனது கொழுநன் தன்னுருமாறிநிற்பதை யறியாமல் மயங்கிநிற்கவும்பெறுவள். வித்தியாதரர்கள் அக்கைலையில் விளங்கும் தடாகக்கரையில் சஞ்சரிக்கின்ற அன்னங்கள் கூட்டங்களோடு தம்மாதர்களும் உடன்கலந்துநிற்கக்கண்டு அன்ன

மென்றும் தமதுயாதரென்றும் உண்மைதெரியாமல் மயங்கிநிற்பர். அக்கைலாசச்சாரலில் பாசங்களை யொழித்துப் பிரமானந்தபூரிதராய் யோகம்பயின்றிருக்கும் தபோதனர்களே நிறைந்திருப்பார்கள். சிவசாரூபம்பெற்ற சிவகணங்களும், அம்பிகை சாரூபம்பெற்ற மடமங்கையரும், புஷ்பரதத்திலூரோகணித்து வேண்டு எதேச்சையாகச் சஞ்சரித்துத்திரிவார்கள்.

இத்தகைய வளம்பொருந்திய ஸ்ரீகைலாயத்தில் சித்தர்களும் மகாதபசிகளும் தேவர்களும் சனகாதிகளும் நெருங்கிநிற்க, ஸ்ரீநீலகண்ட பரமேஸ்வரர் வீற்றிருக்குந் திவ்யாலயம் ஒன்றுளது. அனந்தகோடி பிரமர்கள் ஒன்றுகூடிப் புகலப்பெறினும் அடங்கா வளமையுடைய அக்கோயிலின் சிறப்பை யானென்னென்று கூறுவேன். சிறப்புப்பொருந்திய திவ்யாபரணங்களால் பதிக்கப்பெற்றுத் தர்மமே உருக்கொண்டு நம்பெருமானைத் தாங்க அமைந்திருப்பதுபோல் ஓர் சிம்மாசனம் அமைந்திருந்தது. லோகமாதாவாகிய உமாபிராட்டியார் வாமபாகத்தில் வீற்றிருக்க நம்மையாளுகிய சிவபெருமான் அச்சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து இருபுறத்திலும் நின்று புஷ்பார்ச்சனைகளைச் செய்து வந்திக்காநின்ற பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அநுக்கிரகங்களைச் செய்தும், நாரதரால் பாடும் இனிய தோத்திரங்களையும், அரம்பையர்கள்பாடும் இனியகீதங்களையும், சரஸ்வதிசெய்யும் அரியதோத்திரங்களையும், தேவர்கள்செய்யும் சாஷ்டாங்கநமஸ்காரத்தையும் திருக்கண்சாத்தியும் திருச்செவிசாத்தியும் கருணைபாலிப்பர். நம்பெருமானுடைய சந்நிதியின் எதிரில் திருக்காவல்செய்யும் நந்திதேவர் மானமழுவும் திரிநேத்திரமும் புலித்தோலையுமுடையவராய்ப் பொற்பிரம்பு தாங்கி, நெருங்கிநிற்கும் தேவர்களுடைய திருமுடியில்தாக்கி சந்நிதியில் விலகிநிற்கச்செய்ய, நமது பெருமான் தம்மைவணங்கும் அடியவர்கட்கு அருள்பாலித்து இஷ்டசித்திகளை யனுக்கிரகித்துத் தம்தம் பதவிகளில் [illegible] கொடுத்து இன்புடனமர்ந்திருந்தனர்.

மணிமயமான சிங்காதனத்தில் அம்பிகையாரோடு வீற்றிருக்குங் காலத்தில் அப்பிராட்டியின் கடை[illegible] நீண்டிருக்கும் அளகத்தையும் முத்துக்களைப்பழித்த முறுவலையும் அடியார்களிடத்து அளவிறந்துபெருகும் அருணோக்கங்களையும் [illegible] ஞானசிகளாகிய தனங்களையும் நோக்கி, உகப்புடையர்போல் நடித்து "அம்பிகையே கற்பவிதியாலமைந்த விபூதிமகிமைகளையும், நமது சொரூபமான பஞ்சாக்ஷரத்தின் வைபவங்களையும், இதுவரையும் நீயறிந்ததில்லையல்லவா? அவற்றினை உனக்கு உபதேசிக்கத் திருவுள்ளம் உகந்தோம். கேட்கக்கடவாய்,, என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதுகேட்ட அம்பிகையார் திருவுளமகிழ்ந்து, கிக்கெனவெழுந்து திருவடிபணிந்து திருக்

கைகூப்பி, "எம்பெருமானே! பரமபாக்கியமடைந்தேன் சொல்லியருளவேண்டும்,, என்றெதிர்நின்றருளினர்.

விபூதிமகிமை.

மஞ்சைப்போல்கறுத்து அமுதம்போல்வெளுத்துச் செவ்வரிபடர்ந்து குழையளவுதாவி விளங்குங் கண்களையுடைய அம்பிகையே! கேட்பாயாக. வேதார்த்தமாய்விளங்கும் விபூதியின் மகிமையை இதுவரையும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் அறிந்திலர்; ஆதலால், அது மிகவும் ரகசியமானது. அவ்விபூதியை நெற்றியிற்றரிக்கில் தரிப்போரின் மலமாசுகளைப்போக்கிச் சுத்தத்தைவிளைக்கும் என்று நான்குவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் பலசாத்திரங்களும் ஆகமங்களும் பகர்கின்றன. பசுவதை ஸ்திரிவதை செய்தோர்களும் கருப்பத்தைக்கெடுத்தோர்களும் அப்பாதகத்திற்கஞ்சி இத்திருநீற்றினை அன்புடன் தரிப்பார்களாயின், அப்பாதகத்தில்நின்று நீங்கி மோக்ஷத்தையடைய அதிகாரிகளாவார். அம்பிகையே! இவ்விபூதியைப் புலித்தோலிலாவது மான்றோலிலாவது வஸ்திரத்திலாவது பட்டிலாவது தைத்த பைகளில் அடைத்து, வேண்டும்போது எடுத்துத்தரித்தல் விதியாகும். இவ்வாறுசெய்யில் சர்வபாபங்களை நாசித்து சர்வைஸ்வரியங்களைத் தருமென்பது நமது ஆணையாகும். இது சத்தியமென்று உணரக்கடவாய். சந்தனம் வில்வம் கொன்றை சண்பகம் பலாசம் (முண்முருக்கு) இவற்றாலாகிய சம்புடத்தில் நீற்றைப் பத்திரமாய் அடைத்துவைத்து அங்குஷ்டம் (பெருவிரல்) அநாமிகை (ஆழிவிரல்) என்னும்விரல்களாலள்ளித் தரித்துக்கொள்வாராகில், பாவங்களகலப்பெறுவதோடு லக்ஷ்மிவிலாசமும் சர்வதர்ம பலன்களும் பெறுவார்கள். பையிலுள்ள விபூதியைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்துத் தரித்துக்கொள்வார்களாயினும், அவர்தம் கையிலிருந்து பிறர் வாங்கிக்கொள்வார்களாயினும் தகுதியற்றவர்களாவர் அவ்விருவர்களும் ரௌரவநரகத்தை யடைவர்களென்று நமது ஆகமங்கள்கூறும். இமராஜபுத்திரியே! இவ்வுண்மையைப் பிரமன்முதல் தேவர்களேயறியாராயின், உலகத்தில் யாவரேயறிவர்! சண்டாளர்களான நீசர்களேயாயினும் இவ்விபூதியைத் தரித்துக்கொள்வார்களாயின் அவர்கள்விரைவில் முத்தியையடைவர்களென்பதையுணரக்கடவாய், இதற்கோர் கதையைக்கூறுவாம்.

இதிகாசம்.

அளவிறந்தவளங்கள்பொருந்தியபாண்டிநாட்டில்தீத்தொழிலிற்சிறந்தோனும்விதமேஒருவுருவெடுத்தாற் போன்றவனும் கொடியவினைகளையேயியற்றுபவனுமான ஓரந்தணனிருந்தனன். அவன் கொலைசெய்தலையேதொழிலாகக்கொண்டு காட்டிற்பதுங்கியிருந்துவழிப்போக்கர்களை மடக்கியடித்தும் கொன்றும் பூராயப்பொடியால் மயக்

கியும் கன்னக்கோலிட்டுத்திருடியும் அவர்பொருளை யபகரிப்பன். இவ்வாறு சேகரித்தபொருளைச் சூதாடுதலுக்கும், கட்குடித் தலுக்கும் உபயோகித்ததன்றி விலைமகளிர்க்குக்கொடுத்து அவர்களிடமாக உண்டியும் உறக்கமும் கொள்ளுதற்கும் உபயோகிப்பன். இத்தகைய பரமபாபியான இப்பார்ப்பான் ஊழ்வினைத்தொடர்ச்சியால் ஒருதினம் பறைச்சேரியுட்புகுந்து, அங்கு எதிர்ப்பட்ட ஒருஸ்திரீயின் அழகுக்கு ஆவல்கொண்டவனாய் அவளையுடன்படச்செய்து அவளோடு புணர்ந்திருந்தனன். இவ்விஷயம் அவள்கணவன் கண்டு யமன்போலக் கோபமுடையவனாய் இரக்கமின்றிக் கொடுவாளைக்கையிற்கொண்டு புணர்ந்துகொண்டிருந்த பார்ப்பான்சிரத்தை பறையன் வெட்டினன். அவ்வாறு வெட்டியும் கோபந்தணியாமல் அவனுடலை அப்பறைச்சேரியின் வெளிக்கப்புறத்தே யெறிந்துபோயினான். அம்பிகையே! என்னசொல்வாம்; அதன்பின் நடந்த திருக்குதூகலத்திற்கு நாமே அதிசயிக்கின்றோம். இது இப்படியாக, சுடலைச்சாம்பலிற்படிந்த காலையுடைய ஒரு நாயானது பசியினால் வருந்தி இப்பிணத்தைத்தின்று பசியாற விரும்பி அவனுடலில் வயிறுவாயாரக்கௌவியுண்ணத்தின்றது. அந்நாயின் காலிற்படிந்த சாம்பர் அவனுடலிற் படியப்பெற்றமையால் யமன்கையிற்கிட்டிய அவனுயிர் பரகதியடையப்பெற்றது. சுடலைச் சாம்பற்கு ஏற்பட்ட மகிமையே யிதுவானால், கற்ப மாதி விசேஷங்களாலமைந்த விபூதியின் மகிமையை யாம் என்னென்றுரைப்பேம்?*

பஞ்சாக்ஷரமகிமை.

இவ்வாறு சிவபெருமான் விபூதிமகிமையைக் கூறியருள, அம்பிகையார் மிக்ககளிகூர்ந்து திருவடித்தாமரையில் தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து "எம்பெருமானே! பஞ்சாக்ஷரத்தின் பெருமையும் கற்பித்தருள வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, கொன்றைசூடிய குழகப்பெருமான் திருவுளமுவந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினார்.

மானைவெருட்டும் மதர்விழியுடைய அம்பிகையே! சிருஷ்டியாதி தொழில்களை இந்நிலவுலகத்தில் நடத்துவது பஞ்சாக்ஷரமென்றே கருதுவாய். சராசரங்களாயுள்ள சர்வாத்மாக்களும் இப்பஞ்சாக்ஷர சொரூபமேயாம். பஞ்சாக்ஷரங்களுள் ஒன்றாய்நிற்பது பிரணவமென்று கருதக்கடவாய். அவ்வோரெழுத்தின் உண்மையர்த்தத்தை யாக்கிரகித்தாலும், பலகாலுஞ்செபித்தாலும் சிவசொரூபியாவர். வேதத்தின் முடிவான உபநிஷத்துக்களும் இதன்பொருளையே யுரைக்கின்றன. பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களின் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இப்பஞ்சாக்ஷரத்தினிடத்தேயென்று உணருகவென்று காளகண்டராகிய சிவபெருமான் பஞ்சாக்ஷரமகிமையை உப

* விபூதி, சற்பம்-அநுகற்பம்-உபகற்பம் எனமூவகைத்து.

தேசித்துவருங்கால் அம்பிகைக்கு எதிரில் திவ்ய சவுந்தரியமுள்ளதும், நீலநிறமுடையதும் அழகிய கண்களமைந்த நீண்டதோகையையுடையதுமான ஓர்மயில் தனதுகலாபத்தை விரித்தபடி பார்வதியாரின் எதிரில் நிர்த்தனஞ்செய்துகொண்டுவந்தது. அதனைக்கண்ட கௌரியவர் காளகண்டனருளும் உபதேசத்தில் கவனஞ்செலுத்தாமல், மயிலின் அழகில் மனஞ்செலுத்திச் சற்று மறந்து நின்றனர். அந்நனம் மறந்து மயங்கிநின்ற பிராட்டியார் பெருமானை நோக்கி, "ஐயனே! தேவரருளிவந்த உபதேசத்தில் சற்று உபேக்ஷையடைந்தேன். அவ்வுபதேச விசேஷத்தைப் பின்னும் அருளவேண்டும்" என மன்றாடிநின்றனர். அதனைக்கேட்ட நம்மிறைவர் சற்றுக் கோபங்கொண்டவர்போல் வெறுத்து நோக்கி, "நங்கையே! இம்மயிலைக்கண்டு மயங்கி நம் உபதேசத்தை மறந்தமையின் நீபாபத்துக் குறியவளாயினை. ஆதலின், நீ மயிலையில் வசிக்கும் மயிலுருவையடையக்கடவை" என்றனர். உடனே பிராட்டியார் பயந்து; "தேவதேவனே! சாம்பசிவனே! கண்ணுதற்கடவுளே! அடியேன் செய்த அபராதத்தைக் க்ஷமிக்கவேண்டுவது தேவருக்குக் கடமையாதலின், சந்திர சூடராயுள்ள தேவரே இதற்கோர் கழுவாயுங் கூட்டியிட்டருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து நின்றனர்.

அம்பிகையாரின் அரியதுதிவசனங்களால் பிரீதியடைந்த பின்னாகப்பெருமான் பிராட்டியைநோக்கித் "தாமஞ்சூடிய தாழ்குழலுடையாய்! சைவோபதேசங்களை நியமத்துடன் ஒருவர் உபதேசிக்கும்போது அதிற்பராமுகம் பண்ணினவர்கள் பஞ்சரத்தில் அடைபடும் பக்ஷியாவதே நிச்சயம்; ஆதலால், நீயும் பச்சோந்தியைக்கண்டு அச்சமடையத்தக்க பக்ஷிசாதியாயினை; உன் பிரார்த்தனைக்குகந்த நாம் அவ்வுருவகலுமாறு தபம்பண்ணுதற்குரிய ஒரு தலத்தைக் கற்பிக்கின்றோம். அத்தலம் எதுவெனில்; சம்புத்வீபத்தில் தக்ஷிண பாரிசத்தில் கீழ்க்கடலோரத்தில் கபாலி நகரமென்னும் பேருள்ளதேயாம். அது சந்தனவேரும் அகிற்குறடும் மயிற்பீலியும் முத்துக்குவியல்களும் யானைக்கோடுகளும் பவளக்கொடிகளும் அலைகளால் வாரி அகன்கரையொதுக்கும் வளமை பெற்ற பாலாற்றின் வடபுறத்தில் உள்ளது. வாசனைவிடாதமலரைப்போலவும், மதுரத்தைவிடாத அமிர்தத்தைபோலவும், நம்மைவிட்டு நீங்காது என்றும் நிலவும். நாமும் அதனைவிட்டு நீங்க மனம்பற்றோம். அன்னநடைவாய்ந்த அம்பிகையே! ஆயிரங்கோடி தலங்களில் அன்புடன் நம்மைப்பூசித்தால் வரும்பலன்களையெல்லாம் ஒருநாளில் அத்தலம் சேவித்தமாத்திரத்தில் தரும். அத்தலத்தை நாம் எவ்வாறு அகலுவோம். இமயமலையின் தவத்தால்வாய்த்த தனையையே! அத்தலத்தில் நிலவும் சிங்கைகையென்னுந் தடாகத்தில் ஸ்நானமாடி சந்திமுடித்து நமக்கு நன்மலரணிந்து பணிந்து நிற்பவர்

கள் நம்மைப்போலவே இக்கைலாயத்தில் வசிக்கப்பெறுவர். நமக்குரி
மையாகிய பலவாயிரக்கோடி தலங்களுள் பாலாற்றோடுகூடிய தண்டக
காட்டில் இராநின்ற சிலதலங்களை எண்டு உனக்குகூறுகின்றோம்.

"அம்பிகையே! நீ ஒருகாலத்தில் முப்பத்திரண்டு தருமங்களையு
மியற்றி எம்மைவழிபட்ட திருகச்சிஏகம்பமும், நமதுசாரூபம்பெறும்
படி விஷ்ணு தவம்பண்ணின திருக்கச்சிமேற்றளியும், ஓணன் காந்தன்
என்பவரால் வழிபட நாம் சாந்நித்தியமாக வீற்றிருக்கும் திருவோண
காந்தன்றளியும், கணபதியும் குபேரனும் வந்திக்கப்பெற்ற திருக்கச்சி
அநேகதங்காவதமும், இந்திரன் வரம்வேண்டிய திருக்கச்சிநெறிக்காரை
க்காடும், வாலியும் அனிலனும் காக்கையும் வழிபாடுசெய்யப்பெற்ற திருக்
குரங்கணின்முட்டமும், இந்திரன் தவம்புரிந்த திருமாகறலும், அம்பி
கையே! நாம்வேதாகமத்தை முனிவர்களுக்குஉபதேசித்த திருஓத்
தூரும், அகத்தியரும் புலஸ்தியரும் வழிபடப்பெற்ற திருவல்லமும்,
விஷ்ணு நமதிடத்திற் சுதரிசனம்பெறும்பொருட்டுப் போற்றிசெய்யப்
பெற்ற திருமாற்பேறும், நந்தியின்வாயிலே நீளப்போதும், நீரூறப்
பெற்று மருத்துவமுடன் விளங்கும் திருஆலூரும், அரம்பையர்கள்
வழிபாடுசெய்த திருஇலம்பையங்கோட்டூரும், முனிவர்களும் காரியும்
[illegible]பிரதிதேவரும் வழிபட்டு வரம்பெற்ற திருவிற்கோலமும்,
(கூவம்.) காளியுடன் நாம் வாதாடினதும் முஞ்சிகேசமுனிவர் கார்
க்கோடனென்னும் அரவரசன்பூசிக்கப்பெற்றதுமான திருவாலங்கா
டும், நாம்பிறவாப் பெருநெறியாயினும் மெச்சும் இடந்தரும்படி
மூங்கிலிற்றோன்றி பாம்பாட்டும் பிடாரினுகத் திருவாடல்புரிந்த திரு
பாசூரும், நாம்பலவற்புதங்களை இயற்றற்கிடமாய் விளங்கும்
திருவெண்பாக்கமும், பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமம்வகுத்துக்கொண்டு
கன்னிமைபோற்றப்பெற்ற திருக்கள்ளிலும், (திருக்கள்ளம்.) வசிட்டர்
அகத்தியர் கன்னியர் [illegible] பாம்பு சிலந்தி நக்கீரர் கண்ணப்பர்
சிவகோசரியார் இவர்களால் வந்தித்து வழிபடப்பெற்ற திருக்கா
ளத்தியும், மாந்தாதா தொண்டைமான், ரோமசர் நந்தி முதலியோ
ரால் வந்திக்கப்பெற்ற திருஒற்றியூரும், அநுமான் பாரத்துவா
சர் முதலியோரால் வந்தனை செய்யப்பெற்ற திருவலிதாயமும்,
(பாடி.) விஷ்ணுபிரமன் சுப்பிரமணியர் இந்திரன் இந்திராணி
ஐராவதம் சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் இக்கவாகு திரு
வாசர் வசிட்டர் பிருகு சித்திரகர்மன், சம்புதாசன் குசலவர்
தொண்டைமான் முதலியவரால் போற்றி வழிப்படப்பட்ட வட
திருமுல்லைவாயிலும், அகத்தியருக்கு நாம் மணவாளக்கோலங் காட்
டியருளிய, திருவேற்காடும், வால்மீக முனிவருக்கு நடனசே
வையை நாம் காட்டியருளிய திருவான்மியூரும், அன்பர்கட்கு
எளியராய் அருளோடு வீற்றிருக்கும் திருக்கச்சூரும், சனற்குமார

முனிவர் தவம்புரிந்த திருஇடைச்சுரமும், கழுகுகளாற் பூசிக்கப்பெ
ற்றதும் சர்வகர்மங்களுக்கும் மலைமருந்தாய்நாம்வீற்றிருக்கப்பெற்றது
மான திருக்கழுக்குன்றமும், போர்க்கோலத்தோடுநாம் சென்ற இரத
த்தின் அச்சிறப்பெற்ற மகிமையுடைய திருஅச்சிறுபாக்கமும், வக்
கிராசூரன் வந்தனைசெய்யப்பெற்ற திருவக்கரையும், வாமதேவமுனி
வர் வந்தித்த திருவரசிலியும், யமகாளர்பூசித்த திருஇரும்பைமாகாள
மும்; ஆகிய முப்பத்தொரு க்ஷேத்திரங்களிலும் மேம்பாடுடையதான
ஒருதலமுண்டு. அதுவே திருக்கபாலிநகரம் (திருமயிலை) இதற்கு
ஒப்பு இக்கைலையேயாகும். சோமுகனென்பவன் வேதாபஹரணம்
பண்ணியபோது தேவர்கள் நம்மைவழிபடப்பெற்றது. சூரனு
டைய இன்னலைப்போக்க விரும்பிய தேவர்களின் இஷ்டப்படி
முருகனென்னும் நமது குழந்தை நம்மைவழிபட்டு வேற்படை
பெற்றதலமும் இதுவே. சுக்கிரன்வாமனரால் போக்கிக்கொண்ட
ஒருகண்ணைப் பெற்றுக்கொண்டதும் இவ்விடத்தேயாகும். இராவ
ணனை வெல்லுமாறு தாசரதி வழிபட்டுப பலவரங்கள் பெற்றதும் இவ்
விடத்தேதான். இந்தக் கபாலிநகரத்தில் விரதராஜனான சிவராத்தி
ரியை அனுட்டித்து வழிபட்டால் நம்மையே அடைவார்கள். பலதலங்
களில் சத்துக்களாகிற அந்தணர்பலருக்கு அன்னம் பகி[illegible]
பலனை இந்தத்தலம் ஒருஅந்தணனுக்கு உணவளித்தலாலேயேதரும்.
நமக்கென ஒரு ருஷபத்திற்கு குலக்குறியை யிட்டுத் தானஞ்செய்தவர்
கள் இடபவாகனத்தைப்பெற்று நம்போற்றிர்வார். கோதானஞ்செய்
தவர்களும் பூதானமளித்தவர்களும் வஸ்திரதானஞ்செய்தவர்களும் அன்ன
தானம் அளித்தவர்களும் முறையே, சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சி
யத்தையடைவார்கள். ஒல்குமிடையுடைய உமையே! கேட்பாயாக, நம
தடியவரை நாமெனநினைத்துவழிபட்டு, ஆலஞ்ஞி சோ[illegible]
மியற்றினவர்கள் சித்தசுத்தியையும், திருமடங்கட்டியதிகளுக்குத்தந்த
வர்கள் மடமகன்றுசிவலோகபதவியையும், பொற்குடங்களையும், கன்
னிகைகளையும் தானமியற்றினவர்கள் விஷ்ணுபதவியையும், அடை
வார்கள். நமது சந்நிதியில் திருவலகிடுதலால் மிக்கபலம்வரும். அத
னிலும் பதினாயிரமளவு மதிகமாகத் திருமெழுக்குத்திற்றுபவர்களும்,
அதனினும் லக்ஷமடங்கு திருமாலைசாத்துவோர்களும் அடைவார்கள்.
ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு தீபங்களை நமது சக்தியின்படி இவ்
வாலயத்திலிடுபவர்கள் முறையே, இந்திரன் பிரமன் விஷ்ணு பத
வியை யடைவதன்றி, இறுதியில் நம்மையாவர். பால் தயிர் நெய் இள
நீர் தேன் சந்தனக்குழம்பு இவைகளை நமக்கு ஆட்டினோர்கள் முறை
யே நற்பலன்களை ஆயிரம் பதினாயிரம் நூறாயிரம்கோடி நூறாயிரம்
மகாகோடி என்னும் அளவினதாக அடைவார்கள். தாமஞ்சூடிய
தையலே! கேட்பாயாக; மண்ணிலும் மரத்திலும் நமக்காலயம்

சமைப்பவர்கள் சாலோகத்தையும், செங்கல்லால் அங்ஙனமியற்றுனர்கள் சாரூபத்தையும், கருங்கல்லால் கட்டுவிப்பவர் நமது திருவடியையும், பெறுவார்கள். சித்திரைமாதத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்து நமதன்பர்களை உபசரிப்பவர்கள் சிவலோகத்தையும், யாகமியற்றுபவர்கள் தேவராய் அப்போகங்களை நுகர்ந்து இறுதியில் நமதுபதவியையும் அடைவார்கள். அம்பா! நமக்கு நல்லவெண்பட்டினையும், திருவாபரணங்களையும் சமர்ப்பிப்பவரும், புனுகு முதலிய பரிமளவர்க்கங்களை மட்டிப்பவரும், பொன்னுலகபோகத்தை யனுபவித்து, மேலாகிய பதத்தைப் பின்பு அடைவார்கள். பார்வதியே! யானை குதிரை முதலிய தானங்களைக் காசியாதிதலத்தில் செய்தோர்களடையும் பலன் இக்கபாலிநகரத்தில் அதுசெய்தார்பலனை ஒவ்வாதாகும். கௌரியே! பச்சைக்கற்பூரம் முதலியவை நமக்குச் சாத்தும் அன்பர்கள் தாய்வயிற்றில் கருவாய்முளைக்காது நமது திருவடியையே பெறுவார்கள். நமது விஷயத்தில் பக்தியுடையவராய்த் தும்பை சண்பகம் முதலிய மலர்களால் மாலைதொடுப்பவர்களும், வில்வமுதலிய பத்திரங்களை நமக்குச் சமர்ப்பிக்கிறவர்களும், அதிகமான பாவக்கடலைக்கடந்து, நமதருளையே பெறுவார்கள். மின்கொடிபோன்ற நுண்ணிடையுடையாய்! நமக்கு [illegible]தரும் நமது தீர்த்தமாகிய கபாலிதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, நமதாலயத்தில் பிரதக்ஷிணமாதி வழிபாடுசெய்பவர்கள் அடையும்பலனை யளவிடமுடியாது. நமது சந்நிதியில் காணிக்கையாக ஒருமாஎன்னும் அளவினையுடைய பொன்னேனும் தானஞ்செய்வோர் இக்கயிலையைக் காணிகொள்வார்கள். சீறடியுடைய சிறுமியே! இந்தத்தலத்தைக் கேட்டாலும் நினைத்தாலும் தெரிசித்தாலும் சகலபலன்களும் பெறுவர்கள். என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

அப்போது அம்பிகையார் அவ்வளவும் திருச்செவிசாய்த்து அபாரமான சந்தோஷத்தில்மூழ்கி, "என்ஐயனே! யான் தன்யளாகும்படி அருளிய இக்கருணைக்குச் செய்யும் கைமாறறியேன்." என்று தீர்க்கதெண்டனிட்டு, "எம்பெருமானே! தபமியற்றும்படி யான" அத்தலத்திற்கு யான்செல்லுமுன்னமே தேவரும் அங்கெழுந்தருளவேண்டுமென்று பின்னும் வணங்க; சுவாமி திருவுளம்பற்றி, "அம்பாளே! முன்னே நீசென்று நீராடிப் பூதிபுனைந்து, நம்மை வழிப்பட்டுவரும்போது நாமும் அங்கெழுந்தருளுவம்." என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். முனிவர்களே! இதுவரையும் அம்பிகையின் சாபவிசேஷத்தைக்கூறினும். இனி அம்பிகை திருக்கபாலிநகரத்திற்கு எழுந்தருளும் விசேஷத்தைக் கூறுவாம்.

பார்வதிசாபசருக்கமுற்றிற்று.

நான்காவது.

பார்வதியார் அருச்சனைச்சருக்கம்.

ஐம்புலன்வெறுத்த அந்தணர்களே! எம்மையாட்கொண்டருளும் இறைவியாரானவர் பரமேசரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, அருமணி பதித்த இரதத்தில் தோழிகளோடு ஆரோகணித்துக்கொண்டு, வேத ஓசையும் பல்லியவோசையும் பரவிசைக்கும்படி, கைலாசத்தைவிட்டு வெளிப்போந்தனர். தேவர்களும் அந்தணரும் அமரரும் கற்பகமலர் தூர்க்க, அரம்பையர் மங்கலம்பாடும்படி சாதுராமம்கடந்து, தெற்கு நோக்கி இரதத்தை யாகாயமார்க்கமாய்ச் செலுத்தி, அளவில்லா வளத்தையுடைய திருக்கேதாரத்தையடைந்து, மயில்போல இறங்கி அங்கு வீற்றிருக்கும் கேதாரநாதரைப்பணிந்து வாழ்த்தி விடைபெற்றுத் திருக்காசியையடைந்தனர். அங்கு கங்கையானது அம்பிகையாரின் வரவுக்கு மகிழ்ந்து இருகரங்களிலும் முத்தையிறைத்து மரியாதைசெய்வதுபோல, அலைகளாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் முத்துக்களைக்கண்டு குதூகலித்து, நகருக்குள் சென்று விசுவேசுவரரை வணங்கி, நல்லருள்பெற்றுத் தேரேறிச் செல்வாராயினர். அவ்விடமிருந்து புறப்பட்ட அம்பிகையார் அடுத்தபடி ஸ்ரீசைலத்தையடைந்து மல்லிகார்ச்சுனநாதரை மனமொழிமெய்களால் வழிபாடாற்றித் தொண்டைநாட்டை நோக்கிச் சென்று, திருக்காளத்தியையடைந்து, பாம்புக்கருள் செய்த பரமேசுவரரை வந்தித்து, அங்கிருந்து தென்கீழ்த்திசைநோக்கிச் சென்று, தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைகள்நெருங்கிய கபாலிநகரத்தையடைந்தனர்:

அத்தலத்தைக் கண்டமாத்திரத்தே ஆனந்தங்கொண்டு, மெய்ம்மயிர்சிலிர்க்க கம்பித்ததேகத்தோடு ஆனந்தவாரிதியில் மூழ்கி, "ஆ! ஆ!! இதென்னவியப்பு; என்சாபத்தைப்போக்க விளங்கும் இத்தலம்பிரமசிருட்டியிலகப்பட்டதன்று, கைலாயத்தில் நம்பெருமான் எனக்கருளியபடி ஈதுகைலாயத்திற்கு ஒக்குமேயன்றி வேறு எத்தலத்திற்கும் இது ஒப்பாவதில்லை" என்றுநினைத்து, மயிலாடுமாளிகைகளையும் குயிலாலுஞ்சோலைகளையுங் கண்குளிரக்கண்டு, களிப்பாராயினர். திருக்குளங்களில் அல்லி குமுதம் தாமரை முதலிய புட்பங்கள் பூத்து நீர் நிறைந்து விளங்குந் தடாகங்களையும், பாதாளத்தைப்பார்க்கச் செல்லுமாறு அடித்தாழ்ந்துள்ள அகழிகளையும், ஆகாயத்தை எட்டிப்பார்க்க எட்டுவதுபோல உயர்ந்துள்ள மதில்களையுங் கண்டு களித்து, இரதத்திலிருந்திழிந்து நடையில் தத்தடியிட்டுநடந்துசெல்வாராயினர். செல்லும்போது திருவீதிகளில் ஆங்காங்கு அலங்காரஞ்செய்து அமைத்துவைத்துள்ள நிலத்தேர்களையும், பெம்மான் உற்சவங்கண்டருள அமைந்துள்ள வீதிகளில் தோரணக்கூட்டங்கள் துறுமி நிற்ப

வற்றையுங்கண்டுகளித்துச் சென்று, வீட்டுவாயில்களில் நாட்டப்பட்ட *அரம்பைகள் அரம்பையர்போன்று அம்மாளிகைகளில் அமர்ந்து வாழும் மங்கையரின் தொடையழகைக்கவர நின்றநிலையாக நிற்பன போலிருக்கிற அதிசயத்தைக்கண்டு களிப்பாராயினர். இங்ஙனம் அமர்ந்துள்ள அதியற்புத அலங்காரங்களையும் ஆனைநியுலவும் ஐயுண்டு அருட்டிறன் போல விளங்கும் மாளிகைகளையுந் திருநோக்கத்தால் கண்டுகளிப்படைந்து, இவ்விடத்தில் இனிதாழ்க்காமல் நம்பெருமான் நமக்கிட்டகட்டளையைக் கைக்கொண்டு நடப்போமென்று சித்தமிக் கலாபமுடைய மயிலுருவைத்தாங்கி, நின்றனர்.

முனிவர்களே! லோகமாதாவான உமையம்மையே சாபமேற்றுச் †கழுவாயும்மைக்கொண்டருளினமையால், ஊழாலே ஜெனித்து யமை யே [illegible] மையின்னுந்தேடுவாரான மனிதர்களின் வாழ்வில் மின்னமகிமையுண்டாகும். எவ்வாறு தமக்குநேரும் இன்னலைத் தப் பிக்கொள்ளநேரும் கவனிப்பீராக. பின்பு அம்பிகையார் மயிலுருவோ டு மெல்லநடந்துசென்று அக்கபாலிநகரித் திருமையோடுவீற்றிருக் கும் கபாலீசரது சன்னிதியை நெருங்கி கோபுரத்தைக்கண்டு கும்பிட்டு வணங்கிக்கொண்டு பின்னும் கிழைத்திசைநாடிச்சென்று சமுத்திர தீர்த்தில் மூழ்கி கபாலிதீர்த்தத்தையடைந்து, அங்கு அன்னங்களும் நீர்க்கோழிகளும் சக்ரவாகங்களும் மற்றும் பக்ஷிசாலங்களும் நிரம்பியிரு க்கும் அழகைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு கங்கையாதி ஆரியதீர்த்தங் களெல்லாம் இக்கபாலிதீர்த்தத்தில் வரக்கடவன என்றுசங்கல்பித்த னர். முன்னவரின் எண்ணத்தின்படி அன்னவைகள் அத்தீர்த்தத் தில் வரக்கண்டுமகிழ்ந்து, கலாபமயிலுருவங்கொண்ட அம்பிகை அத் தீர்த்தத்தில் அதி ஆவலுடன் மூழ்கிச்சிவநாம உச்சரிப்புடன் கரை யேறினர். வந்தபிராட்டி சிறகைபுலர்த்தி விபூதிதரித்து நித்திய கருமங்களைச் செவ்வனேமுடித்து, ஆயிரஞ்செங்கழுநீர்மலர்களையும் தாமரையாதி புட்பங்களையும், திருமஞ்சனத்துக்குரிய பழவர்க்கங்களை யும், சேகரித்துக்கொண்டு, புன்னைவனநிரம்பிய அச்சூழலுக்கிடை யில் சொர்ணரூபமாகப்பொலியும் திருக்கோயிலையடைந்து, கபாலீச ரைச்சேவித்து கண்களித்து ஆனந்தத்தோடு ஸ்தான சுத்திகளை இய ற்றி துவார பூசை பரிவாரபூசைகளைக் கிரமமாய் நடத்தி, ஆகமத்திற் கூறிய விதிகளை வழுவாது தழுவி, நிர்மாலியத்தை யகற்றி அபிஷே கம் நடத்தி ஒற்றாடைசாத்தி சந்தனமாதி கலவைகளை யட்டித்து பட்டுப்பீதாம்பரமாதிகளை அழகுறச் சாத்தி ஆபரணங்களை அன்பு டனணிவித்து தீபதூபங்களை வளர்த்து நெய்பால் கற்கண்டு முதலிய

* அரம்பை வாழை.

† கழுவாய்-பிராயச்சித்தம்.

கலந்த நிவேதனத்தை யூட்டி ஆராமகிழ்வோடு பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ங்களைச் செய்து சந்நிதிக் கெதிரில் நின்று எம்பெருமானே! கபாலீச னே கருதுவோர்க்குக் களைகணே யென்று துதிப்பாராயினர்.

ஆரணமுடிமேல்வாழு மாதியேயமலா போற்றி
நாரணனயனுந் தேடிநாடரும் பொருளே போற்றி
காரணப்பொருள்கட் கெல்லாங்காரணமானாய் போற்றி
வாரணமுரித்துப்போர்த்தவள்ளலே போற்றி போற்றி.

அடியவர்க்கெளியாய்போற்றியரியயற்கரியாய் போற்றி
கொ[illegible]யவர்க்கருளாய்போற்றிகுணமுன்றினியாய் போற்றி
கடிமலர்ச்சடையுடையாய்போற்றிகனன்மழுப்படையாய போற்றி
வடிவெடு[illegible]ர்புன்னைவனத்தனே போற்றி போற்றி.

பசுத்துவ மழிப்பாய் போற்றி பதித்துவ மளிப்பாய் போற்றி
யசுத்தமிலானே போற்றி யடுக்கல்வில்லானே போற்றி
விசுத்தமுள் ளானே போற்றி விளங்கியே யடியார் நெஞ்சுள்
வசித்தருள் பொழிபுன்னை வனத்தனே போற்றி போற்றி.

இவ்வாறு துதித்த அம்பிகை யாரை எதிர்நோக்கி நின்றசர்வேச சுரன் வெள்ளிய இடப வாகனத்தில் ஆரோகணித்துத் தேவர் சித்தர் முனிவர் கணங்கள் புடைசூழ்ந்து அரகர கோஷஞ் செய்ய வசுக்கள் கவரி வீச வேத வாக்கியங்களால் மகருஷிகள் போற்றி நிற்க, கால கண்டமும் சதுர்புஜமும் சர்ப்பாபரணமும் விளங்கவும் கங்கை துளும் பவும் சந்திரன் துலங்கவும் திருமார்பி[illegible]னைக்கோடும் உமையோடும் பொலியவும் திருவரையில் புலித்தோல் புரளவும் காட்சி தந்தனர். இவ்விபவத்தைக் கண்ட அம்பிகையார் பரவசமடைந்து ஆனந்தவருவி சொரிய,

அத்தனே போற்றி யென்ற மிர்தனே போற்றி யென்று
நித்தனே போற்றி யார்க்கு நேயனே போற்றி ஞானப்
பித்தனே போற்றி யாவரிசைப் பிழைபொறுத் தாள்வாய்
போற்றி
முத்தனே போற்றி யென்றே மொழிந்துமுன் படிந்து
தாழ்ந்தாள்.

என்று துதித்து ஸாஷ்டாங்கஞ்செய்தனர். இவ்வருமைப் பாட்டைக் கண்ட சுவாமி திடுக்கென வாசனத்திருந்து தாழ்ந்துள்ள தாழ்குழலை வாரி யணைத்து, அம்பிகையே! சுகமா? என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். சுவாமியின் பரிசவிசேடத்தால், மயிலுருவம்மாறி, பழய கௌரி வடிவத்தையடைய அம்பிகையை நோக்கி, பெண் மணியே! உன்சாபம் உன்னைவிட்டுத் தொலைந்தது. வேண்டியதை வேண்டுவாய் என்றருளினர். தேவியார், சுவாமி! தேவரீரைப் பூசித்த காரணத்தால் இத்தலம் மயிலை என்று நாமம் விளங்கக் கடவது. இவ்விடத்து மயிலுருவரையும் எவர் வழிபடுகின்றார்களோ அவர்கட்கு இகபோகங்களையும் பரபோகங்களையும் எளிமையில் அடையவேண்டும். இதுவே விண்ணப்பமென, உடனே சுவாமி திருவுளமுகந்து அவ் வார்த்தை அவ்வாறே அநுக்கிரகித்து அங்கு[illegible]ருக்கும் கபாலீ சுராகிய சிவலிங்கப் பெருமானில் ஆவிர்ப்பவித்தனர். [illegible]ட்டியாரும் சர்வ தேவர்களும் சந்தோஷிக்கும்படி அங்கு[illegible]ருக்கும் கற்பக வல்லியாரின் திருவுருவத்தில் கலந்தருளினர்.

இவ்வாறு கும்பமுனிவராகிய அகஸ்தியர் கூறியருளக் கேட்டு[illegible]த நைமிசவாசரான முனிவர்கள் மகா சந்தோஷமடைந்து சுவாமி! யாங்கள்மிகத் தன்னியரானோம். இது அதியற்புத சரித்திரம். இவ்வாறே இன்னும் அந்தத் தலத்தைப் பற்றிய மான்மியங்களைக் கேட்க ஆவலுறுகின்றோம் என்று [illegible] நிற்க, முனிவர்பெருமான் கபாலீசரை வேதங்கள் பூசித்த வைபவங்கூறுவாராயினர்.

பார்வதியார் அருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஐந்தாவது.

வேதம்பூசித்த சருக்கம்.

முனிவர்களே! முன்னொரு காலத்தில் அரக்கர்கள் சமுத்திரத் திற்றோன்றிய ஆலகாலமென்னும்படி [illegible]வாகப் பாதாளத்திற் றோன்றி அப்பாதாளமுற்றுந்தமதாக ஆக்கிக்கொண்டு கொடுஞ்செய்கைய ராய்த் தேவர்கட்கு மிகவும் வருத்தத்தை விளைத்துக் கொண்டு வசித்திருந்தார்கள். அவர்களில் சோமுக னென்பானொருவன் சரீரபலத்தாலும் மாயாவிசேஷத்தாலும் சிறந்தவனாய் வசித்துவந்தனன். அவன்தேவர்களுக்கும்முனிவர்களுக்கும் என்னதீங்கு செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவுஞ் செய்யவல்லவன். உமாபாகரான சிவபெருமானுடன்போர்செய்யவெண்ணும்வல்லமை யுடையவன். இக்

தகையனாகிய இவன் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கு முள்ள செல்வ விர்த்தியை நோக்கி, இதற்குக் காரணம் யாதெனச் சிந்தித்து, இச்செல்வங்களெல்லாம் இவர்கள் செய்யும் யாகாதிகர்மங் களாலும் அவற்றைக் கூறும் வேதங்களினாலும் உண்டாயின வென்று கருதி, அவ்வேதத்தை யபகரித்து விடில் இவர்கள் செல்வம் நாளுளுங் குறுகிவிடுமென்று சிந்தித்து, முனிவர்பக்கலில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேதபுத்தகத்தை அவர்களறியாமல் அபகரித்து வெற்றிகொண்டோமென்று செருக்கித் திருப்பாற் கடலில் ஒளித்துவிட்டனன்.

சின்னாளுக்குள் தேவர்களும் முனிவர்களும் வேத மிழந்த வறுமையால் தமது ஆக்கங்களெல்லாம் இழந்து குறைவுடைந்து கொடிய இன்னலுக் குட்பட்டுத் தமக்குநேர்ந்த குறைவுக்குக் காரணம் ஏதென் றுணர்தல் பிரமித்துப் பின் யோகதிஷ்டியினால் உணர்ந்து பிதாம காரன பிரமதேவரை யடைந்து தமக்கு நேர்ந்த குறைகளை விண்ணப் பித்துக் கொண்டனர்.

அந்நான்முகக்கடவுள் அவர்கள் துக்கத்தைக் கேட்டவுடன் இரக்க முடையவராய்க் கலங்கிய சித்தராய்த் தம்மிடம் வந்ததேவர் களோடு விஷ்ணுமூர்த்தியை யடைந்தனன். அடைந்த பிரமன் ஐயனே! அமலனே! அசுரவைரியே என்று பற்பல தோத்திரங் களைப்பன்முறை கூறிப்படியுறவணங்க; ஆழியங்கடவுள் பரிதாப மடைந்து அத்தேவர்களின் குறைபாட்டுக்கு மனமிரக்க முடைய வராய்ப் பிரமதேவருடனும் மற்றுந் தேவர்களுடனும் புறப்பட்டு ஸ்ரீ கைலாசத்தை யடைந்து, அங்குக் காவல் பூண்டுள்ள திருநந்திதேவ ருக்குத் தம்வரவை விண்ணப்பிக்க; அவர் சிவபெருமான் சந்நிதியை யடைந்து விஷ்ணுவாதி தேவர்களின் வரவை தெரிவித்துப் பெரு மான் கட்டளைப்படி அவர்களை உள்ளே செலுத்த உட்சென்ற விஷ்ணு வானவர் சிவபெருமான் சந்நிதியில் அஷ்டாங்க யாகத்தெண்டஞ் சமர்ப்பித்து அவரருளால் அருகில் நின்றனர்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் விஷ்ணுவை நோக்கி "அன்பனே! தேவர்களுக்கு நேர்ந்த இன்னலுக்குக் காரணத்தை நீயுணர்ந்திலை போலும் யாம் கூறுவோம், கேட்பாயாக. பாதாளலோகவாசியான சோமுக னென்னும்அசுரன் சர்வலோகாதாரமான வேதபுத்தகத்தை யபகரித்துக்கொண்டு பாற்கடலில் மறைந்து திரிகின்றனன். அசு ராபகரணமான வேதம் [illegible]மூழ்கினமையின் இத்தேவர் முனிவர் களுக்கேயன்றிச் சர்வலோகத்திற்கும் தேஜசும் மங்குதலடைந்தது. ஆதலால், நீ பெரியதோர் மச்சவடிவங் கொண்டுகடலுட் புகுந்து அவனைக்கொன்று அவன்வசப்பட்ட வேதத்தைமீட்டு இங்குக்

"கொண்டு வருக" என்று கட்டளையிட்டனர். கேட்ட விஷ்ணுவானவர் பின்னும் அடிபணிந்து "அடியேன் தன்யனானேன்" என்று விடைபெற்றுச் சென்று கைலாசச் சாரலிலேயுள்ள தேவர்களோடு கலந்து திருப்பாற்கடலை யடைந்து தேவர்களெல்லாம் அதிசயிக்கும்படி பெரியதோர் மகமீன் வடிவத்தைப் பெற்றனர். அவ்வடிவத்துடனே திருப்பாற்கடலிற் புகுந்து சொர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும் மூன்றுலகங்களும் குலுங்கும்படி சரீரத்தை யசைத்தும், திக்குகள் செவிடுபடும்படி ஆரவாரித்தும் *திமிங்கலம், †திமிங்கிலகிலம் என்னும் பெரிய மச்சங்களெல்லாவற்றையும் புழுப்போலக் கருதித் தம்முகத்தில் நீண்டுள்ள அலகினாலே குத்திக் குவித்தும், அப்பாற்கடலைக் கலக்கித் திரிவாராயினர். அப்போது அச்சமுத்திரத்தில் கரந்துநின்ற சோமுகனென்னும் அசுரன் இஃதென்னவியப்பாம் இதுவரையும் இத்தகைய ஆரவாரத்தை நாம் கேட்டறியோமே யென்று திகைப்புக்கொண்டு எதிர்வந்தனன். வரவே, அவனைக் கண்ட சக்கரதாரியான விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் "அடா! பாபி! வேதாபஹரணம் பண்ணி முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் துன்பத்தை விளைத்துப் புல்லியனைப் போல் ஒல்லொலி முழக்கும் இக்கடலில் ஒளித்தனை. இனி நீ தப்பிப் பிழைத்தலும் உண்டோ?" என்று வீரவாதங் கூறினர். அதுகேட்ட சோமுகன் திகைப்படைந்து நாமிது வரையிலும் மறைந்து வசித்தாற்போல இனிக் கரந்தொளிக்கில் வசைமொழி நேரிடுவதன்றியும் கீர்த்தியும் போம் என்று கருதி, அவ்விஷ்ணுவைப் பார்த்து அஞ்சாத நெஞ்சனாய் "துராசாரி! நீ இனியெப்படித் தப்புவை; நீ போர்செய்யும் விதமும் யாதோ? அறிவேன்" என்று கோப வார்த்தைகளைக் கூறிக் கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறக்கப் புகை மூச்செறியத் திக்குகள் செவிடுபடும்படி ஆரவாரித்து வாளும் பலகையும் கையிற் கொண்டு போரிற்கு முந்துகின்றனன். அப்படி ஆரவாரித்த சோமுகனைக் கண்ட மச்சரூபமான விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் "அடா சோமுகா! உனக்கு முடிவுகாலம் நேர்ந்ததனை யறியாமல் துள்ளித் துடிக்கின்றனை. இதோ உன்னுயிரை யமலோகத்திற் சேர்ப்பிக்கின்றேன்" என்று வீரவாதங் கூறிக் கோபநகை செய்து இவனோடு விளையாட்டாகப் போரிடுவதும் பொருந்தாதெனக் கருதி, விந்த கிரியைப்போல வீறுகொண்டு கிளம்பி, அவ்வசுரன்மேற் பாய்ந்தனர். அப்பொழுது வாளையிறுத்துப் பலகையைக் குலுக்கி எதிர்மோதவரும் அவ்வசுரனைத் தம்வாலாற் றகைத்து அவன் மார்பழுந்தும்படிப் பலகையால் இறுக்கி ஒளிவீசும் நாத்தத்தால்

* திமிங்கலம்-பாலையை விழுங்கு மீன்.

† திமிங்கிலகிலம்-திமிங்கிலத்தை விழுங்கு மீன்.

வீசிக் கொன்றனர். அப்பொழுது அந்தப் பாற்கடலானது குருதிக்கடலென்னும்படி அவனுடலிலிருந்து இரத்தம் பெருகிற்று. வெகு நாளாக ஏக்குற்றிருந்த இயமனும் அவனுயிரையபகரித்தனன். மகா பாபியான அவ்வசுரன் வாழ்வொழிந்ததைக் கருதித் தேவர்கள் சந்தோஷ சமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களாய் ஆரவாரித்துப் புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார்கள். அக்கற்பக மலரால் நிறைவுற்ற அப்பாற்கடலானது கடலினும் கற்பகம் பூத்ததனவோ வென்று கருதத் தகுந்ததாயிற்று. அப்பொழுது அசுரன் வசத்தில் அழுந்திக் கிடந்த வேதங்களெல்லாம் அவ்வவஸ்தை நீங்கி மிகச் சந்தோஷங் கொண்டு சிறை நீங்கி இறையோனான சிவபெருமான் சந்நிதியை யடைந்து அடியற்ற மரம்போல் அடியில் வீழ்ந்து வணங்கிக் "கிருபாமூர்த்தியே! அசுரசம்பந்தத்தால் மாசடைந்திருந்த யாங்கள் இனிச் சுத்தமடையுமாறு கிருபைசெய்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தன.

அவ்வேதப் பிரார்த்தனையைக் கேட்ட சிவபெருமான் "வேதங்களே! உமது துக்கங்களொழியும்படி இனி நம்மை வழிபடுவீர்களாக. அப்படி வழிபடுவதற்கு உரியதாய்ப் புத்தி முத்திகளைத் தரக்கூடியதாய் நமது அம்பிகையே வழிபடப் பெற்றதாய் விளங்கும் ஓர் க்ஷேத்திரம் உளது. அது பரதகண்டத்தில் தென்பாகத்தில் கீழ்க்கடலோரத்தில் திருமயிலை யென்னுந் திருநாமமுடையது. அதனை யடைந்து அங்கு வீற்றிருக்கும் கபாலீஸ்வரரான நம்மை வழிபடுவீராகில், உமக்கு நேர்ந்துள்ள துயரங்களொழியச் சுத்தத்தை யடைவீர்கள்" என்று அருளினர். அதைக்கேட்ட வேதங்கள் அப்பெருமானிடம் அப்பொழுதே விடைபெற்றுக் கொண்டு தமது சுரூபத்துடன் வெளிப்போந்து கைலாயத்தி லிருந்து வெளிப்பட்டு மத்தியிலுள்ள பல தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருமயிலையை யடைந்து அங்குப் பலமுறை வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, அங்குள்ள கோபுர மண்டபப் பிராகாராதிகளையும் புன்னைமரங்களால் செறியப்பட்டுள்ள சோலைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தன. பின்பு சிவபெருமான் திருவருள்போல் விளங்காநின்ற சிவதீர்த்தத்தைக் கண்டு பக்தியோடு ஸ்நானமாதி விதிப்படி தரித்துக் கண்மணிமாலை பூண்டு சுவாமியை அர்ச்சிப்பதற்குரிய தாமரையாதி மலர்களையும் திருமஞ்சனத்திற்குரிய வஸ்துக்களையும் சேகரித்துக் கொண்டு கபாலீஸ்வரருடைய சந்நிதானத்தை யடைந்தன. அவ்வா றடைந்த அவ்வேதங்கள் வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட விதி வழுவாதபடி பூசிக்கத் தொடங்கி, அரிய பொருள்களால் இயன்ற பட்டு ஒற்றாடை சாத்தி சந்தனமாதி கலவைகளை யப்பித்துத் திருவாடை திருவாபரணங்களையும் தரித்து அர்க்கிய பாத்தியங்களினால் உபசரித்துத் திருவமுதும் அடைக்காயமுதும் நிவேதித்து வணங்கிப் பலவாறு தோத்திரங்கள் செய்தன.

முனிவர்களே பிரமாதி தேவர்களாலும் சிவபெருமானைப் பூசிக்குங் காலத்தில் வேதவிதியைத் தவறாமல் பூசித்தலும் வேத மந்திரங்களை உச்சரித்தலும் முற்றுங் கூடாவன்றோ? அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த வேதங்களே பூசிக்கத் தொடங்கியபோது அவை செய்த பூசா விசேஷங்களை யான் யென்ன விரித்துச் சொல்லத் தக்கவன். உமாபாகரான கபாலீஸ்வரரை இவ்வாறு பக்தியோடு அவ்வேதங்கள் பூசித்த பின்பு வடதிசை நோக்கிச்சென்று, அச்சகர் எல்லைக்குள் ஒருபர்ணசாலையை வகுத்து அங்கு ஓர்சிவலிங்கப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டித்து அப்பெருமானுக்கு அபிமுகமாக ஓர் தீர்த்தத்தை யுண்டாக்கித் தினந்தோறும் கபாலீஸ்வரரையும் இப்பெருமானையும் வந்தித்துக்கொண்டிருந்தன. இவ்வண்ணம் இடைவிடாது பூசைசெய்து கொண்டு வருநாளில் ஒருநாள் அப்பூசைக்குகந்த பெருமான் இடபவாகனத்தில் அம்பிகையோடு ஆரோகணித்துக் காட்சித் தந்தனர். அக்காட்சியைக் கண்டருளிய வேதங்கள் ஆனந்த பரவசமடைந்து பன்முறை வணங்கி "மெய்யனேபோற்றி, விமலனேபோற்றி, ஐயனேபோற்றி, ஐம்முகனேபோற்றி, தூயனேபோற்றி, துணைவனே போற்றி, செய்யனேபோற்றி; செவ்வண்ணனேபோற்றி," என்று பலமுறை துதித்து நின்றன. அப்பொழுது அத்துதிகளைக் கேட்டுகந்த சிவபெருமான் அருட்கண்சாத்தி "வேதங்களே! நீங்கள் செய்த பூசைக்குகந்தோம்; நீவிரும் சுத்த மடைந்தீர்கள்; என்றும் நிலைபெற்று நிற்கும் நித்தியத்துவத்தை யடைவீர்கள்; இன்னும் நீவிர் வேண்டும் வரங்கள் யாவை? என்று திருவாய்மலர்ந்தருள; அவ்வேதங்கள் பின்னும் வணங்கி "எமதுநாயகா எங்களைச் சோமுகாசுரன் மீனுருக்கொண்டு கவர்ந்து கடலில் ஒளித்து வைத்ததினால் நேர்ந்த பாவத்தைக் கெடுத்தருளினமையின் எங்களால் பிரதிஷ்டிக்கப்பெற்ற தேவரீருக்கு 'மீனேஸ்வரர்' என்ற திருநாமமும் தேவாபிமுகமாகவுள்ள இத்தீர்த்தத்திற்கு வேததீர்த்தமென்னும் நாமமும், இந்நகரத்திற்கு வேதபுரியென்னும் பெயரும் விளங்கும்படி அருள் பாலித்தருள வேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்கப், பெருமான் அவ்வரங்களை அவ்வாறே வழங்கி அம்மூர்த்தியின்கண் மறைந்தருளினர். பின்பு வேதங்கள் தம் ஆத்ம நாயகருமுள்ள மீனேஸ்வரரை வழக்கம்போல வழிபாடு செய்து விடைபெற்றுத் தமதிருப்பிடத்தை யடைந்து முன்னையபோலப் பொலிவுற்றிருந்தன. சிறப்பமைந்த முனிவர்களே! அதுமுதல் அவ்வேதங்கள் பூசித்த பெருமானுக்கு மீனேஸ்வரனென்னு நாமம் பிரசித்தி யடைந்தது. அப்பெருமானும் தம்மை வழிபடுவார்க்கு இஷ்ட சித்திகளைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு வீற்றிருக்கின்றனர். நாதரூபமான வேதங்கள் அரன் கைப்பட்டு ஐயன் அருள் பெற்றதும் ஒருவாறு கூறி முடித்தனம். இது உத்தமமாகும் சரித்

திரம் இதனை அன்பினோடு பாராயணம் பண்ணுபவர்களும் சிரவணிப்பவர்களும் மேலான முத்தியை யடைவார்கள் என்று அகத்திய முனிவர் கூறி யருள நைமிசாரணிய முனிவர்கள் பின்னும் வணங்கிச் "சுவாமி! கபாலிநாதரை முருகவேள் வழிபட்ட சரித்திரத்தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க; அகஸ்தியமுனிவர் அருளுவா ராயினர்.

வேதம் பூசித்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆறாவது.

குமரவேள் அர்ச்சனைச்சருக்கம்.

முனிவர்களே! மும்மலங்கள் நீங்கிய சிவஞானச்செல்வர்களால் வழிபடப்படும் சுப்பிரமணியக் கடவுள் கபாலீஸ்வரரை வழிபட்ட மாண்மியத்தைக் கூறுகின்றோம்.

ஸ்ரீகைலாசத்தில் இரத்ன மயமான சிங்காதனத்தில் பார்வதியாருடன் ஞானசொரூபமான சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் போது அம்பிகையார் திடுக்கென வெழுந்து சாஷ்டாங்கஞ் செய்து முகஞ்சாம்பி, எதிர்நின்றனர். அதனை யுணர்ந்த பெருமான் பார்வதியாரை நோக்கி "அம்பிகையே! ஏதோ ஓர் எண்ணம் இருக்கின்றது; அதனைச் சொல்லுவாய்" என அம்பிகை பின்னும் வணங்கி "ஸ்வாமி தேவரறியாதது யாதுளது; தமக்கு நேர்விரோதியாய்ப் பக்தியற்ற தக்கனுக்கு மகளாய்த் தாக்ஷாயணியெனும் நாமத்தைப் பெற்ற இவ்வுடலை வெறுக்கத் துணிகின்றேன்; அருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தனர். கேட்டபெருமான் "இதுநன்று, நம்மை நோக்கி உன்னைப் புத்திரியாகப் பெறும்படி பர்வதராஜன் வெகுநாள் தபஞ்செய்கின்றனன்; அவனிடம் நீ குழந்தையாகக் கடவை; நாம் பின்பு விருப்பத்துடன் திருமணஞ் செய்வோம். அம்மலையரயன் எண்ண முடிப்பதற்கும் உனது கருத்தை முடித்துக் கொள்வதற்கும் ஈதே சமயம் விடைபெறுக" என்றுகட்டளை யிட்டார்.

அம்பிகையார் சந்திரசூடரிடம் அரிதில் விடைபெற்று இமமலையை நோக்கிச் சென்று ஒப்பில்லாத ஒருதிவ்ய தடாகத்தில் சததளகமலத்தின்மேல் குழந்தையாய் வீற்றிருந்தனர். அக்காலத்தில் ஒருதினம் அங்குவந்த இமராஜன் அந்த அரிய குழந்தையைக்கண்டு "இது பெருமான் எமக்கருளிய பெரும்பேறு" என்று கருதி மகிழ்வுடன் அக்குழந்தையைக்கைக்கொண்டு மார்பிலணைத்து உச்சி முகர்ந்து

யோர்த்து பெருப்பேறு பெற்ற பிறவித்தரித்திரனைப்போலப் பெருமகி
ழ்வுடையவனாய்த் தனது மனையடைந்து தன்மனைவியான மேனையை
யழைத்து நம்பெருமான் நமக்கருளிய பெருஞ்சிறப்பினைக் கண்
டனையோ? என்று காட்ட அவள் நாயகனை வணங்கி அக்கு
ழந்தையை யேந்தி இது பெருப்பேறு என்று மகிழ்ந்து மார்
போடணைத்து அன்பினா லொழுகும் முலைப்பாலைப் பவளக் கிண்
ணத்திற் சொரிந்தாற் போல அம்பிகையின் திருவாயிலூட்டி
மகிழ்ந்தனள். இவ்வாறு சீராட்டி வளர்க்கப்பெறும் பெருமாட்
டி தினேதினே பெருந்திருவோடு வளர்ந்து ஐயாண்டுப் பருவம்
பெற்றுத் தம்பெற்றோரை நோக்கி, "அம்மையப்பரே! நான் சிவபெரு
மானை நோக்கி அருந்தவஞ் செய்து அவரை மணந்து அவருடன்
இருக்க விரும்பினேன்" விடையருள வேண்டுமென்று வேண்ட,
இமராஜனும் மேனையும் ஒருவாறு சம்மதித்து ஒருபொன்மயமான
தவச்சாலையை யேற்படுத்தித் தோழிக ளுடனிருந்து தவஞ்செய்யும்
படி நியமித்தனர். இஃதிற்க; திருக்கைலாயத்தில், அம்பிகையைத்
தணந்திருந்த ஐயன் தம்மை வேண்டிநின்ற சனகாதி மகருஷிக
ளுக்கு மெய்ஞ்ஞானோபதேசஞ் செய்து அவர்கள் செய்யும் நிஷ்டை
யைத் தெரிவிக்கும்படி தாம் யோகமிருந்து காட்டி நின்றனர். அக்
காலத்தில் மகாவீரனாய்ப் பெருவரங்களைப் பெற்றவனுமான சூரபதும
னென்பவன் தனது தம்பியரோடு சேனைகள் புடைசூழப் பிரமாதி
தேவர்களை யேவல்கொண்டு அரசு செய்திருந்தனன். இங்ஙனமான
சூரபதுமனது துன்பத்தைப் பொறுக்காத இந்திரன் முதலிய தேவர்
கள் சிவபெருமானிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளக் கருதிக் கை
லையை யடைந்து அங்குச் சமயம் வாய்க்காமையால் மனம் நொந்து,
திரும்பி மேருமலையை யடைந்திருந்தனர். அம்மேரு மலையில் வெகு
நாளாக இந்திரன், சிவபெருமானை நோக்கித் தவம்புரியக் கருணா
மூர்த்தியான சிவபெருமான் அவனுக் கெதிரில் இடப வாகனரூட
ராய் வெளித்தோன்றி "இந்திரனே! உனக்கு நேர்ந்த துன்பம் யாது,"
என்றருளினர். கேட்ட இந்திரன் யானுய்தலடைந்தே னென்று
தபத்தை விட்டெழுந்து ஆனந்தத்தோடு பன்முறை வணங்கிச்
சூரபத்மனால் யாங்களடைந்துள்ள பெருந்துன்பத்தை நீக்கியருள
வேண்டும்." என்று வேண்டிக்கொண்டனன். பெருமான் இந்திரனை
நோக்கி இந்திரனே! அஞ்சாதிருக்கக்கடவை; சமயத்தில் இனித்
தோன்றும் புத்திரன் உமது துன்பத்தை நீக்குவன் நீவிர் அஞ்சா
திருக்க கடவீர்." என்றருளி யந்தர்தானமாயினர். இவ்வாறு வரம்
பெற்ற இந்திரன் பெருமகிழ்வடைந்து தனக்கும் மற்றும் தேவர்க்
கும் நேர்ந்திருந்த துன்பங்கள் அப்போதே ஒழிந்தாற் போலமகிழ்
வடைந்து அம்மேருமலையில் பலநாள் வசித்திருக்கையில் சூரபத்

மன் புத்திரனை பானு கோபன்சொர்க்க லோகத்தை யடைந்து
அங்குள்ள தேவர்களை யெல்லாம் பலவிதமாகத் துன்புறுத்தி
அச்சொர்க்கத்தை அக்கினிக்கு இரையாக்கி இந்திரன் புதல்வ
னை சயந்தனையும் சிறைப்படுத்தினன். இதை யாற்றா துணர்
ந்த இந்திரன் பெருந்துக்கத்தோடு இனியாது செய்வோ மென்று
மிகவுங் கவலையுற்றுச் சத்திய லோகத்திற் சென்று பிரமதேவ
ரிடம் இவற்றை யெல்லாம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டனன்.
அப்பிரமதேவர் இதனைக் கேட்டு மிகக்கலக்க முற்றவராய், இந்
திராதி தேவர்களுடன் புறப்பட்டு விஷ்ணுமூர்த்தியை யடைந்து
பணிந்து தேவர்களுக்கு நேர்ந்துள்ள பெருந்துன்பினைத் தெரிவித்து
நின்றனர். கேட்ட சக்ரதாருபாணி விஷ்ணுமூர்த்தி வெகுநேரஞ்
சிந்தித்து தேவர்களே ஒன்று கேட்பீராக; சிவபெருமான் மேற்
கொண்டுள்ள யோகத்தை விடுவது என்று? அம்பிகையாரை மணப்பது
என்று? நமது இன்னல்களைக் களையும்படி புத்திரனை யளிப்பதென்று?
ஆதலால், சிவபெருமான் அம்பிகையாரை மணஞ்செய்யும்படி மன்
மதனை யேவி யோகத்தைத் தவிர்க்கும்படி செய்வீர்களாயின் நமதெண்
ணம் விரைய முடியும்! இதுவே தக்கசூழ்ச்சி. இதனை யன்றி வேறு
வழி தோன்றிலது' என்று கூறினர்.

இவ்வாறு விஷ்ணுமூர்த்தி கூறியவளவில் தேவர்களோடு பிரம
தேவர் தமது மநோவதி நகரமடைந்து மன்மதனை நினைத்தருளினர்
உட[illegible] தோன்றிய மன்மதனை நோக்கி, சித்தஜனே தேவர்
களுடைய துக்கமகல வேண்டுமாகில் சிவபெருமான் யோகநீங்கவே
ண்டும் ஆகையால் நீ உனது புஷ்பபாணங்களை யேவி அவர்நிட்
டையைக் கலைப்பா யென்றனர். அதனைக் கேட்ட மன்மதன்
சிவ சிவ வென்று காதைப் பொத்திக் கொண்டு ஆ! ஆ! இது செய்யத்
தகுந்ததா? வென்று சோர்ந்தனன். அங்ஙனம் சோர்ந்த மன்மதனைப்
பலநியாயங்களைச் சொல்லித் தேற்றி அவனுடன் தாங்களும் புறப்
பட்டுக் கைலாயகிரியை யடைந்து மன்மதனை மாத்திரம் உட்புகுத்தித்
தாங்கள் வெளிநின்றனர். உட்புகுந்த மன்மதன் சிவபெருமானுடை
ய யோகநிலையை யுணர்ந்து மயங்கிப் பின்தெளிந்து தேவர்கள் இட்
டப்படிப் பாணங்களை யேவினன். அவனேவிய மலர்களெல்லாம்
அப்பெருமானுக்கு அன்பரோடு சாத்திய அலர்கள்போல் இருந்தன
வே யன்றி ஒருதுன்பும் விளைத்தில. அப்போது பெருமான் தமது
திருவிளையாடலை உலகமறிந் துய்யும்படி தமது நெற்றித் திருக்கண்
விழித்திறக்க அதினின்றும் பிறந்த நெருப்புப்பொறி அம்மன்மதனைச்
சாம்பராக்கிற்று. அதுகண்ட தேவர்கள் மனம்பதைத்து மதிமயங்கி
சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டே நாமிவ்விடத்தி லிருக்கில் நம்
மையுஞ் சுடுமே யென்று கருதி மேருமலையை நாடி ஓடினார்கள். அரு

இவ்விருந்த ரதிதேவி தன்கணவனை யிழந்த காரணத்தால் பலவாறு து
தித்து ஸ்வாமியைத் தோத்திரம் பண்ணக் கேட்டிரங்கிய சிவபெரு
மான் ரதியே! நீ இமயமலையிற் தவஞ்செய்து கொண்டிரு. அங்கு யா
மவந்து உன் கணவனைப் பாலிப்போம், என்றருளி முன்புபோல யோ
கிருந்தனர். மேருமலை யடைந்த தேவர்கள் மன்மதனும் இறந்தான்;
சிவபெருமானும் முன்னையபடி யோகமிருக்கின்றார்; நமது துக்கந்
தொலைவதெப்படி? என்ன செய்வோம் என்று கருதி ஒருவாறு
தெளிந்து ஆலகால முண்டு அன்று நம்மை யாண்டருளிய நம்பெரு
மானை நாம் துதித்தல் செய்வோமாகில் அதற்கிரங்கி பார்வதி தேவியா
ரைத் திருமணம்புரிந்து திருக்குமாரனை யுதிப்பித்து நம்மை ரட்சித்த
ருளுவர் என்று கருதி எல்லோரும் முன்புபோலத் திருக்கைலை
யடைந்து சிவபெருமானுடைய சமயமுணரும்படி வாயுதேவனை உட்ப
புகுத்தினார்கள். அதுகண்ட திருநந்தி தேவர் கடுங்கோபத்தோடு அவ
னைத் துகைக்கத் திரும்பிவந்து தேவர்களோடுங்கூடி தானடைப்பட்ட
தன்மையைக்கூற அப்போது தேவர்கள் ஒருங்குதிரண்டு கோபுரவா
யிலை யடைந்து தேவதேவனே! திருநுதற்கண்ணனே காலகாலனே
கறைமிடற்றண்ணலே பரமேசனே பசுபதியே என்று பன்முறை
தோத்திரத்துப் பாவனையால் பன்மலர்கொண் டருச்சித்தனர். அக்கா
லையில் தோத்திரத்திற் குழைக்கும் தொன்முதற்கடவுளான பெருமான்
அவர்கள்முன்னே திருக்காட்சிதந்து, "பிரமனே! உன்னை யுள்ளிட்ட
தேவர்க்கும் யாம் அருள்பாலித்தோம்; யாம் முன்பு [illegible]
வாறு செய்தருளுவோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்து அந்தர்த்தான
மாயினர். அவ்வருண்மொழி கேட்டதேவர்க ளெல்லோரும் அன்றே
தமது துக்கங்களைப் போக்கிக் கொண்டாற் போல் பெருமகிழ் வுடை
யவராய்த் தங்களிடத்தே யடைந்தனர். பின்பு சிவபெருமான்
யோகநிலையை நீக்கிச் சனகாதி முனிவர் நால்வர்க்கும் "இவ்வாறு
நீங்கள் நிட்டைகூடிப் பேறுபெறக் கடவீர்க ளென்று கட்டளையிட்
டனுப்பி அம்பிகையாரின் அருந்தவத்தைக் காணும்பொருட்டு இமய
மலையைச் சார்ந்து அங்குத் தவஞ்செய்யும் அம்பிகையாரின் மன உறு
தியை அறியுமாறு பல இங்கித வார்த்தைகளை வசனித்தும் பின்பு
மான்மழு சதுர்ப்புசங்களுடன் தமது திருமேனிக் கோலத்தைக்
காட்டி "உமையே! உன்னை மணக்க யாம் பின்புவருவம்" என்று
மறைந்தருளித் திருக்கைலாசத்தை யடைந்து சப்தமுனிவர்களைத்
திருவுளத்தில் நினைத்தருளினர். அதை யுணர்ந்த முனிவர்கள் அங்
குவந்து அடிவணங்கி "ஐயனே! அடியேங்களைத் தமது திருவுளத்
தில் நினைக்கப்பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றனம்; யாது பணிசெய
யக் கட்டளையோ? அதை யருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்கப்
பெருமான் "முனிவர்களே! அருந்தவஞ்செய்து அம்பிகையை மக

ளாகப் பெற்ற இமயவரசனை யடைந்து, கௌரியை நமக்கு மணஞ்
செய்து தரும்படிக் கேட்பீர்கள்" என்றருளினர். சப்தமுனிவர்கள்
ஈதோர் நற்பணிபெற்றனம் என்று திருவடி தொழுது கொண்டு
இமய வரசனை யடைய அவ்வரசன் நற்பாக்கியம் பெற்றே னென்று
எழுந்தருளுவித்துப் பூசித்து "யாது காரணமோ? நீங்கள் இங்குவர
வற்பட்டது" என்று வினவினன். அப்போது, முனிவர்கள் சிவ
பெருமான் கட்டளையைத் தெரிவித்து அம்பிகையை மணஞ்செய்து
தரவேண்டுமென்று கூற; பர்வதராஜன் அடங்காப் பெருமகிழ் வுடை
யவனாய் "யான் செய்த பாக்கியமே பாக்கியம்; தாங்களிப்பொழுதே
சென்று சிவபெருமானை இங்கு எழுந்தருளிவித்துக் கொண்டு வர
வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து வணங்கினன். அம்மலையிலிருந்து
புறப்பட்ட சப்தமுனிவர்களும் விரைவுடன் கைலாசத்தை யணு
கிக் காளகண்டப் பெருமானைப் பன்முறை பணிந்து இமவானுடன்
பாட்டினை விண்ணப்பித்தனர். கேட்ட பரமேஸ்வரன் நந்தி எம்பெரு
மானை யழைத்து "நாம் அம்பிகையை மணக்கும்படி பனிமலைக்குப் பட
ருகின்றோம்; அம்மணத்தைச் சேவிக்கும்படி யாவரையும் அழைப்பிக்கக்
கடவை; என்று கட்டளை யிட்டனர். அக்கட்டளையைச் சிரசாகவகித்த
நந்திதேவர் பலதூதர்களைப் பலலோகங்களுக்கும் அனுப்பிக், கூழ்
மாண்டர் ஆடகேசர் காலருத்திரர் முதலிய பாதாளவாசிகளையும்,
இந்திரன் முதலான தேவலோகவாசிகளையும், பிரமன் விஷ்ணு
முதலான மூர்த்திகளையும், மற்றும் தேவரிஷிகள் பிரமரிஷிகள்
முதலிய தவத்தோர்களையும், பூதகணங்கள் பிரமதகணங்கள் முதலிய
கணநாதர்களையும், ஒருங்கு கூட்டினர். இவ்வண்ணங் கூடிய
பல்கூட்டத் தவர்களும் பெருமானை யடைந்து பன்முறை வணங்கிப்
போற்றித்துதித்துப பலஉபசாரங்கள் செய்வாராயினர். சர்வலோக
நாயகரான சாம்ப மூர்த்தியும் திவ்யாலங்கார பூஷிதராய்த் திருக்
கோலங்கொண்டு மங்கல வாத்தியங்கள் மிகுமுழங்கக் கடைவாயிலி
லெழுந்தருளித் தர்மரூபமான வெள்ளிய இடபவாகனத்தில் ஆரோகணி
த்தனர். தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் வருஷிக்க வத்தியர் வாழ்த்தொலி
பகரத் தும்புரு நாரதர் கீதமிசைப்ப அரம்பையாதியர்கள் அருநடமிய
ற்ற இமமலையைச்சார்ந்தனர். இவ்வாறு எழுந்தருளுதற்கு முன்னமே,
நாமடந்தையும் பூமடந்தையும் அம்பிகையார்க்கு மங்கலஸ்நானஞ்
நடத்தும்படி எழுந்தருளிவித்துப் பரிமளதைலம் சமர்ப்பித்துத் துவர்
க்காய்ப்பூசிக்கங்கையாதி உத்தம தீர்த்தங்களா லாட்டிச் செஞ்சாந்து
திமிர்ந்து நறுப்பொடியப்பி செம்பட்டாடைசாத்தித் தலைப்பணி
யாதிகளைத் திருத்தித் திவ்யமான ஒருத்தமாசனத்தி லெழுந்தருளுவித்
தனர். இமராஜன் சிவபெருமான் வரவையுணர்ந்து எதிர்கொண்டு
பலவாறு தோத்திரித்துத் தன்னா லலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள மணவறை

வாசலி லெழுந்தருளிவித்து மேனையோடு தானுமாகப் பாதம்விளக்கி அப்பாதோதகத்தை சிரத்தில் தாம்புரோக்ஷித்துக் கொண்டதே யன்றித் தேவாதிகளுக்குப் புரோக்ஷிப்பித்தனன். பெருமானும் அன்பர்களனைவருக்குங் கடாக்ஷித்து மங்கள கோஷத்துடன் மணவறையில் வீற்றிருந்தனர்.

முனிவர்களே! இப்பெருமான் மணக்கோலத்தைச் சேவிக்கும்படி அங்குக் குழுமிநின்ற திருக்கூட்டத்தின் பாரம் சகியாத வடபுறம் தாழ்வடைந்து தென்புறம் உயர்ந்துநின்றது. அதுகண்ட தேவர்கள் ஏக்கமடைந்து சிவபெருமானுக்கு விண்ணப்பிக்க பெருமான் என்னைக் கடாக்ஷித்து "நீ தென் திசையிற்சென்று பொதியமலையிலிருந்து இப்பூமியைச்சமமாக்குவாய் என்று கட்டளையிட்ட அப்பணியைச் சிரசாவகித்து இம்மயிலையில் இங்குவந்து வசிக்கப்பெற்றனன். இதுநிற்க மணவறையில் வீற்றிருந்த பெருமானுடைய வாமபாகத்தில் அம்பிகையாரை எழுந்தருளிவித்துச் சர்வதேவர்களும் மனக்களிப்போடு சந்தோஷித்திருந்த தருணத்தில் இமாசலராஜன் அம்பிகையாரின் திருக்கரத்தைச், சுவாமியினுடைய திருக்கரத்தின்மேல் வைத்து "தேவதேவனே! அடியேன் அருந்தவத்தாற் பெற்ற இக்கௌரியை இன்று தேவரீருக்கு அளிக்கப் பெற்றேன்" என்று தாரைவார்த்துத் திருவடியில் வணங்க பெருமானும் அம்பிகையாரின் திருக்கண்டத்தில் மங்கல சூத்திர மணிந்து திருக்கைப் பற்றினார். இதுகண்ட தேவர்களும் மற்றவர்களும் நமது துக்கம் இன்றோடு தொலைந்ததென்று சந்தோஷக்கடலில் மூழ்கிப் புஷ்பமாரி வாரித்து ஹரஹரகோஷோச்சாரணை செய்தார்கள். அக்காலத்தில் இம்மலையில் தவஞ்செய்திருந்த இரதிதேவி சுவாமி சந்நிதியையடைந்து, "சர்வலோகரக்ஷகா! அடியேனைக் கடாக்ஷித்தருள வேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்கக் கருணாநிதியான சிவபெருமான் "இரதியே! நின்நாயகன் நின்கண்ணுக்கு மாத்திரம் உருவத்தோடிலங்கவும் மற்றவருக்கு அருவத்தோடிருக்கவும் அருள்பாலித்தோம்" என்று அநுக்கிரகித்த மாத்திரத்தில் மன்மதன் வெளிப்பட்டு பெருமானை வணங்கித் துதித்துநின்றனன். பின்னர் பெருமான் யாவராலுஞ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மதுபர்க்கத்தை அங்கீகரிக்க மலையரையன் மற்றுந் தேவர்களையெல்லாம் பலவாறு உபசரித்தனன். இவ்வாறு திருக்கல்யாணம் நிறைவேறினவுடன் சிவபெருமான் அம்பிகையாரோடு ருஷபவாகனத்திலாரோகணித்துத் திருக்கைலையையடைந்து விஷ்ணுவாதி தேவர்களுக்கு விடைதந்து வீற்றிருந்தனர். விரிந்த காந்தியுடைய வெள்ளியங்கிரியில் விமலராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுநாளில் விஷ்ணு இந்திரன் மற்றுந்தேவர்கள் ஒருங்குகூடித் திருக்கைலையையடைந்து பெருமானை வணங்கி "ஐயனே சூரபத்மாதி அசுரர்களைத் தொலைக்கும்படி எங்களுக்கோர் திருக்குமாரனையருளவேண்டும்" என்று பிரா

ர்த்திக்க; அதனைச்செவிசாத்திய பெருமான் ஆறு திருமுகங்களோடு விளங்கி ஆறுநெற்றிக்கண்களிலிருந்து ஆறுதீப்பொறிகளை உண்டாக்கினர் அப்பொறிகள் அண்டகடாகங்களிலும்வியாபித்தன; அப்போது அருகிலிருந்த அம்பிகையார் பயந்து சிங்காதனத்திலிருந்து திடுக்கெனவிழுந்து ஓடவும், பாதத்திலணிந்திருந்த சிலம்பில் ஒன்பது மணிகள் ஒருங்கு சிதறின. அம்மணிகள் ஒன்பதிலும் அம்பிகையாரின் சாயை பதிந்தவளவில் ஒன்பது மாதர்கள் அவ்வம்மணியின் சாயையை யுடைய வடிவங்களை யுடையவர்களாய்த் தோன்றினர். அவ்வாறு தோன்றிய அவர்கள் அப்பெருமான் திருநோக்கத்தாலே கர்ப்பமடைந்து பார்வதியாரிடத்தில் சேர்ந்தார்கள். அண்டகடாகங்களை யளாவிய அத்தீப்பொறிகளின் வெதுப்பத்தைச் சகிக்காத தேவர்கள் பலவாறு வேண்ட; அப்பெருமானவர்களை யருகழைத்து, அக்கினியைநோக்கி நீ இதனைத் தாங்கிச்சென்று கங்கையில் விடுவாயென்றும் வாயுவை நோக்கி இவ்வக்கினிக்குத் துணைசெய்வாயென்றும் கட்டளையிட்டருளினார். அவ்வாறு அக்கினி தேவனும் வாயுவினும் கொண்டு செலுத்தப்பட்ட ஆறு திருப்பொறிகளும் கங்கையில் விடப்பட்டுச் சரவணப் பொய்கையிற் சேர்ந்து ஆறு திருக்குழந்தைகளாயின. அக்குழந்தைகளைக் கண்ட தேவர்கள் இக்குழந்தைகள் நமது துன்பங்களையெல்லாம் போக்க உதித்தனவென்று கருதிக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தை யழைத்து "உமது ஆறு வடிவத்தோடு பால்கொடுத்து இக்குழந்தைகளையப் போற்றக் கடவீர்கள்" என்று கட்டளையிட்டனர். அவர்களும் அவ்வாறே போற்றி வருங்கால் சர்வேஸ்வரராகிய சிவபெருமான் அம்பிகையாரோடு இடபாரோகணராய்ச் சரவணப் பொய்கையடைந்து "பார்வதியே! உனது குழந்தைகளைக் கண்டனையா?" என்றருள அம்பிகையார் உடனே இடபவாகனம் விட்டிறங்கி அக்குழந்தைகளைக் கிட்டி ஒருங்கிணைத்தெடுக்க அவ்வாறு திருக்குழந்தைகளும் ஆறு திருமுகமும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களுமாக ஒருருக்கொண்டு கோடிசூரியப் பிரகாசத்தோடு விளங்கின்றது. அப்போது அம்பிகையார் அவ்வறுமுகக்கடவுளுக்குத் தமது திருமுலைப்பாலைப் பொற்கிண்ணத்திலூட்டிச்சிவபெருமானை யணுகி ஐயர் திருக்கரத்தில் கொடுத்தருள, சுவாமி அக்குழந்தையை அம்பிகையாருக்கும் தமக்கும் இடையிலே யிருத்திக்கொண்டு, கைலாயகிரியை யடைந்தனர். அக்காலத்தில் தேவர்களனைவரும் ஒருங்கு திரண்டு கைலையையடைந்து சிவபெருமானையும் அம்பிகையாரையும் முருகக்கடவுளையும் வணங்கிக் கொண்டு "சிவபெருமானே! இக்குழந்தையை அடியேங்களை வருத்தும் சூரபதுமனைக்கொல்லும் பொருட்டு அளித்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

முருகக்கடவுள் அம்பிகையாரின் மடியிலும் பெருமான் மார்பிலுமாக வளர்ந்தருளித் திருவிளையாடற் செய்துகொண்டு விளங்கினர். முன்னர் கர்ப்பமடைந்த நவமணிமங்கையர் அம்பிகையின் சாபத்தால் கருப்பமீறுமல் வெகுகாலமாகவும் சுமக்க முடியாதவராய் வருந்த; சிவபெருமான் அம்பிகையை நோக்கி. "அம்பிகையே! நமது முருகனுக்குத் துணையாகும்படி இவர்கள் புத்திரர்களைப் பெறும்படிக் கட்டளையிடுவாய்." என அம்பிகையாரும் அவ்வண்ணமே வரமருளினர். அம்மாதர்களும் தமது சரீரத்தின் வேர்வையால் லக்ஷம் வீரர்களைப் பெற்றதன்றி, நவவீரர்களையும் பெற்றனர்.

இவ்வாறு தோன்றிய இலக்கத்தொன்பது வீரர்களும் சிவபெருமான் அனுஞ்ஞைப்படி முருகக்கடவுளுக்கு ஏவற்றொழிற் பூண்டு நின்றனர். அவர்களோடு நமது குமாரக்கடவுள் அநேகந் திருவிளையாடல்களை ஆங்காங்கு இயற்றிக் கொண்டு தேவர்கள் யாவரும் வியக்கும்படி சூரியனிலையில் சந்திரனையும் சந்திரநிலையில் நக்ஷத்திரங்களையும் திக்குபாலர்களை அதனதனிடத்தை மாற்றியும் விளையாடல் செய்துகொண்டு மேருமலையில் யாரோ ஒரு சிறுவனைப்போல் உலாவ, அங்குத் தேவர்கள் இச்சிறுவனே இவ்வாறு செய்கிறவனாகத் தோற்றுகிறதென்று கருதிப் பகைகொண்டு ஒருங்குதிரண்டு எதிர்த்து, ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்க; கந்தக்கடவுள் அவ்வாயுதங்களால் ஒருசலனமுமடையாமல் அத்தேவர்களனைவரையும் ஒருங்கு கொன்று, தாம் தன்னந்தனியராய் உலாவாநின்றனர். பின்னர் நாரதாதிமுனிவர்களின் வேண்டுகோளால் கருணைகூர்ந்து அவர்களனைவரையும் எழுப்பித் தமது விசுவரூபத்தைச் சேவிப்பித்தருளித் தமது திருத்தம்பியரான இலக்கத்தொன்பதின்மருடன் ஸ்ரீகைலாசமடைந்து கோபுரத்துவாரத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

முனிவர்களே! பின்னொருநாள் மகதியாழைக்கையிற் றாங்கிய நாரதமுனிவர் அரிதின் முடிக்கக் கூடிய ஓர் யாகத்தை யியற்றிவர, அதன்கண், செங்கண்ணும் கடுங்கோபமும் முறுக்கியகோடும் திருகியவாலுமுடைய ஒரு ஆட்டுக்கிடா உண்டாகி, மிக்கபலத்தோடு எதிர்த்தவர்களை யெல்லாம் இம்மெனுமுன் முடித்து உலகம் நடுங்க உலவாநின்றது. அக்காலையில் தேவர்களெல்லாரும் இந்தக் கிடாவினால் நேர்ந்த இத்துர்க்கத்தைக் கெடுத்து உலகத்துக்கு க்ஷேமம் தருபவர் எவரென யோசித்து இது நமது குமாரக் கடவுளாலேயே முடியுமல்லது வேறொருவரால் ஆகாதென யூகித்து, எல்லோரும் கைலைக்கு வந்து கந்தமூர்த்தியை வணங்கிக் கரைவோடு தமது குறைகளைக் கட்டுரைத்தனர். அக்காலத்தில் பெருமான் இன்னருள்கொண்டு அத்தேவர்கட்கு அபயமளித்து, வீரவாகுவை நோக்கி. "அக்கடாவினை இங்கே வரக் கடவுவாய்" என்று கட்டளையிட; அவர்முடுகிச் சென்று விசை

யோடுபாயும் அதன்கோட்டினைப் பற்றி இழுத்து வந்து மிக எளிமையில் விட நமது குமாரதெய்வம் குதூகலத்துடன் அதிலிவர்ந்து அண்டகடாக முற்றும் செலுத்தி அதன் வலத்தை யடக்கித் தமக்கு வாகனமாக்கிக் கொண்டனர். அதனாலே அஜவாகனனென்ற ஒரு திருநாமம் பெற்றனர்.

பின்னர் ஓர்நாள் தாம் கைலையில் வீற்றிருந்தபோது தம்மைமதியாது ஜீவபோதத்தால் சிவசன்னிதிக்குச் சென்ற பிரமனையழைத்து "நீயார்? நீ எத்தொழில் செய்பவன்; நீகற்றதென்ன?" என்று கேட்டருள; பிரமன் "யான் லோக சிருஷ்டிசெய்யும் பிரமன்; யான் நான்குவேதமும் வல்லேன்." என்றனன். அங்ஙனம் கூறிய பிரமனை நோக்கி "நீவேத மறிந்தவனாயின் வேதத்தில் முன்கூறும் எழுத்திற்குப் பொருளென்னை?" என்று வினவ; பிரமன் அதன் பொருளை யுணருக்கும் ஆற்றலிலனாய்த் திகைப்புங் கொண்டனன். அதனையறிந்த சரவணபவன் "முதலெழுத்தின் பொருளறியாத நீயா? வேதமுற்று முணர்ந்தவன்." என்று கடுஞ்சினங் காட்டி அவன் சிரசிற் குட்டி கந்தமலைக் குகையில் கடுஞ்சிறை யிட; இதனை யுணர்ந்த சிவபெருமான் முருகக்கடவுளினிடம் எழுந்தருளி, "குழந்தாய்! என்செய்தாய்? பிரமனைச் சிறைவிடு; சிருட்டித்தொழிலைச் செய்யும் பிதாமகனை இப்படிச் செய்வதில் உலகம் உலைவடையுமல்லவா? அவ்வேதாக்ஷரத்தின்பொருளை நீயறிவாயோ? தெரிந்திருக்கில் எமக்குக்கூறுக." என்றனர் கேட்ட முருகக்கடவுள், தாமறிந்த அவ்வருத்தத்தை அச்சிவபெருமான் மடியிலிருந்து அவர் செவிசாய்த்துக் கேட்க, தாம் உபதேசித்தருளினர். அன்புடைய முனிவர்களே! இதனாலே நமது பரமாசாரியரான முருகப்பெருமானுக்குச் சாமிநாதனென்றும் சிவகுரு என்றும் திருநாமங்கள் வழங்கலாயின. பின்பு ஒருநாள் தேவர்யாவரும் கைலாயத்தையடைந்து எமதையனே. எத்தனை நாளாக இத்தனைத்துன்பத்தை இச்சூரபத்மனாலடைவோம்; கருணாகரரான தேவருக்கு இன்னும் இரக்க முண்டாகவில்லையோ?" என்று தமது குறைகளைக் கூவிக் குறையிரக்க; தயாளுவான சிவபெருமான் கருணையை யுடையவராய் இன்னருள் வழங்கி முருகக்கடவுளை அழைத்து மார்போடணைத்து "அப்பா! இத்தேவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கும்படி யாம்கட்டளையிடுகின்றோம் இதோ எம்மாற் றரத்தக்க ஆயுதங்களை ஏற்றுக்கொள்வை என்று பன்னிரு திருக்கரங்களிலும் பரிக்கத்தக்க திவ்வியாயுதங்களைப் பாலித்து அதிவேகத்தோடுபாய்ந்தோடத்தக்க ஒருதிவ்யரதத்தையுங்கற்பித்துத்தந்து அண்டங்களையெல்லாம் அங்கையிலடக்கவல்ல ஆற்றலுடைய இரண்டாயிரம் பூதவெள்ளங்களையும் இலக்கத்தொன்பது வீரர்களையுங்கொடுத்து இனி நீ தேவசேனாதிபதி என்னும் பெயரினையடையக்கடவை" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி "குழந்தாய்?,

இன்னும் யாம் கூறுவ தொன்றுளது. அதாவது:—பூவுலகில் பரதகண்டத்தில் தக்ஷிணபாகத்தில் நமது அம்பிகை மயில்வடிவோடு நம்மை ஆராதித்த காரணத்தால் மயிலை என்னும் பெருடைய ஓர் திருத்தலமுண்டு. அவ்விடத்தில் நீ சென்று நம்மை நோக்கி அருந்தவமியற்றுவையேல் நாமங்கு வெளிவந்து எவராலும் வெல்லமுடியாத வேற்படையையருளுவம் இனி நீ செல்லக்கடவை" என்று கூறியருள குகக்கடவுள் குறிப்பாலே காட்டி அம்பிகையாரையும் ஐயனையும் வழிபட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு கைலையின் கடைவாயிலையடைய அங்கு ஆரவாரித்திருந்த பூதகணங்களும் நவவீரரும் தேவர்களும் ஒன்று[illegible]ன்ற வணங்கிப் பாடியாடி மகிழ்ந்தனர். சடாக்ஷரனான பெருமான் உடனே தமதெதிரில் நின்ற மயூரத்தில் ஆரோகணிக்க வாயுதேவன் சாரத்தியஞ் செய்ய தேவர்கள் பூமாரிபொழிய நாரதாதியர் இசையெடுத்துப்பாடப் பெரும்விபவத்துடன் ஆகா[illegible]ப் படைகள் புடைசூழச் செல்வாராயினர். இவ்வாறு புறப்பட்ட முருகக்கடவுள் ஆகாயமார்க்கத்தினின்று பூமியிலிறங்கிக் காசி கேதார முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிக் கொண்டு தக்ஷிண மாகத் திரும்பித் திருக்காளத்தி திருமுல்லைவாயில் திருவொற்றியூர் முதலிய தலங்களைச் சேவித்துக் கொண்டு திருமயிலையை அணுகினர். அத்திருமயிலை க்ஷேத்திரத்தைக் காணும்போதே நமது பெருமான் "அருளைகூர்ந்த தலம் இதுவல்லவா?" என்று திருத்தேர் விட்டிழிந்து ஆகாய மளாவிய மதிலுடையும் மேருவைப்பழிக்கும் மாளிகைச்சிறப்புக்கண்டு களிகூர்ந்து, தோரணங்களாலும் கொடித் தேர்களாலும் வாழை கமுகு கரும்பு முதலியவைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அழகிய வீதியில் தமது அருமைத்திருவடியால் நடந்து சென்று, சிவபெருமான் திருவடிநிழல்போல் தண்மை வாய்ந்துள்ள சிவதீர்த்தமான கபாலி தீர்த்தக்கரையைக் கண்ணுற்றனர்.

அத்தீர்த்தவளத்தைக்கண்டு "ஆ! ஆ!! இது மிகவுத்தமதீர்த்தம், கண்டோர்க்கும் கதிதரத்தக்கது" எனக்கருதி அதன்கண் அன்பினோடு ஆடித்திளைத்து, ஒற்றாடை சாத்திக்கொண்டு விபூதி தரித்து கண்மணி மணிபூண்டு, கதியருளும் கபாலிநாதரின் திருக்கோயிலையடைந்து கோபுரத்தைவணங்கி உட்புகுந்து பரிஜனங்களால் கொணர்ந்த திரவியவஸ்துக்களைக்கொண்டு நமக சமக மந்திரங்களோடு திருமஞ்சனஞ் செய்வாராயினர். [illegible] பஞ்சகவ்வியம் பஞ்சாமிர்தம் பஞ்சபலம் பலாரசம் சுத்தசல முதலியவற்றால் விதிமுறை ஆட்டி, ஒற்றாடை சாத்தி பீதாம்பர மணிவித்து சந்தனமட்டித்து வாசனையுடைய மலர்மாலைகளையும் மணியணிகளையும் அணிவித்துப்பழம் நெய் கரும்புக்கட்டி இவைகள்கலந்த அன்னவர்க்கங்களையூட்டி அர்ச்சனைசெய்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் புரிந்து வேதவசனங்களால்தோத்திரஞ் செய்தனர்.

கபாலீசுவரரென் கண்ணுதற் பெருமான் அக்குமாரக்கடவுளின் பூசைக்கு மகிழ்ந்து கற்பகவல்லியாருடன் விடையிவர்ந்து காட்சிதந்தருளி, "குழந்தாய்! உனது பூசைக்கும் தோத்திரத்துக்கும் மகிழ்கொண்டு விடையில் வெளிவந்தனம். கைலையில் நாம் முன் கூறியபடி இதோ வேற்படையருள நினைக்கின்றோம்" என்று கூறியருளுமுன் கோடிசூரியர்கள் ஒருங்கு உதித்தாற்போலக் காந்தியுடைய ஓர்சத்திப்படை வெளிவந்து முன்னின்றது. பெருமான் அதனைக் கைக்கொண்டு முருகனே; இதுவே சத்திப்படையென்பது இதனை வெல்லும்படை திரிலோகத்திலுமில்லை. இது அஸ்திரராஜன் என்று சொல்லப்படும். இதனைக் கைக்கொண்டு தேவர்கள் சூழச்சென்று மகாபலனான சூரபதுமனையும் அவன் தம்பியான சிங்கமுகன் தாருகனையும் கொன்று அமரர்களின் கு[illegible] தீர்த்து அவர்களை விண்குடியேற்றிப் பின்னும் இத்தலத்திலேயே நம்மைப்பிரியாது வசித்திருந்து நம்மிடம் இந்தச் சிருங்கார வேற்படையைப் பெறுகையால் இது முதல் சிங்காரவேலனென்னும் பெயர் பெறக்கடவை" என்றருளினார்.

அந்தணர்களே; ஆராப் பெருமகிழ்வுடைய ஐயன் பின்னும் கந்தமூர்த்தியைப் பார்த்து "அப்பனே இத்தலம் எக்காலத்திலும் குறைவடையாத பேரழகினையுடையது இதில் நீ வசிக்கப் பெறுதலால் நீமாறா இளமையைப்பெற்று எப்போதும் குமாரனாகவே இருக்கக்கடவை" என்று கூறியதன்றி விநாயகக் கடவுளையும் பூசிக்கும்படிக் கட்டளையிட்டனர். சர்வநாதப்பெருமான் அக்கட்டளைப்படியே அத்தல விநாயகரான நிருத்தகணபதியை அன்பினோடு பூசிக்கத்துணிந்து பத்திர புஷ்பங்களால் பற்பல நாமங்களைக்கூறி அருச்சித்து அரிய அபூபங்களை அமுதுசெய்து வழிபட்டனர். விநாயகப்பெருமான் பெருமகிழ்வடைந்து விரைந்து வெளிப்போந்து தமது திருத்தம்பியை நோக்கி "இளையனே. நீ அசுரர்க்கிளையாத வரத்தைப் பாலித்தோம் விரைந்து சென்று வெற்றிபெறக் கடவை" என்றுபிரசாதித்தனர். உடனே முருகக்கடவுள், விடைபெற்று அம்மையப்பரையும் வணங்கிக்கொண்டு திருமயிலையைக் கடந்து இரதாரோகணஞ்செய்து கணநாதரெல்லோரும் ஆரவாரிக்கும்படி சூரனுடைய இளைய தம்பியான மாமாயையையுடைய தாருகனிடஞ் சென்று வீரவாகு தேவர் முதலியவர்[illegible] அவன் சேனைகளையெல்லாம் நாசப்படுத்தித் தமது வேற்படையை யேவி அத்தாருகனையும் அவனுக்குத் துணைப்பட்டிருந்த கிரௌஞ்சமலையும் பிளந்து தேவர்கட்குப் பெருஞ்சந்தோஷத்தை விளைத்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு தெற்கு நோக்கிச் சமுத்திர தீரத்தையடைந்து திருச்செந்தூரென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருந்தனர்.

இவ்வாறு திவ்யாலயத்தில் வீற்றிருந்த முருகக்கடவுள் தமதருகில்

தம்மைப்பூஜித்து நிற்கும் தேவர்களுக்குள் இந்திரனைநோக்கி ஐமையவரே! நீவிர் துன்பமடைந்து வருந்துதற்கு ஏதுவான சூரனென்பான் யாவன் அவன் சரித்திரம் எப்படிப்பட்டது, சொல்லுகிராக", என்று கட்டளையிடவே சதமடங்கு சுளிகூர்ந்து தமதருகிலிருந்த வியாழபகவானை வணங்கி "ஆசிரியரே; அருளவேண்டும்" என்றனர் அப்போது அப்பொன்னன், நம்பெருமானை வணங்கி, சுவாமீ; தேவரறியாதது யாது? அடியேனை ஒரு பொருட்படுத்தவோ விரும்பினதென்று இன்னுரை கூறிப் போற்றி சூரனுடைய கோர சரிசத்திரத்தைக் கூறலானான்.

அன்புள்ள அந்தணர்களே! பிரகஸ்பதியானவர் சுவாமியை நோக்கி பிரமபுத்திரனுன காசிபமுனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தபோது அசுர குலத்தை விருத்தி செய்ய நினைத்த மாயையென்பவள் அவரிடம் வந்து அவர் தவத்தைக் கெடுத்து அவருடன் இரவு நான்கு ஜாமத்திலும் மருவி, சூரபத்மன் சிங்கமுகன் தாருகன் அசமுகி என்னும் நான்கு மக்களைப் பெற்றதும், அவர் தந்தையை வணங்க அவர் தவமியற்றி கதியடையச் சொன்னதும், தாயானமாயை அவ்வெண்ணத்தைக்கலைத்துத் தவஞ்செய்து தேவர்களாகிய ஜோதிகளுக்குத் துன்புறுத்த உபதேசித்ததும், அவருள்மூவரும் கோரதவஞ்செய்து சிவபெருமானால் பேராற்றலைப் பெற்றதும், பின்பு அவர்கள் தமது குலகுருவான வெள்ளியை யடைந்து அசுரகுல தர்மோபதேசம் பெற்றதும், பின்பு கடலிடையில் வீரமகேந்திரம் என்னும் நகரை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தேவர்கள் யாவரும் மிகத்தாழ்ந்த பணிசெய்யும்படி கொடிய அரசு பண்ணினதும், பின்பு ஐயனார் சூரன் தங்கையான அஜமுகியின் கையைத் துணித்ததும் அதுகாரணமாகச் சூரன் மகனான பானுகோபன் தேவலோகத்தைச் சுட்டெறித்துத் தேவமாதரை சிறைப்பிடித்தி இந்திரனுடைய குமாரனை ஜயந்தனைப் பற்றிவந்து தமது நாட்டில் சிறைப்படுத்தியதும், இக்காரணங்களால் தேவர்கள் படும் பாடுகளையும், நமது பரமகுருவான குமாரக்கடவுளுக்கு மனமிளகும்படிக் கூறி முடித்துத் திருவடி தொழுதனன். இவற்றையெல்லாம் திருச்செவி சாய்த்த நமது பெருமான் மிகத் தயவுடையவராய்ச் சமீபத்திலிருந்த வீரவாகுவைத் திருக்கண்சாத்தியருளினர். அக்குறிப்பறிந்த அவ்வீரவாகு எதிர்வந்து திருவடி தொழுதுநிற்க, "வீரவாகுவே! நீ சூரபதுமனுடைய நகரையடைந்து அவனுற்றலையுணர்ந்து வருவதன்றி அவனைக்கண்டு, சூரனே! இப்போது நீ சிறைபிடித்த தேவர்களை விடுவை, உனது அரசைநீதியோடுநடத்துவை, இது எமதுகட்டளை,, என்றுதெரிவிப்பாய். "அன்பனே! பின்னும் நீ அப்படிச்செய்யா யாகில் நாம்வந்து வெற்றிகொண்டு உன்னையும் உன்குலத்தையும் வேற்படைக்கு உணவாக்குவோம்." என்று கூறி வருவை என்றருளினர்.

வீரவாகு இதுவோ அடியேன் செய்யும்பணி என்று திருவடிதொழுது, அப்போதே விடைபெற்றுக் கொண்டு கடலினைத்தாண்டிச் சென்று வீரமாபுரத்தை யணுகிச் சூரனைக் கண்டு பெருமான் கட்டளையிதெனக்கூற; அவன் அவ்வளவையும் எள்ளளவும் பொருட்படுத்தாது, திரஸ்கரித்தனன். அதையறிந்த வீரவாகு அவ்விடத்தை விட்டுப் புரப்பட்டு வரும்போது எதிர்ந்த சில அசுரவீரரை யழித்துப் பொழிலிறுத்துப் போராடி அதிவிரைவோடு செந்திநகரைச் சேர்ந்து, செவ்வேட்பெருமானை யணுகி அடியுற வணங்கி, "ஐயனே! கையனுனஅச்சூரன் ஒன்றக்கு மிணங்குவோனல்லன்" என்று அவனிறுமார்பைக் கூறினர்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்டருளிய குகப்பெருமான் பெருஞ்சினமுடையராகி அப்போதே யுத்தசந்நத்தராய் எழுந்தருளி சமுத்திரத்தைக் கடந்து, வீரமாபுரமடைந்து அங்கு ஒரிடத்திற் பாசறை வகுப்பித்துக்கொண்டு வீற்றிருந்தனர். முருகக்கடவுள் வரவினை யுணர்ந்த சூரபத்மன் வீராவேசத்துடன் தனது மூத்த குமாரனான பானுகோபனைச் சண்டைக்கனுப்ப, அவனுடன்வந்த அக்னிமுகனையும் சில அசுரகூட்டத்தையும் இரணியனையும் விற்போரில் வல்ல வீரவாகுவால் பானுகோபனுடன் கொல்வித்து, மற்றும் அசுரர்களை யெல்லாம் அழிக்கும்படி அஷ்ட வீரர்களையும் லட்ச வீரர்களையும் ஆயிரவெள்ள பூதர்களையும் ஆங்காங்குச் செலுத்தித் தாம் தமதெதிரில் எதிர்த்துவந்த சிங்கமுகனுடைய ஆயிரந்தலைகளையும் இரண்டாயிரங் கரங்களையும் வெட்டிச் சரித்து, வச்சிராயுதத்தால் அவனுயிரை வெளவியருளினார்.

தம்பியர்களும் தனயர்களும் தானைகளும் தமைவிட்டுப் போனதை யுணர்ந்த சூரபதுமன் கொடுங்கோபத்துடன் கொக்கரித்துக் கொண்டு நம்பெருமான்முன் னெதிர்த்துவர, அவனுடைய இரதத்தையும் வில்லையும் வாளையும் வெட்டிச் சரிக்கப் பரிபவப்பட்ட அவ்வசுரன் இருள்போலவும் மேசம்போலவும் கடல்போலவும் பேய்போலவும் பலமுறை அம்மாயைகளை யெல்லாம் நமது சாவடிவுகொண்டு போராடினன். ஞானாஸ்திரத்தால் போக்கி, இனி இவனை யிவ்வுமிராதப் பெருமான் ... உலகில் வைத்தல் கூடாதெனத் தமது ... விட்டிடுற் பார்த சூதமரமாக யுணர்ந்த சூரபதுமன் கடலின் நடுவில் விட்டபட்ட அவ்வேற் படையானது மிகக் நின்றனன். பெருமானால் விடப்பட்ட ... தூர்த்துக் கொண்டு சென்று, காத்தியோடு ... சுட்டழல் அம்மாமரத்தின் அகட்டினைப் பிளந்து அவனுயிரை ஐயன்பாற் செலுத்தித் தான் பால்கடலிற் படிந்துபயநீரின் மூழ்கிட, பங்கஜனைக்குட்டியபாலரான இளையபெருமாளின் பதுமங்கரத்தில் முன்போலவே பதிந்திருந்தது.

சூரபத்மன் வேற்படையால் வேரழிந்திறந்ததையுணர்ந்த தேவர்களெல்லாம். "எம்பெருமானே! இன்றளவும் யாங்களடைந்த இருந்துயரை இன்றேவிடப்பெற்றோம்! பிழைப்பட்டோம்! கடம்பனே! காங்கேயனே! கார்த்திகேயா! காத்தருள்" என்று நாத்தழுதழுக்கத் தோத்திரமியம்பினர். புஷ்பவருஷம் பொழிந்தது, தேவதுந்துபி தொனித்தது. அப்போது தேவர்பெருமானுன சிவசுப்பிரமணியர் தேவர்கட்கு அபயமளித்து, சூரனுடைய நகரத்தில் சிறையிருந்த தேவர்களையும் மற்றும் ஸ்திரிகளையும் அக்காராக்கிருஹத்திலிருந்து விடுவித்து அவ்வீர மாபுரத்தைக் கடலிற் கவிழ்த்து விட்டனர்.

முருகக்கடவுளால் பிளக்கப்பட்ட மாமரமானது இருபிளவாகி முற்சென்னத்தில் பெற்றிருக்கும் வரத்தின்படி சேவலும் மயிலுமாகி ஸ்வாமியின் அருகில்வர, பெருமான் கோழியைக் கொடியாகவும் மயூரத்தை வாகனமாகவும் கொண்டு அங்கிருந்து பெரும்விபவத்துடன் புறப்பட்டுத் தேவர்களின் ஆரவாரத் தோடும் ஜயகோஷத் தோடும் திருச்செந்தூரை யடைந்து அங்குத் தேவர்களால் செய்த பூசையை பெற்றுக் கொண்டு அவ்விடமிருந்து உற்சவங் கொண்டருளித் திருப்பரங்குன்றமடைந்தனர். அங்கே இந்திரன் தனது அன்பினைக் காட்டும்படி சன்னிதியில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டபடி அவன் புத்திரியான தெய்வயானையம்மையைத் திருக்கலியாணம் முடித்தனர். அங்கிருந்து விசாகப்பெருமான் திருத்தணிகையை யடைந்து வள்ளிநாச்சியாரை வள்ளிமலையில் திருமணமுடித்துப் பாலிநதிக்கு வடகரையான தொண்டைநாட்டிற் புகுந்து முன்புதாம் பூசித்து வேற்படை பெற்ற ஸ்தானமான திருமயிலைக்கு எழுந்தருளி, தெய்வயானை யம்மையும் வள்ளிநாச்சியாரும் இருபுறமும் வீற்றிருக்கும்படி கபாலீசருடைய வாமபாகத்தில் திருக்கோயில் கொண்டருளினர்.

"முனிபுங்கவர்களே! அப்படி வீற்றிருந்த அப்பெருமான் இன்னும் அன்பர்களுக்கு அனுக்கிரஹித்துக் கொண்டு கிருபாமூர்த்தியராய்ச் சிங்காரவேலர் என்னும் திருநாமத்துடன் வீற்றிருக்கும் வைபவம் எந்நாளும் கண்டு மகிழத்தக்கதாகும்" என்று அகத்தியர் கூறியருள, முனிவர்கள் மிக்க களிப்புக்கொண்டு ஆனந்த பாஷ்பத்தோடு அகத்தியரை யடிவணங்கி, "ஸ்வாமீ! அடங்காத ஆர்வத்தைத்தரும் அம்மயிலைநகரின் வைபவத்தை இன்னுங்கேட்க விரும்புகின்றோம்" என்று கேட்டுக் கொள்ளப் பின்னும் கூறுவாராயினர்.

குமாரவேள் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

பிரமதேவர் பூசித்த சருக்கம்.

முனிவர்களே! நீவிர் மேன்மேலும் திருமயிலைதலமான்மியத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றீர்கள். இது நல்ல எண்ணமே; யாமும் அன்புகூர்ந்து ஒரு திவ்விய சரித்திரங் கூறுகின்றோம். மனமமர்ந்து கேட்பீராக.

சுத்த ஷாட்குண்ய ஈசானசிவபெருமான் ஒருகல்பத்தில் எல்லாவற்றையும் தமக்குள் ஒடுக்கிக் கொண்ட பின்பு மறுபடியும் ஜீவகோடிகளின் உஜ்ஜீவனத்தைக் கருதிச் சிருஷ்டியாதிகளை நடத்தச் சங்கல்பித்துப் பவளமலைபோன்ற அரிய திருமேனி தாங்கித் தமது வலப்பாகத்தில் பிரமதேவனைப் பஞ்சமுகத்தோடு தம்மைப் போலவே உண்டாக்கி, அப்பிரமனுக்கு நாமகளென்னும் ஒருசத்தியைக் கல்பித்துத் தந்து "குழந்தாய்! நீ இவ்வுலகத்தில் சராசரங்களாக்களைச் சிருஷ்டிக்கக் கடவை; அதனை நமது வழிபாட்டினாற் பெறக்கடவை" என்று பணித்தருளினர். அக்கட்டளையை யேற்ற பிரமதேவன் அவ்வாறு செய்யத்தொடங்குந் தோறும் மதிமயக்கமடைந்து தானும் ஜீவகோடியில் ஒருவனென்பதை உணர்ந்தனனோ? அகங்காரத்தை யடைந்தனன். நம்மைப் படைத்தும் நமக்கு ஒருசத்தியை அமைத்தும் தந்தவர் லோகரக்ஷகரான இச்சிவபெருமானல்லவா? என்பதை மறந்து, திருக்கைலாசத்தை யிவர்ந்து அங்கு ரத்னமயமான மண்டபத்தில் உமாகாந்தராய் வீற்றிருக்கும் சந்திரசேகரரைக் கண்டு வழிபடுதல் தவிர்ந்து, அகங்காரத்தால், நம்மைப்போல இவனும் ஒருவனென்று கருதி, வாளா நின்றனன். அப்போது சிவபெருமான் புன்முறுவல் கொண்டு இவன் சீவபோதத்தை விலக்கி உண்மைநிலையை விளக்குவிக்கக் கருதித் தமது வாமபாகத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்பிகையாரும் வெம்பி நடுங்கும்படி அப்பிரமனுடைய ஐந்து தலைகளுள் ஊர்த்துவமுகத்தோடிருக்கும் நடுத்தலையைத் தமது திருகரத்தின் நகத்தால் நறுக்கெனக்கிள்ளி, நம்மைப்போல இவனுமொருவனெனக் கருதிய கருத்து நாசமுறும்படி தமது திருக்கரத்தில் அவன் றலையை அழகாக ஏந்தி நின்றனர்.

தலை பறிகொடுத்த பிரமன் திடுக்கிட்டுப் பயந்து, மெய்யுதறநின்று, "ஆ! ஆ!! என்செய்தோம்! இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இப்படி மயங்கினோம். நமது கதியே இதுவானால், நம்மாற் படைக்கப்படும் ஆத்மகோடிகளின் கதி எவ்வாறாகுமென்று தனக்குள்ளே பலவாறாகக் கருதி, ஸ்வாமியையும் அம்மையையும் பணிந்து நின்று, கண்ணருவிபாய" "அம்மையப்பரே! அடியேனைக் கண்டித்த தண்டனை போதும், இனிக் கண்ணருள் பாலிக்கவேண்டும்; தேவரீரே முனிந்து கடிந்தால் எனது ஆயுள் இன்றோடே விடிந்ததாகும்; க்ஷமை பாலிக்க

வேண்டும், கண்ணுதல் முனியேல், மேலான கடவுளே முனியேல், நீற்று வண்ணனே முனியேல், வெள்ளி மலைச்சுடரே முனியேல், தீயேன் உள்ளிகழ் புன்மை தீர்த்த ஒருவனே முனியேல், யார்க்கும் பண்ணவா முனியேல், என்று பன்முறையும் கூறிப் பணிந்து வீழ்ந்தான். அப்போது சிவபெருமான் பிரமன் துதிக்கு மகிழ்ந்து, அம்பிகை யாரை ஒருபாகத்தில் இருக்கவைத்துப் பிரமனை அருகழைத்து "அப்பா! பிரமனே நீ அகங்கரித்தபடியால் உன் அகங்கார மடங்கும்படி இப்போது தண்டித்தோம்; நீ துதித்தபடியால் இதோ அநுக்கிரஹிக்கின்றோம் நிக்ரகாநுக்கிரகம் நமது பொருளென்பதை அறிவாயாக; நீ நமது சந்நிதியில் நம்மை அவமதித்தபடியால் இப்பாதகம் ஒப்பில்லாததாயிற்று; இதை ஒழித்து நீ சுத்தனாக விரும்புவாயானால் நிலவுலகின்கண் பரத கண்டத்துத் தக்ஷிணபாகத்தில் அழகான பாலி நதிக்கு வடகரையில் மேகங்கள் தவழும் மேன்மாடிகளால் அலங்காரமமைந்துள்ள மயிலை என்னும் ஒருதலமுளது; அவ்விடத்திற் சென்று அங்கு விருப்புடன் வீற்றிருக்கும் கபாலீசனென்ற நம்மைவழிபட்டுப் பணிந்தால், நாம் அம்மூர்த்தியி லிருந்து கடாக்ஷம் பண்ணுவோம்; போகப்படாப் பாவங்கள் பூசையாற் போகும்; ஆகையால் நீ இதனைக் கடைப்பிடிப்பாயாக" என்று கட்டளையிட்டருளினார்.

ஆசற்றொளிரும் அந்தணர்களே! இவ்வாறான கட்டளையைப் பெற்ற நான்முகன் வான்முகமாகப் பறப்பட உத்தேசித்துச் சுவாமியையும் அம்மையையும் பணிந்து விடைபெற்றுத் திருக்கைலையை விட்டு நீங்கி, அன்ன வாகனத்தில் ஆரோகணித்துக் கொண்டு ஆகாய வழியாக வழிக்கொண்டனன். சாஸ்வத நாயகனான பிரமதேவன் ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீமல்லிகார்ச்சுனம் திருக்காளத்தி இத்தலங்களில் விளங்கும் திரிநேத்திரனான பெருமானை வணங்கிக் கொண்டு அக்காளத்திக்குத் தெற்கில் தேவபூமிபோல் விளங்காநின்றதும் புன்னைமரச் சூழலால் பொலிவு பெற்றதுமான திருமயிலையைத் தரிசித்துத் தீர்க்கதண்டம் புரிந்து திருவீதி பிரதக்ஷணம் பண்ணித் திருக்கோபுரத்தை யணுகி ஸ்தாலலிங்கமாகிய அதனை வணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிவதீர்த்தமாயத் தாமரை புஷ்பங்களால் அலங்காரமாய் விளங்கும் சத்திகங்கை எனப்பட்ட கபாலி தீர்த்தத்தை யடைந்தான். இவ்வாறு மனக்கசிவினோடு அடைந்த பிதாமகன் அத்தீர்த்தத்தில் சங்கல்பஞ்செய்துகொண்டு ஸ்நானமாடி மடிவஸ்திரந்தரித்து வெண்ணீறு புனைந்து ருத்திராக்ஷ கண்டிகையினை யணிந்து வேதவிதிப்படி நித்திய கருமங்களை ஒழுங்காக முடித்துச் சிவநாமஸ்மரணையோடு, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோயிலை யடைந்து, கற்பக விநாயகரென்னும் கூத்தாடும், விநாயகரையும் கற்பகாம்பிகையையும் கபாலீசரையும் சிங்கார வேலரையும் கண்டு மகிழ்ந்து, பூசைக்குவேண்

டும் பொருள்களை யெல்லாம் பொருந்தவைத்துக்கொண்டு துவாரபூசை சூரியபூசைகளை முடித்து, உட்புகுந்து பெருமானுக்கு முன்பு தேவர்கள் பூசித்திருக்கும் நிர்மாலியங்களைக் களைந்து, மஞ்சனப் பொருள்களால் அபிஷேகித்து, ஒற்றாடை யமர்ப்பித்துக் கந்த அக்ஷதைகளைச் சாத்தி, இரத்தினமுடி இரத்தினகுண்டலம் முத்தாரமாதிய அணிகளையணிந்து புஷ்ப மாலிகைகளைச் சாத்தி, வில்வார்ச்சனையியற்றி, சுத்தான்னமும் சித்திரான்னமும் கறிவகைகளோடு கூடிய மகாநிவேதனமும், அபூபவர்க்கங்களும் நிவேதித்து, தூபதீப ஆராதனைகளைச் செய்து, செந்நீர் சுற்றி, இருக்குமுதலிய வேதமந்திரங்களாற் றோத்திரித்து, பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ் செய்து, அஞ்சலியஸ்தனாய் எதிர் நின்றனன்.

அப்போது பெருமான் திருவுளமுடையராய் இடபவாகனத்தில் கணங்கள் புடைசூழ்ந்து, ஹரகோஷஞ்செய்ய அம்பிகைபாகராய்க் காட்சிதந்தனர். அக்காட்சியைக் கண்ட இரணியகர்ப்பன் ஆனந்த பரவசனாய்க் கூத்தாடிக் கொண்டு பணிந்து நின்றனன். பெருமான் அப்பிரமனைநோக்கி, "அன்பனே! உனது வேண்டுகோளை உரைப்பாயாக." என்றனர். "ஐயனே! தேவரீர் எளிவந்து வெளிவந்தபின்பு யாது கேட்கவிருக்கிறது? எக்காலும் தேவர் திருவடியில் நீங்காத அன்பையே விரும்புகிறேன். அன்றியும் இவ்வுலக சிருட்டியை அடியேன் தடையின்றி நன்கியற்ற வேண்டும். இன்னும் வேண்டத்தக்கது ஒன்றுளது. அடியேன் அகங்காரத்தை அடக்கும்படி தமது திருக்கரத்தில் எனது தலையைக்கொண்டமையால், அதுகாரணமாகத் தேவரீருக்குக் கபாலீசன் என்றும், இந்நகரத்திற்குக் காபாலிகரம் என்றும், இத்தீர்த்தத்திற்குக் கபாலிதீர்த்தம் என்றும், நாமதேயங்கள் விளங்க வேண்டும். இப்போதைப் போலவே எப்போதும் அடியேன் பூசையை அன்புடன் அங்கீகரிக்க வேண்டும்" என்று பன்முறை பணிந்து நின்றனன்.

இவற்றை யெல்லாந் திருச்செவி சாத்தியருளிய நமது பெருமான் புன்முறுவல் செய்து "அன்பனே; அங்ஙனமே யருளினம்," என்று கருணை பாலித்துக் கங்கை கொண்ட திருச்சடையையுடைய காளகண்டர் அந்தர்த்தானமாயினர்.

அருந்தவம்பயிலும் அந்தணர்களே இதுவரையும் கபாலீசனைத் திற்குக் காரணமான பிரமசரித்திரத்தைக் கூறினோம். இனிச் சுக்கிர கிரகம் பூசித்த சரித்திரத்தைக் கூறுவாம் என்று சொல்லுவாராயினர்.

பிரமதேவர்பூசித்தசருக்கமுற்றிற்று.

எட்டாவது.

சுக்கிரன் அருச்சனைச்சருக்கம்.

தேவரிஷிகளே! பூர்வம் மகாபலி என்னும் அசுரனொருவனிருந்தான். அவன் பூர்வஜன்மத்தில் எலியாக இருந்தவன். வேதாரணியம் என்னும் சிவதலத்தில் திருக்கோயிலுள் ஏற்றியிருந்த நெய்த்தீபத்தில் நெய்யையுண்ணக்கருதி ஒரு எலி அங்குச் சென்று உண்ணும்போது அதனுடைய மூக்கினால் மங்கியிருந்த தீபம் தூண்டப்பட்டது. பெருமான் அவ்வெலியினிடம் கருணைகூர்ந்து சுத்தநெய்த் திரவர்த்தியாலும் திருக்கோயிலில் [illegible]களிலும் உலாவலாலும் மங்கியதீபம் ஒளி பெரியதாய்ச் செய்த காரணத்தாலும் அது புண்ணியமடைந்தமையைக்கருதிக் "கருப்பையே! நமது கடாக்ஷத்தால் நற்பேறு பெற்றனை; ஆதலால் நீ இவ்வுலகின்கண் அசுரகுலத்தில் ஜனித்துச் சக்கிரவர்த்தியாகுக" என்று கட்டளையிட்டனர். அவ்வெலியே இப்போது கூறும் மாபலியென்று உணருதிர். இம்மாபலி என்னும் அசுரன் மிகத்திறனாய் பலதவங்களைச் செய்து பெருவரங்களைப் பெற்றுத் தேவாசுரர்களெல்லாம் தன்னாற் பணிய உன்னதப் பதவியில் வாழ்ந்து இவ்வுலகமுற்றும் தனதாணையில் அடங்குமாறு நடத்திவந்தனன்.

இவன் தனக்கு நிகரற்ற கொடையாளிகள் இல்லையென்று சொல்லும்படி வள்ளன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று கருதி, யானை இரதம் குதிரை இரத்தினம் பொன் பூமி பசு கன்னிகை முதலிய உத்தம பொருள்களையே வேண்டுவோர்க்கு வெறுக்கக் கொடுத்துக் கொண்டு வருநாளில் இவனுடைய அன்புத்திறத்திற்குத் துன்புற்ற துறக்கவாசிகளான தேவர்கள் நமக்கு எக்காலமும் இத்தகைய அசுரர் அரக்கருடைய துக்கமே மிக்கு வருகின்றது. அசுரவைரியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியே இதைக்களைந்து நமக்குக் கருணைபுரிகுவர். ஆதலால், அவரைச் சரணபுகுந்து நமது துக்கத்தை முறையிட்டுக் கொள்வாம் இதுவே, தக்கது என்று கருதிச் சகஸ்திர நேத்திரனை இந்திரனொடு மற்றுந்தேவர்களெல்லாரும் ஒன்றுகூடி க்ஷீராப்தியை யடைந்து, ஓ சக்ரதரா! ஓ சாரங்கபாணி! ஓ கருடத்வஜா! ஓ கனகாம்பர! யாங்கள் பெருந்துன்பினை மேற்கொண்டு வருந்துகின்றோம்; தயைகூர்ந்து அத்துன்புக்குத் தீர்த்து, ரக்ஷிக்கவேண்டும்" என்று முறையிட்டார்கள். இலக்குமி மனோகரனை நாராயணன் அவ்வமு[illegible]நடைய, அருந்துதியைக் கேட்டு ஆவலுடன் வெளிப்பட்டு, "தேவர்களே! அஞ்சாதீர்கள், உமக்கு நஞ்சைப்போல் வஞ்சகமியற்றிவரும் தானவனை

[illegible] வாழுகள் [illegible] பெற [illegible] புத்திரனுக்க [illegible] வளர்க்க [illegible] செய்ய [illegible]

[illegible] கேள்விப் [illegible] எமக்குவேண் [illegible] வேண்டும். எமக்கு வேறுயா [illegible] மாபலி [illegible] மாபலியைப் பார்த்து, "மாபலி! [illegible] இதுபோல் [illegible] இவ்வுலகங்களை யெல்லா [illegible] ஆபத்து [illegible] என்று [illegible]தனன்.

மாபலி இவர்களைக்கேட்டு, "குல[illegible] தாயமக்குத்தக்கதா? [illegible] இப்பிரா [illegible] இருக்கில், மிக்க [illegible] விஷ்ணு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கின்றேன் கேட்பீராக. அங்கதேசத்தில் [illegible] சிவபத்தி விசேஷமும் அடியவர்களுக்கு [illegible] படைப்புச் சற்குண விசேஷத்தோடு [illegible] இடைக்கு [illegible] வைபவமடைந்து [illegible] வாட்டமுள்ள அவனுக்கு கோமான் [illegible] தலையின் [illegible] அக்குரை [illegible] தீர்த்தங்களில் ஸ்நானமாட [illegible] மேற்கொண்டனன். இவ்வாறு யாத்திரை [illegible] அளவுகடந்த அரும்பொருளைச் செலவிட்டு [illegible] தானங்களைப் புரிந்து [illegible] சேவித்து [illegible] வசித்து [illegible] தீர்த்தங்களில் நீராடக் கருதி [illegible] உத்தம தீர்த்தங்களில் ஆகாரமு [illegible] தனக்கு [illegible] மனக்கலக்க முண்டாயிற்று [illegible] கபாலீஸ்வரன் வீற்றிருக்கும் இத்திருமயிலை [illegible] அடைந்த அவ்வணிகன் மாசிமாத மகநக்ஷத்திரத்தில் [illegible] கருதி நீராடப்புகுந்த அக்காவா [illegible] பொருக்கும் [illegible] னன். அவ்வாறு மூழ்கியெழுந்த வணிகனுக்கு [illegible] இவ்வதிசய விசேடத்தைக் கண்ட அவ்வணிகன் [illegible] யடைந்து, இத்தலம் காசியிற் சிறந்ததென [illegible] அந்தணர்க்கு அவாவறத் தானம்புரிந்து [illegible] அவ்வியாபாரங்களை விலாப் [illegible] கபாலீசருக்கும் பூஜா [illegible] சின்னாள் வசித்து [illegible] சுகமான கலிங்கதேசத்தை யடைந்தனன். மேல் [illegible] தீர்த்தங்களில் இது [illegible] மாகும்.

வேத தீர்த்தம்.

பெருந்தவம் புரியும் பெரியீர்! இக்கபாலி [illegible] யில் ஒருதீர்த்த முண்டு. அதற்கு வேததீர்த்த மென்று பெயர். [illegible] வேதங்கள் சிவபெருமானைப் பூசித்து [illegible] பிரதிஷ்டிக்கப் பட்டது. அதில் மூழ்கினோர் [illegible] பலன் வரும். இதில் கார்த்திகை சோமவாரத்தில் [illegible] ஐஸ்வரியங்களை யடைவதோடு [illegible] செய்யினும் செய்த [illegible] யடைவார்கள். இது அப்பிஷேக [illegible] தீர்த்தம்.

வாலிதீர்த்தம்.

முத்திகாமிகளாகிய முனிவர்களே! கிஷ்கிந்தா அரசனும், சுக்கிரீவனை தமையனுமான வாலியென்னும் வானரவீரன் தேசயாத்திரை செய்து வரும்போது இத்திருமயிலையையடைந்து கபாலீசனையும் கற்பகாம்பிகையையும் வணங்கிப் பூசித்துக் கொண்டு இங்கிருக்கவெண்ணி [illegible] மனமின்றி [illegible] ஒருவன் சாலையை [illegible] கொண்டு வசித்து வந்தனன். அக்காலத்தில் தனது நித்திய பூசைக்கு உபயோகமாக ஒரு தீர்த்த முண்டாக்கினன். மேற்படியானை வாலியால் உண்டாக்கப்பட்ட அத்தீர்த்தம் வாலிதீர்த்தம் என்னும் பெயரடைந்தது. இது [illegible] தீர்த்தம். இதில் யாராயினும் பங்குனி மாதத்தில் அங்காரக வாரத்திலும் குருவாரத்திலும் சனிவாரத்திலும் பிரதோஷ [illegible] அமாவாசைத் அஷ்டமியிலும் தீர்த்த [illegible] முழுகுவாராகில் அவருக்குக் கிரகபீனியாய் அநாதி தொட்டு வரும் பிறவிப்பிணியை நீக்கி மேலான முத்தியைப் பாலிக்கும். இத்தலத்திற்கு நான்காவது தீர்த்தமாகும்.

கங்கை தீர்த்தம்.

அன்னமூர்த்தி [illegible] யொத்த அந்தணர்களே. முன்பு எமது கபாலீசனை வழிபட்ட முருகக்கடவுள் ஒருதீர்த்த முண்டாக்கக் கருதி வடகிழக்குத் திசையில் ஒன்றுண்டாக்கினர். அது நமது பராபரனான சரவணதேவரால் உண்டாக்கப்பட்ட படியால் சிறந்த தீர்த்தமென்பதிற் றடையாது? இத்தீர்த்தத்தில் பக்தியுடன் யாவனொருவன் குருவாரத்திலும் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்திலும் நீராடுகிறானோ? அவன் ஊழ்வினைகளைத் துறந்து உம்பருலகின் [illegible] தைமாதத்து [illegible] கிழமையில் மூழ்கினால் [illegible] புண்ணியங்களை [illegible] ழுவினையுடைய அரம்பையர் போகத்தை யடைவான். இத்தீர்த்தத்தில் தினமும் நியமமாக முழுகுவோர் [illegible] ஒருவரும் அளவும் உட்கொள் [illegible] பெறுவர் கலைமகளருளுக்குப் [illegible] பாத்திரனாவான். அழகமைந்த குசத்தையுடைய மங்கையர்கள் புத்திரபாக்கியத்தை விரும்பிச் சுக்கிரவாரங்களில் ஆடுவாராகில் தீவ்யமான சற்புத்திரனைப் பெறுவதன்றிக் கலைஞானத்தையு மடைவார்கள். இது ஐந்தாவது தீர்த்தமாகும்.

சுக்கிர தீர்த்தம்.

அருங்கலைப் பயின்ற அந்தணர்களே? முன்பு யாம் கூறிய சுக்கிராசாரியன் இத்தலத்தில் தான் வசித்துப் பெருமானை வழிபட்டு வருநாளில், அக்கினி திசையில் ஓர் பக்கத்தில் ஒருதீர்த்த முண்டாக்கித் தன் பெயரைச் சூட்டினன். அதில் ஆதிவாரத்திலும், புனர்பூச நக்ஷத்திரத்திலும் ஒருவன் மூழ்குவானாகில் இஷ்ட சித்திகளை [illegible]

பெறுவான். தீவினைகளைத் தீய்த்து விடுவன். இது [illegible] மெனமதிக்கக் கடவீர்கள்.

இராமதீர்த்தம்.

[illegible] மனமதலோ வெஞ்ஞாம்மாட்சிமையுடைய மகத்துக்களே! இத்திருமயிலைக்கு மேற்றிசையிலே மெய்ப்பயனைத்தரும் இராமதீர்த்த மென [illegible] தீர்த்தமுண்டு. அத்தீர்த்தத்தில் [illegible] ப்பசிமாதத்தில் பூர்வபக்ஷத்து [illegible] யில் ஸ்நானஞ்செய்தால் அப்போதே மூதேவிகரத்தைப் படைவாரையின் [illegible] தைக்கருதி [illegible] ஞானம் ஜபம் ஹோம [illegible] [illegible] அவன் அதனை அடைவானென்று யாம் கூறவும் [illegible] எல்லா [illegible] இத்திகளும் எளிமையிற் சித்திக்கும் இதை [illegible] மனக் கொள்ளக்கடவீர்கள்.

[illegible] முனிவர்க [illegible] தவரையும் இத்தலத்தில் வதியும் ஸப்ததீர்த்தங்களின் நாமங்களையும் அதிஷ்டிதமும் காலங்களையும் அதனுடையும் பேற்றினையும் அத்தீர்த்தங்களை உண்டாக்கினவர் இன்னாரென்பதையும் கூறினோம். இனி இத் திருமயிலையில் நமது காளகண்டராகும் சிவபெருமான் கருணையோடு பலசிவலிங்க வடிவமாய் வீற்றிருக்கும் [illegible] வைபவத்தைக் கூறுவாம்.

இத்திருத்தலத்திற்கு வடபுறத்தில் [illegible] தாளையுடையவனும் அக்கரங்களோடும் அரிய கட்கமாதி ஆயுதங்களைக் கொண்டவனுமாகிய துர்க்கைக் க்ஷேத்திர பாலகத்தை [illegible] கொண்டு வீற்றிருப்பள்.

அன்றியும் அவ்வடபுறத்தில் சக்கரபாணியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருப்பர். [illegible] சர்வேதங்களும் [illegible] பலருள்ள வாலியும் சங்கனும் ஒப்பற்ற கவசத்திரட்டானை [illegible] ரும் [illegible] புத்திரரான அக்கனும் நீதியையுடைய அத்திரிமுனிவரும் முத்தியினை [illegible] பாலிக்கும் சிவலிங்கங்களைத் தமது ஆச்சிரமங்களில் தாபித்துப் பூசித்தார்கள். அவ்வச்சிவலிங்கங்கள் அவரவர் திருநாமத்தோடு இலக்கி அன்பர்கட்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அன்பர்களே! கீழ்த்திசையில் [illegible] [illegible] னராஜனும் [illegible] [illegible] விசுவகர்மனும் சதகிருதுவாகிய இந்திரனும் மகாஞானியான வாமதேவ முனிவரும் இன்பமிக்க பிருகு முனிவரும் புராணபட்டனும் செய [illegible] தமுனிவரும் தீர்க்காயுளுடைய மார்க்கண்டமுனிவரும் தகவுயர்ந்த சங்காரரான வீரபத்திரரும் வேதங்களைச் சிறந்த விபீஷணரும் துளபமாலை தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியும் உன்னதமலையின் குகைகளில் வசிப்பவரான வித்தரும் இசைபாடித் [illegible] ம் [illegible] புருவம் நித்திய வாசஞ் செய்யக்கருதி ஒவ்வொரு சிவலிங்கப் பெருமானை எழுந்தருளிவித்து வழிபட்டனர். அப்பெருமான்கள் அவ்வவ்விடத்தில் அன்பர்கட்கு [illegible] தபரபோகங்களை விளைத்துக் கொண்டு நிலவாநின்றன.

[illegible] யும் [illegible] மக தென்றிசையில் செந்தாமரை வாசியான [illegible] யும் அனேகருளரும் சூர்க்காதேவியும் குமாரியும் [illegible] தரானையமனும் [illegible] நாரதரும் ஒவ்வொரு ஆசிரமத்திலும் மகிமையான [illegible] [illegible] [illegible] விருக்தாக் [illegible] விடத்தில் தமக்கு ஆக்மார்த்த [illegible] [illegible] பிரதிஷ்டித்து வழிபட [illegible] சிவலிங்கப்பெருமானை [illegible] [illegible] பரிபாலத் [illegible]

[illegible]

[illegible] பொமன் [illegible] இடத்தை [illegible] [illegible] தவறாமல் [illegible]

[illegible] முனிவர்களே! [illegible] [illegible] சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை [illegible] திசையில் ஒரு [illegible] பிரதிஷ்டித்துப் [illegible] திசையிலும் [illegible]

[illegible] முனிவர்களே [illegible] தீர்த்தங்களுக்கும் [illegible]

[illegible] இந்த [illegible] [illegible] முனிவர்க [illegible] அருள் [illegible] செய்யவே முனிவர்க [illegible] [illegible] ஆனந்த [illegible] அருசகலிங்கப் [illegible] [illegible] பரவசராயினர்.

[illegible] [illegible] தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றும்.

[illegible]

திருமயிலைச் சருக்கம்.

[illegible] முனிவர்களே! [illegible] [illegible] [illegible] செல்சன் [illegible] அலகையிலக்கிச [illegible] [illegible] லோகம் பிரமலோகம் விஷ்ணுலோகம் கைலாசம் [illegible]

ச்சென்று அங்கும் அரக்கர் ஒழியாதபோது [illegible]
கொள்ளும்படி வந்து அடையத்தக்க பெருமையுடைய [illegible]
[illegible] கொப்பானதாயும் விளங்கு தமிழ் அயோத்தி [illegible]
[illegible] தசதிக்கிலும் தனது இரதத்தைச் செலுத்தி [illegible]
தசரதனென்னும் [illegible] ஒருவனிருந்தான் [illegible]
[illegible] இவன் [illegible] கௌசலை [illegible]
[illegible] சகல [illegible]
இல்லாத ஒரு குறை [illegible]
[illegible] கொள்ளப் [illegible]
பெறவில்லை [illegible]

[illegible] புத்திரரான [illegible]
கேகயி [illegible]

[illegible] தம்பியாகச் [illegible] சிறையுற்
இருவர்; அக்காலத்தில் தசகண்டனைத் [illegible] அவனுடைய
குடியை அடியோடு குறைத்து [illegible]
செய்வோம். நீவிர் எல்லீரும் [illegible]
[illegible] மலைகளிலும் வாழ்ந்து வருவீராக [illegible]
கொண்டு நமது தொழிலை முடிப்போம் [illegible]
விட்டனர்.

[illegible] தேவர்களெல்லாம் [illegible] வானவர் [illegible]
[illegible] மலைகளிலும் [illegible] கேட்டீர்களா? தேவர்களின் [illegible] தசரதன் திரு
நாளில் [illegible] அகலிகை ரா[illegible]
[illegible] கொண்டு புத்திர [illegible] திவ்வியமான பாயசான்னம் [illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible]

MAY 1910

அரக்கன் சிறையி[illegible] [illegible]தான். அப்பொழுது இராமர் லட்சுமணனுடன் எதிர்த்து, அவ்வரக்கனைக் கொல்ல; அவன் புரவி [illegible] திவ்யமான கந்தர்வ வடிவமடைந்து, இராமனைப் பலவாறு துதித்துச் சாப விமோசனமடைந்து தன்னுலகமடைந்தான். பின்பு அவ்வலை [illegible] மேலும் பலதிசைகளிலும் சென்று மகமுனிவரைச் சேவித்து வரப் புறப்பட்டு; இராமர் [illegible] சாரங்கம் [illegible] எதிர்ப்பட்டுப் பலமுனிவரை வணங்கித் துதித்து, அவர் [illegible]

[illegible]

பின்பு, இராமலட்சுமணர் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] சுவேலாபருக்[illegible] யா[illegible], அங்[illegible] [illegible] வருத்துக்கொண்டு அதில் [illegible]ருந்தனர்.

[illegible] இராவணன் தன்னை [illegible] தன் தம்பி [illegible] கொடுத்தாலும், [illegible] பெருக[illegible] [illegible] தன்னை எதிர்த்தமையாலும், [illegible] இதுவரையும் [illegible] இதோ அவ்வா[illegible] என்று அ[illegible]க்கும் [illegible] படைகளைக் காட்[illegible]கைத்து, [illegible] பார்த்தான். அந்த [illegible]க்கிரிகள் [illegible] அவ் [illegible] வெள்ளத்தை [illegible] ஒருங்கே [illegible] [illegible] போருக்கு [illegible] வினன்.

[illegible] வெள்ளப் படைக் கூட்டத் [illegible] சந்தித்து, [illegible]விளையாட்டாகத் [illegible] காட்டித் [illegible] அரக்கரை யெல்லாம் [illegible] என்று [illegible]

[illegible] பல [illegible] அறிந்தனர்.

[illegible]

கபாலீசரைப் பின்னும் தரிசிக்க வேண்டுமெனக் குறித்துச் சேனைவீ ரர்களும் சேனைகளும் யானைகளும் குதிரைகளும் இரதங்களும் புடை சூழ [illegible] விருதுகூற [illegible] திருவோலக் கொண்டு [illegible] வழிக்கொண்டு [illegible] காஞ்சியையடைந்தனர்.

[illegible] இருக்கும் [illegible] வணங்கி [illegible] ஸ்ரீசைலம் மல்லிகார்ச்சுனரை வணங்கி, அவ்விடங்களில் [illegible] மருதப்பெருமானை [illegible] கபாலீச [illegible] காதலனாகிய [illegible] புறப்பட்டுத் திருமயிலை [illegible] வந்து சேர்ந்த இரா[illegible] பெருமானைப் பூசிக்கக் கருதி முன் [illegible] தீர்த்தத்தைக் கற்பிக்கக் கருதி [illegible] திசையில் [illegible] கோதண்டத்தால் கீறி [illegible] அமைத்து அதில் சர்வ தீர்த்தங்களெல்லாம் வந்து சேரக்கருதி அதில் நீராடித் தம் [illegible] பின்பு [illegible] கபாலி [illegible] விபூதிதரித்து ருத்திராக்கம் பூண்டு நித்திய நியமங்களை முடித்துக் கோயிலையடைந்து கோபுரத்தைச் சேவித்துப் பிரதக்ஷிணம் [illegible] செய்து கற்பகவல்லியின் காதலரான கபாலீசப் பெருமானை [illegible] தீர்த்தத்தை [illegible] அதன் கரையில் ஒரு சிவலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசித்தனர். இவ்வாறு திரிகாலமும் [illegible] வழிபட்டு வருங்கால் ஐப்பசிமாசம் வந்தது.

அப்பொழுது இராமமூர்த்தி தம்பெருமானை கபாலிநாயகனுக்குத் திரு [illegible] நடத்திக் கண்டு சேவிக்க வேண்டுமெனக் கருதி அதற்குள்ள [illegible] அவர்பால் செய்யும் விதிகளைச் [illegible] செய்வித்து [illegible] திக்பாலகர்களைப் [illegible] க்ஷேத்திரபாலகர்களை வருவித்து கிராமதேவதைக்குச் [illegible] துவஜாரோகணம் [illegible] கோஷத்துடனும் வேத விப்பிரர்களால் செய்யும் வேதாகம [illegible] மகாவியாலங்காரத்துடனும் [illegible] செய் [illegible] துவஜஸ்தம்பத்தில் ஏற்றி, அக்னி காரியங்களை அரம்பித்து [illegible] செய்வித்தார்.

இத்தகைய விசேஷத்தைச் சேவிப்பதற்குத் தேவர்களும் [illegible] சித்த சாத்திய [illegible] மேனகை திலோத்[illegible] முதலிய தேவதாசிகளும் [illegible] இப்பூ

லோகோபகாரிகளான [illegible] வர்த்தவர் பட்டவர்த்தனர் ஸ்ரீ சங்கரனும் மற்றும் [illegible] மக்கள் [illegible] நம் யாவருக்கும் கண்காட்சியான பெருமையையும் கொடுத்தருளினார் [illegible] த்து விதமாக கூறியருளினார்கள். இந்திரன் பிரமா விஷ்ணுருத்திரர்கள் [illegible] பரிவாரங்களுடன் வந்திருக்கிற விசேஷத்தால் இத்திருமயிலை [illegible] க்கம் என்றும் சத்தியலோகம் என்றும் வைகுண்டம் என்றும் கைலாசமென்றும் சொல்லும்படி [illegible] திரன் இந்நகரக் காட்சியைக் காணும்படி நமக்கு முன்னமே [illegible] மையால் [illegible] பெரும்பாக்கியம் பிரமாதிகளுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்று [illegible].

இவ்வாறான பெருமையுடைய இவ்வுற்சவத்தில் நடந்த [illegible] சற்பக்தரா [illegible] [illegible] கொண்டருளி, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கோமான் வந்தான் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "தேவதேவா! [illegible]" [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்று கட்டளையிட்டனர். கேட்ட முனிவர்கள் மிக்கக்களிப்படைந்து அவ்வாறே திருமயிலையை வாசஸ்தானமாக்கிக்கொண்டு நித்திய பூசனை செய்து வந்தனர். ஒருநாளில் கபாலிநாதர் சருவையோடு குண்டலாசனத்தில் காட்சிதந்து, அவர்களனைவரையும் தமது தேஜோமயமான திவ்விய வடிவிற் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

இத்திருமயிலையின் பிரபாவம் எம்மால் அளவிடத்தக்கதன்று, இது காசாயோத்தியே க்ஷேத்திரம் பூசைக்குரியதலம்; இதன்பெருமை என்றெடுத்துரைப்பது [illegible] சுபம்.

திருமயிலைச்சருக்க முற்றிற்று.

பதினேழாவது.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்சருக்கம்.

[illegible]

[illegible] திருக்கோயில், [illegible] யாழ்மூரியென்று [illegible] திருப்பதிகம் [illegible]

[illegible]

[illegible] திருப்பதிகம் [illegible] முதல் [illegible] வாசித்து [illegible]

[illegible]

போய்ப் பணிவீர்" என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். உடனே, பிராமணர்கள் விழித்தெழுந்து, மகிழ்ந்து, ஆலயத்திற்சென்று திருக்காப்பை நீக்கி, முத்துச்சிவிகை முதலியவைகளைக் கண்டு வியந்து, வாத்தியங்கள் முழங்க, சிவனடியார்கள் "அர அர" என்னும் ஓசையெழுப்ப, ஆளுடையபிள்ளையாரிடம் சென்று, வணங்கி நின்று, "இவை திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தந்தருளியவை; ஏற்றருளும்" என்றார்கள். பிள்ளையார் அவைகளைக் கண்டு [illegible] இன்படியை அதைக்கேட்டுத் திருவருளை வியந்து "எந்தை ஈசன் எம்பெருமான்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி, திருவருள் வழியே [illegible] முத்துச்சிவிகையை வலஞ்செய்து, பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு, அச்சிவிகையின் மேல் ஏறியருளினார்.

அதன்பின்னர், முத்துச்சிவிகையில் எழுந்தருளி, திருவரத்துறையிற் சென்று சிவிகையினின்றும் இழிந்து, சிவசந்நிதியிற் [illegible] படி வணங்கிப் பதிகம் பாடித் துதிசெய்து, விடைபெற்று [illegible] சீகாழிக்கெழுந்தருளும்போது, திருப்புறவூர், [illegible] திருநாவலூர், திருப்புறம்பயம், திருச்சேய்ஞலூர், திருப்பனந்தாள், திருப்பந்தணைநல்லூர், திருவோமாம்புலியூர், [illegible], திருக்கடம்பூர், திருநாரையூர், திருக்கருப்பறியலூர் என்னுந் தலங்களிலுள்ள சுவாமிகளைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து, சீகாழியிற்போய்ச்சேர்ந்து தோணியப்பரைத் தரிசித்துத் திருமாளிகையில் [illegible] கொண்டிருந்தார்.

இந்நாளிலே, உபநயனப்பருவம் வர, பிராமணர்கள் உபநயனஞ் செய்தற்கு இசைந்து, வேதமுதலிய கலைகளையெல்லாம் [illegible] ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத் திருப்பதிகம் அருளிச்செய்தார். அந்நாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனார், அக்கருத்து [illegible] கேள்விப்பட்டு, பிள்ளையாரைத் தரிசிக்க [illegible], அப்பர் எழுந்தருளுகின்று தமது இரண்டு கைகளையுங் கூப்பி [illegible] பரிசனத்துடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்து தோணியப்பரைத் தரிசிக்கச் செய்தார். அப்பமூர்த்திகள் சிலநாளிருந்து சென்றருளினபின்பு, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் அங்கமர்ந்து, காலங்கள்தோறும் தோணியப்பரைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்குநாளில், திருமொழிமாற்று, திருமாலைமாற்று, திருவழிமொழி, திருவேகபாதம், திருவெழுகூற்றிருக்கை முதலிய திருப்பதிகங்களை ஓதித் துதிசெய்து, பின்பு, மற்றத் தலங்களிற் போய்த் தரிசிக்கத் திருவுளங்கொண்டு, பிதாவுக்குத் தெரிவிக்க, அவர் நாளுங் கூடவருகிறேன் [illegible] யாகஞ்செய்யப் போகும் வேள்வியினைச் சம்மதித்துப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணார்கோயில், திருப்புள்ளிருக்குவேளூர், திருநின்றியூர், திருப்புன்கூர், திருமண்ணிப்படிக்கரை

திருக்குறுக்கை, திருவன்னியூர், திருத்[illegible] [illegible] திருமணஞ்சேரி, திருவேள்விக்குடி, திருஎதிர்கொள்பாடி, திருக்கோடிகா, திருக்கஞ்சனூர், திருமங்கலக்குடி, திருவியலூர், திருத்தென்குடி, திருவின்னம்பர், திரு[illegible]க்குத்துறை, திருப்புறம்பயம், திருவையாறு, திருப்பெரும்புலியூர், திருநெய்த்தானம், திருமழபாடி, திருக்கானூர், திருவன்பிலாலந்துறை, திருமாந்துறை [illegible] தலங்களிலும் மற்றுஞ் சிவஸ்தலங்களிலுஞ் சென்றருளிச் சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகங்களோதித் துதித்து, திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக்கு எழுந்தருளும்போது, அவ்வூருக்குத் தலைவனாகிய [illegible] ஒரு அரசனுக்குச் சம்பவித்தி[illegible] [illegible] குமாரத்தியைக் [illegible] முயலகனென்னும் நோய் [illegible] அக்கன்னிகையைத் திருக்கோயிலிற் கொண்டுபோய் வைத்திருந்தான்.

அத்தருணத்தில், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், விருத்தருவாகத் திருச்சின்னவோசையால் அறிந்து, நகரத்தை அலங்காரஞ் செய்யும்படி கட்டளையிட்டு, எதிர்கொண்டு [illegible] [illegible] நகரத்துக்கு எழுந்தருளிக் கோபுரவாயிலில் புகுந்து முத்துச்சிவிகையை விட்டிறங்கி, பணிந்து, ஆலயத்துள்சென்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமி சந்நிதானத்தில் எழுந்தருளும்போது அந்தக் கன்னிகை சவம்போலிருப்பதைக்கண்டு, இது என்னவென்று வினவ, [illegible] தொழுது, இவ்வியாதி முயலகனென்னும் நோய் [illegible] [illegible] இதனாலாம், இந்நோய் கொண்டு வந்தேன் [illegible] வார்த்தைகேட்டு அவனிடத்து இருபைகூர்ந்து "துணிவளர்திங்கள்" [illegible] என்னுந் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்தபோது, அக்கன்னிகை பயந்து நீங்கி எழுந்து தன்பிதாவருகிற்போய் நின்றாள். அதுகண்ட [illegible] ஆனந்தமடைந்து தன்மகளுடன்வந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவடிகளை வணங்கக்கண்டு கிருபைசெய்து, பின்பு, சிவசந்நிதிக்குப் போய்ப்பணிந்து திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்து விடைபெற்றுக் கொண்டு, அத்தலத்தினின்று எழுந்தருளித் திருப்பைஞ்ஞீலி, திருவீங்கோய்மலை, திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர், [illegible] இத்தலங்களிற்சென்றருளிப் பதிகமோதித் துதிசெய்து [illegible] படியும், திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூரில் வந்து வீற்றிருக்கும்போது, குளிர்காலமாதலால் அக்காலத்தில், அத்திருப்பதிக்கு வருவதற்குள் [illegible] சுரம் தம்முடன் வந்திருக்கும் திருக்கூட்டத்தாருக்குங் கண்டு தரித்து "அவ்வினைக்கிவ்வினை" என்னுந் திருநீலகண்டப்பதிகமோதித் துதிசெய்ய, அப்பிணியானது, திருக்கூட்டத்தாரைவிட்டு நீங்கினதுமன்றி, அந்நாட்டிலிருப்பவர்களையும் விட்டொழிந்தது.

பின்னர், திருக்கோலக்காவிலிருந்து சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, திருக்கருகூர், திருப்பராய்த்துறை, திருமூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவானைக்கா, திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருவாரூர், திருப்பாற்றுறை, திருநெடுங்களம், மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி, திருவாலம்பொழில், திருப்பூந்துருத்தி, திருக்கண்டியூர், திருச்சோற்றுத்துறை, திருவையாறு, திருவெண்ணி, திருச்சக்கரப்பள்ளி, திருப்புள்ளமங்கை, திருவாவடுதுறை, திருநல்லூர், திருக்கருகாவூர், திருஅவளிவணல்லூர், திருப்பருதிநியமம், திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம், என்னுந்தலங்களிற்சென்று பரமசிவனைத் துதிசெய்து பதிகமோதி விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருக்குடமூக்கெழுந்தருளிச் சுவாமியைத் தரிசித்துப் பதிகமோதித் தங்கியிருந்து அங்குவீற்றிருக்குங்காலத்தில் முதுவேனிற்காலம் வந்தது. அப்படியிருக்க, நாயனார் திருச்சத்திமுற்றத்திறைவனைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால், புறப்பட்டுச்சென்று பரமனைத்தொழுது பதிகமோதி விடைபெற்றுக்கொண்டு, திருப்பட்டீச்சரத்துக்கெழுந்தருளும்போது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குச் சூரியவெம்மை தணிய, சிவபூதங்கள் முத்துப்பந்தரைக் கொண்டுவந்து, வெயில் வெப்பந்தணிப்பதற்குப் பரமசிவன் கட்டளையிட்டதென்றுரைக்க, அதனைப் பார்த்தருளிநாயனார் திருவுள்ளமகிழ்ந்து, இதுவும் நம்மிறைவர் கட்டளையாயின், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றுரைத்து, சிவனைத் துதித்து பதிகம்பாடி, அந்தமுத்துப்பந்தர்கால்களைப் பரிசனங்கள் தாங்கிக்கொள்ள, அங்கிருந்து எழுந்தருளித் திருப்பட்டீச்சரத்திற் சென்று, ஆலயத்துட்போய்ச்சுவாமியைத் தரிசித்துப் பதிகமோதித் துதிசெய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, புறத்திலிருந்து சிலநாட்கள் கழித்துப் புறப்பட்டுத் திருவாறைவடதளி, திருவிரும்பூளை, திருவரதைப்பெரும்பாழி, திருச்சேறை, திருநல்லூர்மயானம், திருக்குடவாயில், திருநறையூர், திருப்புத்தூர், திருச்சிவபுரம், திருக்குடமூக்கு, திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், திருக்குடந்தைக்காரோணம், திருநாகேச்சரம், திருவிடைமருதூர், திருக்குரக்காவிற்றுறை, இத்தலங்களிலெல்லாம் பரமசிவனைத் தரிசித்துப் பதிகங்களோதித் துதிசெய்து, திருவாவடுதுறைக்கெழுந்தருளி சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதி அங்குவீற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில், சிவபாதவிருதயர் வேள்வி செய்யுங்காலம் வந்தமையால், தமக்குப் பொருள்வேண்டுமென்றுசொல்லத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் ஆலயத்துக்கெழுந்தருளித் திருப்பதிகமோதித் துதிசெய்தவளவில், பரமசிவன் கட்டளையால், ஆயிரம்பொன்முடிப்பைக் கொண்டுவந்து ஒருபூதம் பலிபீடத்தின்மேல்வைத்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கு எதிரில் நின்று, இந்தப்பொன்முடி

[illegible]

[illegible]

[illegible] திருவாரூர், திருக்காறாயில், திருத்தேவூர், திருநெல்லிக்கா, திருக்கைச்சினம், திருத்தெங்கூர், திருக்கொள்ளிக்காடு, திருக்கோட்டூர், திரு[illegible] [illegible] திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரை [illegible] அங்கிருந்தனர்.

அந்நாளில், மதுரையில் சமணசமயம் மேலிட்டு, [illegible] பாண்டிய [illegible] [illegible] சைவசமய [illegible] [illegible] மங்கையர்க்கரசியாரும் [illegible] [illegible] திருஞானசம்பந்த [illegible] [illegible] மதுரைக்

[illegible]

கருவேசிற்கக்கண்டு, எடுத்துவாக் [illegible] தங்கள் வாக்கால் சொல்லிய வண்ணமே [illegible] பார்கள். "வெந்துய ரோட்குக" என்னுந் திரு[illegible] பாண்டியராஜன் [illegible] [illegible] செய[illegible] திருஞான[illegible] நாயனாரை யாவரும் [illegible] கொண்டு சைவசமயச்சார்நார் [illegible]

அதன்பின்னர், [illegible] டன் சொக்கநாதசுவாமியைத் [illegible] காட்டிலிருக்கும் திருப்பரங்குன்றம், [illegible] திருப்புவனம், திருக்கானப்பேர், [illegible] திருக் குற்றாலம், திருநெல்வேலி, [illegible] சித்து வணங்கிக்கொண்டு, [illegible] திருக் கோணமலை, [illegible] திருப்பதி [illegible]; பின் திருவாடானை, [illegible] [illegible] அதற்குச்சமீபத்திலுள்ள [illegible]

[illegible] "கோட்டயேயகறும்" என்னுந்திருப்பதிகம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] நாயனார் புராணம்.

[illegible]

[illegible]

என்று வெண்பா [illegible] அப்பா[illegible] [illegible] அன்று முதல் [illegible] தெரியாதிலந்து பொழுது விடிந்தவுடன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திருவடிக்கு [illegible] [illegible] பெருமகிழ்ச்சி [illegible] [illegible] பெற்று அவர்கள் [illegible] [illegible] வாழ்ந்தார்கள். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible];

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திருவடி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible].

[illegible]

...முற்றிற்று.

பதினேழாவது,

திருவான்மியூர்ச் சருக்கம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], [illegible] என்று அவர்களைப் பார்த்து, [illegible] உங்களுக்கு [illegible] வேண்டியதில்லை; இனி [illegible] விருக்கின்றேன்; நீங்கள் வருந்தாதிருங்கள் என்று [illegible] அப்பா! [illegible] பின்னொக்கலி [illegible] பெருமை [illegible]! நீ இப்படிச் சொல்ல [illegible] அவைக்கண்டு [illegible] இருப்போமா? [illegible] என்ன [illegible] உங்க [illegible] செய்வேன் [illegible] அருச்சேன் [illegible] சொல்லிப் புறப்பட்டு, [illegible] அருகே ஒரு [illegible] இருந்தார். [illegible] அவரை [illegible] கண்டவர்கள் [illegible] இப்பின்னை தேவ [illegible] கடவுளோ? [illegible] தாயாரும் [illegible]? [illegible] இல்லையோ? என்று [illegible] திருமூலர், போகர் முதலிய சித்தர்களும், [illegible] மலைக்கு எழுந்தருளித் தவஞ்செய்வார்க [illegible]. அங்கிருக்க திருமூலர் காயஸித்திக்கன்றி, [illegible] அப்பொழுது, [illegible] சித்தி அருளும்படிக்கும், [illegible] தமிழில் [illegible] செய்யும் [illegible]? என்று [illegible], காயஸித்தும் [illegible] இருந்தார்.

[illegible]

[illegible] காயத்திட்டு [illegible] பொன்னைத் [illegible] வென்று சொன்னான். [illegible] சொல்லிப் [illegible] என்றார். [illegible] [illegible] சகும் [illegible] ஆடை [illegible] நினைர். [illegible] அவரு [illegible] தேவர்கள் [illegible] பண்ணினது [illegible] திரும [illegible] ப்ரசங்கதி [illegible] முன்னிலை [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற் செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே.

[illegible] திருமுகப்பாசுரத்திற்குக் குற்றங் கூறினிடல், [illegible] வித்வான்களும் அச்சங்கத்திற்கே [illegible],

வெண்பா.

[illegible]

என்று கேட்டபோது [illegible]

வெண்பா.

[illegible]

என்று சொல்லி [illegible]

[illegible]

பின்பு [illegible] என்றபோது [illegible] கேட்க, அவர்கள்,

வெண்பா.

[illegible] திருக்குறள் [illegible]

[illegible] பாமாய் முடிவிலொரு [illegible]

[illegible] பாழா யாம்

[illegible] செய்யுட்களால் [illegible]

[illegible] இவையென்னவென்றுகேட்க, அவர்கள்.

வெண்பா.

[illegible]

[illegible] சொல்லியது.

வெண்பா.

[illegible]

வெண்பா.

[illegible]

[illegible] ஆகமமென்பது [illegible]
[illegible]
[illegible] பொருளுக்கு [illegible]
[illegible] பாடப்பட்டது [illegible]
இரண்டடியாலமைந்தது. [illegible]

[illegible]

[illegible] வந்திருந்தவர்கள் கண்டு, [illegible]
[illegible] போட்டதைப் போது [illegible]
[illegible] கொடுத்துச் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

திருவிலே [illegible]

சிவ.

[illegible]

[illegible]

சாதாரண [illegible] 12உ [illegible]

[illegible]

[illegible]

பூஜை கலியாணசுந்தர முதலியார் [illegible]

[illegible]

24-4-1910.

[illegible]

சிவமயம்.

ஸ்ரீ கபாலீச்சுரர் தோத்திரம்.

[illegible]

மையார் [illegible]

[illegible]

[illegible] (க)

[illegible]

[illegible] கபாலீச்சுரத் [illegible] (உ)

[illegible]

[illegible] கபாலீச்சரனாரே. (௩)

[illegible]

[illegible]

என்பாமீர கபாலீச்சரத்தீசனே. (௪)

[illegible]

[illegible]

[illegible] கபாலீச்சரப் [illegible]

சாவேதனைபடமுடியா [illegible]
மாவேதனைதராமா [illegible] மாவெனும்
பூவேதனைசொலப்போகாவருமைபிறப்புக்குமுக்கு
மாவேதனைசெகுப் [illegible] ரமன்னவரே.

சண் [illegible] தெய்வ [illegible] கண்ணிசைசாருமன்னாம்
அண்டர் [illegible] மருளை [illegible]
புண்டா [illegible] சாண் [illegible]
கொண்டாக்கிக்கொண் [illegible] தாண்டவரே.

[illegible] முடி [illegible]
[illegible] செய் [illegible]
பா [illegible] ரருள் [illegible]
[illegible] பாட [illegible] சேக்க [illegible] ரே.

[illegible] செம்மையர் [illegible]
[illegible] மகாவிப்பாரில்
வெ [illegible] ருள் [illegible]
[illegible] கரா [illegible] ரே. [illegible]

பெரியவனெனை [illegible] செட்டுச்
செய்யா [illegible] செய் [illegible] பொருள்
தூய்யா [illegible] கருணையொன் [illegible]
மெய்யாயணிந் [illegible] கரவேங்குருவே.

நேரிசைவெண்பா.

சேர்குறிவை யாளைக் கிரண்ட பவடிகும்
பார்முழுது மாண்டிம் பவனண்டோ—ர்பகலே
செய் [illegible] மயிலைச் செல்வகபா லீசனருள்
[illegible] ன்று கவர்தம் பெருள்.

[illegible] சுற்றந் தாரெல்லாம் வந்[illegible] கிழவிகொண்டு
[illegible] யருந் வலராமுன் — ஓடிவளித்
தென்பாயு மாமயிலைத் தேவன் திருவடியை
[illegible] போற்று மினி. (௨)

கையிற் [illegible] ன்றிக் காலகுலையக்கண்[illegible]
[illegible] மூச்சுறை [illegible] மேலேற [illegible]
[illegible] கட்டு வலியாரும் மாமயிலை
[illegible] ரே. (௩)

[illegible] மங்கலிக்க [illegible]
[illegible] கெட்டுப்-பழுபடு
[illegible] புருந்த காளாதியா [illegible]
[illegible] மாமயிலை வாழ்த்து. (௪)

சேர்ந்தடியார [illegible] செய்யவர்க்கு [illegible]
[illegible] யுஞ் சாராகேக்கூடன்
[illegible] மாமயிலை நாதனடி யல்[illegible]
[illegible] மென்ன விழுக்கு. (௫)

[illegible] னைதான் சொன்னது மென்னளவு மேற்றமல்
[illegible] செல்கின்றாய் பேதைநெஞ்சே—[illegible]
வேண்டுவன வெல்லாம் விரைந்தளிக்கு மாமயிலை
யாண்டவனைச் சென்றங் கடை. (௬)

[illegible] பிறிதேது யல்லலுக்கே யா[illegible]
[illegible] மெ[illegible] முன்-நிலை[illegible]
[illegible] மயிலைக் கற்பகத்து மாதுடனே மன்[illegible]
[illegible] யைக் கண்டு தொழு.

ஆக்கைக் கிரைதேடி அலைமந்து
காக்கைக் கிரையாய்க் கழியாமுன் - சித்திரத்தில்
[illegible]
[illegible] போற்றுவது.

எந்தைபிரான் [illegible] திருவருளால்
[illegible]
[illegible]
[illegible] வாழ்வது [illegible]

[illegible] கருணை திருமயிலை [illegible]
[illegible] நாதன் [illegible]
சொன்ன மொழிப்படியே [illegible]
இன்ன பயக்குமெனக் கேள்.

வாழி விருத்தம்.

[illegible]
[illegible] வாழியே [illegible]
[illegible] வாழி [illegible]
[illegible] வாழி [illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

[illegible] முதலியாரால் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உ

ஸ்ரீ கபாலீச்சுரர் மாலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] காதலனே. (க)

[illegible] மறையோர் தொழுதேத்தும்
[illegible] விடையானே
[illegible]
[illegible] கபாலீசனே. (உ)

[illegible]
[illegible]
[illegible] எல்லாம்
[illegible] தென்னாகே. (௩)

[illegible] அரும்பொருளே
[illegible] வாரிதியே
[illegible] திருமயிலைத் [illegible]
[illegible] உண்டாமே. (௪)

[illegible]
[illegible]
[illegible] மயிலைச்
[illegible] (௫)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மயிலை [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௱௨

[illegible]

மோகூர்-சண்முகமுதலியாரியற்றியது

PRINTED BY [illegible] MURTHY AND CO., [illegible]

விளம்பரம்.

சொன்னபடி காட்டுத் திருப்பணி [illegible]

வெளியிடப்படும் புஸ்தகம் [illegible]

திருவிளையாடற்புராணம் [illegible]

ஸ்ரீ வேண்டியவர்கள் சென்னை [illegible]

நாராயணமுதலி [illegible]

பெற்றுக்கொள்ளலாம். [illegible]

இங்ஙனம்,

மோசூர் - முனிசாமி முதலியார்.